

PRESS CLIPPING

Понедељак 02.11.2009. год.

ПРАКСА ЗА МЛАДЕ

Вечерње Новости, Датум : 2.11.2009, Страна : 11

Програм запошљавања младих, који организују Влада Србије и Краљевина Шпаније, почео је да се спроводи у 135 општина три региона - јужнобачком, београдском и пчињском. За финансирање обуке и запошљавање младих без квалификација обезбеђено је 3,8 милиона долара. Приоритет за укључивање у овај пројекат имају особе са инвалидитетом, Роми, избегла и интерно расељена лица, повратници у поступку реадмисије и корисници центра за социјални рад.

КРОВ НАД ГЛАВОМ ЗА 27 ПОРОДИЦА ДО КРАЈА МАЈА

Данас, Датум : 2.11.2009, Страна : 14

У Сремској Митровици почела изградња станова за избеглице

Сремска Митровица - Симболичним отварањем градилишта у Сремској Митровици почела је и практична примена пројекта „Подршка избеглим и интерно расељеним лицима у Србији“ који се односи на изградњу објекта за социјално становање у заштићеним условима. Овај пројекат финансира ЕУ преко Делегације Европске комисије у Србији, а циљ му је да у складу са националном стратегијом за решавање питања избеглих и интерно расељених лица, допринесе напорима Владе Србије и Комесаријата за избеглице да унапреде животне услове и реше стамбено питање ових категорија становника.

Станови у будућем стамбеном објекту који се налази у насељу Камењар намењен је избеглицама, расељеним лицима, као и локалном становништву које је у стању изразите социјалне угрожености. Зграде ће имати 34 стамбене јединице од 20,7 до 48 квадрата и у њима ће бити смештено 27 избегличких породица и седам социјално угрожених породица. Уговорена вредност објекта је 490.000 евра, док је предвиђени рок изградње мај наредне године.

У овом пројекту град Сремска Митровица учествује донациом за грађевинске парцеле опремљене свом потребном инфраструктуром и финансирањем прикључака објекта на мрежу водовода, канализације, струје и даљинског грејања. Заменик градоначелника др Срђан Козлина наводи да изградњом ових станова Митровица почиње и са реализацијом акционог плана за збрињавање избеглих, а добијањем станова више породица ће решити свој проблем и лакше се интегрисати у ову средину.

- Акциони план није више мртво слово на папиру и надам се да ћемо на овај начин усрећити бар двадесетак породица - каже начелница Општинске управе Василија Броцић.

Антрфиле : Седамнаест програма у Србији

Према речима представника Међународне организације за миграције, вође пројектног тима Животе де Луке поред њих још пет агенција у Србији гради 240 станована за ове категорије.

- У Србији узбеглице бораве дуже од 17 година, а 40 одсто ове популације налази се у Војводини. Сремска Митровица је нарочито била погођена таласом избеглих, па је, тако, велики терет поднела локална самоуправа кроз у директну помоћ овим људима. Велика помоћ долази и од ЕУ, па се тренутно у Србији реализује 17 програма, међу којима је и овај у Митровици - каже помоћница републичког комесара за избеглице Данијела Поповић Роко.

„ФИКТИВНЕ АДРЕСЕ” БЛОКИРАЈУ ТЕРМИНАЛЕ МУП-А

Политика, Датум : 2.11.2009, Страна : А8

Грађани за које се утврди да не бораве на адреси на којој су пријављени не могу да добију ниједан документ у станицама полиције

Све већи број грађана Србије се приликом одласка у станице полиције суочава с немогућношћу да обави посао, било да је у питању издавање нових личних карата и биометријских пасоша, или регистрација аутомобила и мотоцикала. Разлог је што у њиховом „профилу” у Јединственом информационом систему (ЈИС) МУП-а Србије стоји забелешка „Ф” (фиктивна адреса), што значи да не бораве на адреси на којој су пријављени у личним документима.

– Недавно сам отишао у полицијску станицу да региструјем мотоцикл, али ми је службеница за шалтером рекла да то не могу да учиним јер наводно живим на фиктивној адреси. Својим очима сам видео ознаку фиктивне адресе на компјутеру – рекао је један од грађана који је желео да остане анониман. По његовим речима, службеница му је објаснила да је проблем настао јер својевремено није платио саобраћајну казну, а полиција га је безуспешно тражила на адреси на којој је пријављен у личној карти, па је она у систему забележена као фиктивна.

Систем ознака „фиктивне адресе” у терминалу МУП-а уведен је пре неколико година, а функционише на следећи начин: уколико патрола полиције не пронађе одређену особу на адреси на којој је пријављена у личној карти, најчешће после другог покушаја, у њен досије у Јединственом информационом систему МУП-а се уписује ознака „Ф”. Док поново не регулише свој статус, та особа не може да извади или продужи личну карту, возачку дозволу, пасош или да региструје аутомобил јер се при сваком подношењу захтева врши провера података преко терминала.

„Скидање” ознаке „Ф” је компликовано, а врши се тако што се најпре измирују све неплаћене саобраћајне казне – листинг изречених мандатних казни може се добити у Управи саобраћајне полиције МУП-а, као и у локалним полицијским станицама. Затим је потребно да се извади и листинг покренутих прекршајних поступака код градских судија за прекршаје, а потом особа са „Ф” етикетом мора да се јави код судије који га тражи. Са листинзима, плаћеним казнама и потврдом судије за прекршаје да се „Ф” особа јавила, одлази се у полицијску станицу где се поново започиње процедура пријављивања на одређену адресу. Да проблем буде већи, већина грађана сазна да је заведена као особа с фиктивном адресом тек кад им је потребан неки документ, а по обичају им је потребан хитно.

Обавезу да пријаве адресу на којој заиста и бораве најчешће пропуштају да регулишу држављани Србије који се налазе на привременом раду у иностранству, затим студенти, сезонски радници и избеглице. Међутим, има и оних који свесно манипулишу адресом становања како би себи обезбедили неку погодност – тако је од 2005. године, када су власти Јагодине донеле одлуку о додели помоћи незапосленим трудницама и младим брачним паровима, број грађана с „фиктивним” пребивалиштем у овом месту порастао за 6.000. Такође, после најаве визне либерализације за грађане Србије од почетка 2010. године (која неће важити за грађане Косова), нагло се повећао и број Албанаца који су пријавили пребивалиште у општинама на југу Србије.

Како сазнајемо, утврђивање истинског пребивалишта и боравишта грађана здушно подржавају и делиоци правде у Србији јер се огроман број суђења одлаже, а велики број случајева и застарева због нетачних адреса оптужених, сведока и осталих учесника у поступцима.

Антрфиле : Деценија од последње провере

Последња велика званична акција провере пребивалишта и боравишта грађана МУП-а Србије започела је септембра 1999. године. Акција је била пропраћена и идиличним ТВ спотом: у класичној дневној соби с троседом и шустиклом на столу, бакица послужује двојицу младих полицајаца и разговара са њима.

Тадашње опозиционе странке листом су осудиле акцију МУП-а, позивајући грађане да не отварају врата својих домова полицији, јер је неповредивост стана гарантована Уставом. М. А.

PRESS CLIPPING

Среда 04.11.2009. год.

ХРВАТСКА ЖЕЛИ ЈЕДИНСТВЕНУ БИХ

Преглед, Датум : 4.11.2009, Страна : 6

Косорова и Шпирић за решавање отворених питања дијалогом

Током састанка истакнута је потреба скорог закључивања споразума о имовинско-правним односима, повратку избеглица, заштити тајних података, борби против организованог криминала и туризму

Председавајући Већа министара БиХ Никола Шпирић и хрватска премијерка Јадранка Косор, која је јуче боравла у једнодневnoj радној посети БиХ, изразили су током састанка снажну одређеност за решавање отворених питања која оптерећују односе две земље у духу дијалога и толеранције на евроатлантском путу.

Косорова је изразила подршку своје земље БиХ на њеном путу ка евроатлантским интеграцијама и изјавила да је Хрватска као потписница Дејтонског споразума заинтересована за БиХ као јединствену државу у којој ће бити равноправни сви конститутивни народи. Представници две државе рекли су да очекују да ће у наредном периоду бити постигнут договор о закључивању споразума о међусобном извршењу судских одлука у кривичним стварима. „Ако тај посао завршимо, мислим да ћемо послати врло снажну поруку, важну и за једну и другу државу, у смислу њиховог уређења као држава владавине права“, изјавила је хрватска премијерка на конференцији за новинаре. Она очекује да ће се комисије две државе за питање границе састати до краја месеца ради решавања и преосталих граничних питања, пренела је агенција Фена. Када је реч о Луци Плоче, Косорова је рекла да ће Хрватска водити рачуна о најповољнијем статусу у тој луци за БиХ, као и да ће „као будућа чланица ЕУ морати да води рачуна о усклађивању с правним тековинама ЕУ у свим тачкама“.

Говорећи о арбитражном споразуму са Словенијом, којим се одваја решавање граничног питања од преговора за улазак Хрватске у ЕУ, Косорова је рекла да је Хрватска наставак својих преговора доживела као снажну поруку охрабрења и наде на евроатлантском путу за цео југоисток Европе. **Косорова и Шпирић су током састанка истакли потребу скорог закључивања споразума о имовинско-правним односима, повратку избеглица, заштити тајних података, борби против организованог криминала и туризму.** Шпирић је захвалио хрватској премијерки на помоћи Хрватске БиХ на путу ка евроатлантским интеграцијама, доброј сарадњи у области одбране и на подршци за избор БиХ за несталну чланицу Савета безбедности УН. Он је истакао да је дијалог незаменљива формула за БиХ на њеном путу у ЕУ. „Морамо ући у фазу да више верујемо себи и да сами доносимо одлуке“, изјавио је Шпирић. У саставу хрватске делегације су и били министар спољних послова Гордан Јандроковић и министар културе Божо Бискупић. Косор ће се јуче састала и са председницима Хрватске демократске заједнице 1990. (ХДЗ 1990) Божом Љубићем и Хрватске демократске заједнице БиХ (ХДЗ БиХ) Драганом Човићем, и са високим представником у БиХ Валентином Инцком.

Премијерка је разговарала и с председником Хрватског културног друства „Напредак“ Фрањом Топићем и с кардиналом Винком Пуљићем.

РАДЕ БОРОТА БИЋЕ ИЗРУЧЕН ХРВАТСКОЈ

Дневник, Датум : 4.11.2009, Страна : 13

ЗБОГ СУМЊЕ НА ПОДСТРЕКИВАЊЕ НА УБИСТВО 1991. У ВРГИНМОСТУ, СУД У СРЕМСКОЈ МИТРОВИЦИ ОДЛУЧИО

Окружни суд у Сремској Митровици донео је одлуку о испуњавању услова за изручење Радета Бороте (58) Хрватској, чије га правосуђе сумњичи за кривично дело подстрекавања на убиство у покушају, саопштио је јуче Документационо-информативни центар „Веритас“. Хрватски правосудни органи сумњају да је Борота подстрекао две особе да убију Јосипа Срдара, 1991. године у Вргинмосту и затражили његово изручење. Браниоци Бороте предложили су Министарству правде Србије да у складу са Законом о међународној помоћи у кривичним стварима, затражи од надлежног тужиоца Хрватске да тај кривични предмет уступи тужилаштву Србије, наведено је у саопштењу.

„Веритас“ је додао да је предлог поднет с обзиром да друге две особе које су заједно осумњичене са Боротом пред Жупанијским судом у Сиску, имају пребивалиште на територији Србије и што би вођење поступка пред домаћим судом било свакако целисходније и ефикасније за правду пошто би обезбеђивало присуство свих особа у том процесу. У саопштењу је наведено и да су против одлуке Окружног суда у Сремској Митровици Боротини браниоци поднели иницијативу републичком јавном тужиоцу за подизање захтева за заштиту законитости, јер сматрају да му је ускраћено законско право да се непосредно изјасни приликом расправљања о жалби његових бранилаца пред Врховним судом Србије. Борота је Србин из Хрватске, који је избегао 1995. у Србију, где је добио избеглички статус и поднео захтев за држављанство, а неколико година живи у Републици Српској.

Он је ухапшен 30. јула 2009. на граничном прелазу Сремска Рача између Србије и БиХ и још увек се налази у притвору. Приликом изјашњавања код истражног судије негирао је извршење кривичног дела и било какву везу са тим догађајем, наведено је у саопштењу.

PRESS CLIPPING

Четвртак 05.11.2009. год.

КАМЕН ТЕМЕЉАЦ ЗА 20 СТАНОВА

Пресс, Датум : 5.11.2009, Страна : 14

ВРАЊЕ - У Врању је јуче положен камен темељац за зграду у којој ће бити 20 станова намењених избеглим, расељеним и социјално угроженима са овог подручја. Станови ће коштати 500.000 евра и биће предати на употребу средином идуће године. Партнери града Врања на овом пројекту су УНХЦР, Комесаријат за избегла и расељена лица и Центар за социјални рад.

НОВАЦ ЗА ИЗБЕГЛЕ И РАСЕЉЕНЕ

Грађански лист, Датум : 3.11.2009, Страна : 8

Почела је исплата привремене новчане накнаде расељенима са Косова и Метохије за мај 2009. године. Корисници овог права свој новац могу подићи на шалтерима свих пошта.

ПОМОЋ ДЕЦИ „ЗАСТАВИНИХ“ РАДНИКА

Блиц, Датум : 5.11.2009, Страна : 3

Представници Асоцијације „АБЦ солидарност и мир“ из Трста јуче су деци „Заставиних“ радника уручили помоћ од 15.000 евра. Пре четири дана Асоцијација „Мир сада“ из италијанског града Леко обрадовала је 101 дете „Заставиних“ радника са такође 15.000 евра укупне вредности, а станаре избегличког кампа ПКБ у Бресници са пакетима хране и хигијене.

АКЦИЈА ИДИ - ВИДИ ЗА РАСЕЉЕНЕ

Правда, Датум : 5.11.2009, Страна : 7

Војвођански Фонд за помоћ избеглим и расељеним лицима још једном је успешно реализовао акцију „Иди - види“, која подразумева организован превоз за избегле и расељене са територије Хрватске, данас настањене у Војводини, до њихових родних места. Циљ њихове посете земљи порекла је најчешће прибављање основне личне документације, подношење захтева за обнову и реализација других права, али и пресељења у обновљене или враћене стамбене јединице.

ПОШТОВАЊЕ ЉУДСКИХ ПРАВА КАО УСЛОВ ЗА ЕУ

Преглед, Датум : 5.11.2009, Страна : 5

Поштовање људских и мањинских права у Србији и другим земљама на Балкану мора се унапредити, јер је то неопходан услов за процес придруживања ЕУ, речено је јуче на округлом столу у Палати Србије. На округлом столу под називом „Активно учешће етничких заједница погођених расном дискриминацијом у јавном животу у Србији“ представљен је пројекат који се односи на учешће етничких заједница погођених расном дискриминацијом на западном Балкану.

Председник Савеза балканских Египћана Рубин Земон оценио је да ће дискриминација по било ком основу бити забрањена и подсетио да неке земље нису потписале и ратификовале Конвенције о заштити националних мањина. Земон се осврнуо на ситуацију у Србији и подсетио да је положај интерно расељених лица веома тежак и да су они лишени неких права. Такође је подсетио да је ромска популација предмет дискриминације, нагласивши да је стање почело да се поправља 2005. године, када су обезбеђене стипендије за студенте Роме, а побољшан је и квалитет извештавања медија. Он је напоменуо да би права и неких других мањина попут балканских Египћана требало више да се поштују.

Помоћник министра за људска и мањинска права Петар Антић подсетио је да се у Србији очекују избори за националне савете и да би 9. новембра требало да почне упис у мањинске листе који ће трајати до марта. „Свако ко је припадник националне мањине може да се упише у бирачки списак на општини пребивалишта“, казао је он додавши да се то може учинити и поштом. Скупу су присуствовали представници делегације Европске комисије, Владе Србије, невладиних организација и амбасада.

БОСАНСКИМ СРБИМА САРАЈЕВО ЈЕ ПРЕСТОНИЦА

Данас, Датум : 5.11.2009, Страна : 1

Стјепан Месић, председник Републике Хрватске, говори за Данас о улози Србије у решавању кризе у БиХ

Милорад Додик води политику стварану током ратних деведесетих. Стварање хрватског ентитета у БиХ значило би њихову гетоизацију. Жао ми је што нећу дочекати улазак Хрватске у ЕУ као њен председник

- Службени Београд би требао да упути поруку Србима у Босни и Херцеговини да им је БиХ домовина, а Сарајево главни град, и да своју политику креирају у тим оквирима, истиче у интервјуу за Данас Стјепан Месић, председник Републике Хрватске, одговарајући на питање шта би, по његовом мишљењу, Србија требало да предузме поводом актуелне политичке кризе у БиХ.

- **Што се тиче избјеглица, ја сам се увијек залагао за повратак хрватских грађана српске националности у Хрватску, јер је то и наш интерес. Ми позивамо све наше грађане да се врате и из Републике Србије и из Републике Српске. При том, Хрватска сукладно својем Уставном закону о правима националних мањина гарантира висок ступањ права Србима у Хрватској - каже Месић.**

- Службени Београд би требало да упути поруку Србима у Босни и Херцеговини да им је БиХ домовина, а Сарајево главни град, и да своју политику креирају у тим оквирима,

истиче у интервјуу за Данас Стјепан Месић, председник Републике Хрватске, одговарајући на питање шта би, по његовом мишљењу, Србија требало да предузме поводом актуелне политичке кризе у БиХ.

- Да ли су ваше тврдње о неискреној улози званичника из Србије у догађајима у БиХ засноване само на, како сте рекли, чињеницама да се „Тадић љуби с Додиком“ и „дочекује злочинку Биљану Плавшић“, или располажете и неким сазнањима?

- Службени Београд каже да прихваћа све што се договоре три народа у БиХ, али премијер Републике Српске Милорад Додик не пристаје ни на какав договор. Службени Београд се изјаснио за цјеловиту и јединствену Босну и Херцеговину, али Додик тражи издвајање Републике Српске и не пристаје на цјеловиту БиХ. Милорад Додик не сматра БиХ константом, него константом сматра Републику Српску, као што не сматра Сарајево главним градом.

- Како, с друге стране, коментаришете Додикове тврдње да су „Хрвати у БиХ маргинализовани“?

- Додик би одговарало стварање трећег ентитета, како би до краја маргинализирао Хрвате у неком малом ентитету.

- Мислите ли да постоји начин да међународна заједница некако услови Милорада Додика да прекине да води такву политику и постане „кооперативнији“?

- Стварно је парадоксално да се на Међународном казненом суду у Хагу суди вођама босанских Срба за злочине и за стварање Републике Српске која је, немојмо заборавити, створена етничким чишћењем, а да у исто вријеме Додик наставља њихову политику у Републици Српској. Међународна заједница је дужна преко својих представника зауставити свакога тко води политику која разбија БиХ.

- Да ли видите решење за опстанак БиХ и на који начин, или мислите да ће се све завршити тако што би дошло до распада земље, што је и Додик у интервјуу нашем листу најавио као могућност?

- БиХ мора остати јединствена, ради наше регије, али и ради Еуропе и у том смислу нитко нема шансе издвојити дио БиХ. Могућност да се издвоји неки дио из БиХ је илузија која ствара несигурност у тој држави и удаљава је од еуроатлантских интеграција.

- Који је ваш одговор на критику премијера РС да занемарујете питање Срба избеглих из Хрватске?

- **Што се тиче српских избјеглица, ја сам се увијек залагао за повратак хрватских грађана српске националности у Хрватску, јер је то и наш интерес. Ми позивамо све наше грађане да се врате и из Републике Србије и из Републике Српске. При том, Хрватска сукладно својем Уставном закону о правима националних мањина гарантира висок ступањ права Србима у Хрватској. Немојмо заборавити да је до сада Хрватска обновила више од 145.000 кућа и станова из државног буџета, те да је у липњу 2008. донијела Акцијски план за убрзану provedбу стамбеног збрињавања бивших носитеља станарских права оних који се желе вратити у Републику Хрватску.**

- Шта ћете ви урадити да допринесете решењу кризе у Босни?

- Од 1990. године залажем се за цјеловиту БиХ у којој ће три конститутивна народа имати равноправан положај и као доживотни бивши председник РХ настави ћу се за то залагати.

- Колика је, према вашој оцени, одговорност члана Председништва БиХ Хариса Силајдића за настанак тренутне кризе?

- Тешко ми је за било кога утврђивати конкретну одговорност па и за Хариса Силајдића. Ипак, морам рећи, да се он увијек изјашњавао за цјеловиту БиХ.

- У јануару истиче ваш други председнички мандат. Шта сматрате својим највећим успехом у протеклом периоду?
- Мислим да смо у посљедњих готово десет година успјели учинити велике помаке. Хрватска је године 2000. била у својеврсној самоизолацији, требало је Хрватску отворити свијету и Хрватску укључити у сва релевантна збивања у свијету. На почетку 2000. године поставили смо два стратешка циља: улазак у НАТО и у Еуропску унију. Први циљ је остварен, у травњу ове године Хрватска је постала чланица НАТО, а након данашњег потписивања споразума са Словенијом и јучерашњег завршетка потписивања Лисабонског споразума доиста можемо рећи да је Хрватска на прагу уласка у ЕУ. Хрватска управо завршава и двогодишњи мандат као нестална чланица Вијећа сигурности УН, а избор наше земље у Вијеће сигурности била је потврда Хрватске у међународној заједници. У задњих 10 година успјели смо од Хрватске створити правну државу у којој вриједе еуропски стандарди на сваком подручју. Професионализирали смо војску, полицију и сигурносно-обавјештајне службе. Још нам предстоји довршавање реформи на подручју правосуђа и јавне управе да бисмо испунили све увјете за улазак у ЕУ.
- Шта сте пропустили да учините?
- Жао ми је што нећу дочекати улаз Хрватске у ЕУ као њезин предсједник.

ТУЖНА ДЕЦА ИЗ КАМПА „САЛВАТОРЕ“

Блиц, Датум : 5.11.2009, Страна : 12

Роми, избегли са Косова, на ободу Бујановца чекају једанаесту зиму

Кад су бежали из Гњилана, даље им нису дали и ту им се живот зауставио

Не пишем читко: тамо где идем нема столова, нотес полажем на колено или зид... или га, једноставно, држим у левој руци... и оно што остане записано само је збрка кривих линија. Али није само то разлог: тамо где, годинама одлазим, несрећа је, и све су речи које знам већ потрошене, и то узалуд. А моји саговорници - поражени и заборављени, верују да ће новински текст нешто променити. Све чешће моју руку кочи свест о узалудности, и ја не пишем читко...

У белешкама из Бујановца насталим првих дана октобра, тако, с поузданошћу разазнајем само бројке у заградама: десет, десет, девет, дванаест, два, пет...

То су године старости деце у избегличком кампу „Салваторе“.

Током бомбардовања 1999. године Роми из Гњилана и околине напустили су Косово. Побегли су из својих кућа од Албанаца и кренули пут Србије, али их је кордон полиције немилосрдно зауставио у Бујановцу. Милошевић их није хтео ближе. Од тада, па до данас - иако Милошевића одавно нема - они живе на периферији овог градића. Двадесет пет породица у шаторима, а двадесет четири у металним контејнерима. Узалуд тражим у белешкама колико их, заправо, има у кампу названом по оближњем ресторану „Салваторе“, ниједан број не личи ми на тај...

Десет година хране се у народној кухињи. Цем, оно мало паковање, најмање, као коцка за супу, и кифла за доручак, конзерва месног нареска за ручак, или нешто кувано, и два парчета хлеба за ручак... Али, не сви!

Орхан Куртеши, рецимо, имао је 16 година кад је стигао у „Салваторе“. Са двадесетак се оженио Мерсихом из Бујановца, која му је родила троје деце: Алена (5), Есму (3,5) и Елеонору (2). Закон каже да ни Мерсиха, која је из Бујановца, ни њихова деца, која су рођена у Србији, нису избеглице и да им зато по том основу помоћ не припада: од своје државе Србије добијају укупно 5.600 динара месечно, али свеједно што живе у шатору, за њих оброка у народној кухињи нема!

Орхан сваког месеца по две-три недеље у Београду ради на грађевинама као физички радник за дневницу од 18 до 20 евра, не може дуже да остане због породице... само што и од тога буде мања вајда од очекиване: „Газда ми дугује за шест месеци, каже: платиће, нема сад... А ја шта ћу?“

Шатор дели са оцем, мајком и стрицем... и не знам с ким још, седео сам на чистом застртом поду и записивао, а кроз најлон је пробијала јесења студ земље. Имају струју, ту је телевизор, на поду тепих... али између њих и неба је само платно, и најлон притиснут комадима лима.

Орхан Куртеши неформални је представник житеља „Салватореа“. Са рачунара из бујановачке канцеларије мисије ОЕБС шаље мејлове за помоћ на све могуће адресе, он их заступа пред хуманитарним организацијама, али у „Салваторе“ нико не залази.

Из овог насеља 25 ђака похађа основну школу. Прваци добијају бесплатне уџбенике, остали не! Аслан Агуши иде у четврти разред, имао је неколико месеци кад су му оца убили Албанци 1999. године. Користи уџбенике друга Антонија Абдулаха, заједно уче...

А Сунита... Бар Суниту Бог да погледа! Да види најцрње и највеће и најтужније очи на свету. Сунита иде у други разред, њена сестра у први, мајка им је умрла пре пет година и живе у шатору са баком.

„Скупила сам конзерве што добијамо за ручак и продала на пијаци, па сам јој купила књиге. Старе, исписане, ал' шта могу?“, каже њена бака.

У шатору два места удаљеном од њеног лежи болесна, и физички и психички, старица за коју места ни у болници ни у неком дому нема. Нисам питао Суниту да ли јој крици који се чују у правилним размацама сметају да заспи. Нисам је ништа питао.

Стајао сам и гледао уске улице „Салватореа“, без речи, а онда је Орхан Куртеши рекао, више за себе, како је оног дана 1999. године кад су бежали, и кад их је полиција зауставила, његов рођак успео да се пребаци у Македонију. Одатле је отишао у САД.

„Замислите ви, има кућу и кола, а прима социјалу помоћ. А ми ништа...“, каже вртећи главом.

Баш ништа, кажем у себи.

PRESS CLIPPING

Петак 06.11.2009. год.

ПОМОЋ ЗА СТАМБЕНО ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА СРЕМСКА МИТРОВИЦА, 6. новембар

Подпредседник Владе Србије Јован Кркобабић, данас је у Градској скупштини у Сремској Митровици уручио решења за помоћ од по 150 хиљада динара за стамбено збрињавање 10 избегличких породица на градском подручју Сремска Митровица.

Ова средства обезбедио је Комесаријат за избеглице у сарадњи с Градом и уз подршку Међународне организације за миграције. За помоћ се обратило 61 лице. Градско веће образовало је Комисију, која је на основу усвојеног Правилника определила та средства.

Према последњем попису, на градском подручју Сремска Митровица има 1.200 избеглих и интерно расељених породица. Кркобабић је нагласио да је то део ширег пројекта републичке владе, вредног сто милиона динара, којим ће стамбено бити збринуто око хиљаду избегличких породица.

ЛЕК ЗА ДЕЧЈЕ ДУШЕ

Куир, Датум : 6.11.2009, Страна : 14

Двадесеторо дечака и девојчица који живе у Колективном центру „Селова“ код Куршумлије сваког дана учи како да превазиђе трауме избеглиштва

КУРШУМЛИЈА - Координатори невладине организације „Друштво“ из Ниша већ седам година реализују програм психосоцијалне подршке деци из Колективног центра „Селова“ код Куршумлије, кроз едукативне, рекреативне и психолошке радионице. Пројекат финансира УНХЦР, а оваква подршка деци неопходна је због тешких услова у којима живе.

Тренутно у Колективном центру живи двадесеторо деце узраста од једне до 18 година и већина долази на радионице, које доприносе ублажавању проблема избегличког живота и последица које избеглиштво носи.

Према речима Радице Гавриловић, која деци држи радионице од почетка пројекта, деци се помаже у савладавању проблема.

- Циљеви радионица су превазилажење траума избеглиштва, усмеравање деце ка позитивним вредностима, учење о њиховом правима и помоћ како би се лакше интегрисали у средину у којој живе. Радионице помажу деци да покажу колико су креативна, маштовита и да одређене задатке реализују до краја - каже Гавриловићева и додаје да је на тај начин доста деце научило да напише прво слово, прву рецитацију и да нацрта нешто најједноставније, јер радионице су прилагођене и најмлађем узрасту.

Од 2002. године кроз радионице је прошло око 50 деце, а нека су се трајно одселила из Колективног центра. Радица истиче да јој је сваки растанак са децом тежак, али са друге стране, била је срећна јер су одлазили у средину где су добили много боље услове за живот.

- Пратим њихово одрастање, добро знам шта желе и колико могу да постигну. За многе ствари су ускраћени, али то не значи да ће одустати од својих циљева и амбиција. Врло су упорни и истрајни - хвали децу Радица. Родитељи деце имају само речи хвале за организаторе радионица.

- Време је изузетно тешко, они помажу колико могу, а нашој деци то пуно значи - кажу они.

На радионици је све интензивно. Деца се труде да ураде постављене задатке. Радица све стрпљиво прати, показује и прегледа: „Ово је добро, ово треба исправити“. Најмлађе храбри осмехом, а Данијелу (6) каже да покуша поново.

У Колективном центру „Селова“ живи двадесеторо деце, узраста од једне до 18 година. Дечаци девојчице до четвртог разреда иду у школу у суседно село Жуч, где сви имају наставу у једној учионици. У истој учионици се обавља и предшколска настава. Остала деца путују у школу у Куршумлију.

Антрфиле : Лепо нам је!

Дечаци девојчице су презадовољни радионицом и углас истичу да им је овде заиста лепо.

- Учимо, стичемо нова знања, дружимо се. Посебно нам је лепо кад путујемо и дружимо се са децом из других колективних центара - каже Александар (11), који је са породицом избегао са Косова.

Сашка (17), која похађа средњу школу у Куршумлији, додаје да старијој деци из Колективног центра недостају изласци и путовања.

- Заједничка путовања су за мене била посебна. Издвојила бих боравак у Београду. Сви ми имамо исту жељу, да имамо свој дом - каже Сашка показујући фотографије са путовања постављене на паноу.

ПОМАЖУ СУГРАЂАНИМА

Блиц, Датум : 6.11.2009, Страна : 12

Млади волонтери из Ниша помагаће најугроженијим групама становништва у оквиру акције „Укључи знање - промени стање“, коју је покренула Група 484, Невладина организација из Београда. Акција је, између осталих, усмерена ка избеглим и расељеним лицима, повратницима, Ромима, деци без родитељског старања.

УБЕДЉИВО НАЈБРЖИ РАСТ

Политика, Датум : 6.11.2009 Страна : А14

ШТА ДА СЕ РАДИ: БЕОГРАДИЗАЦИЈА – УЗРОЦИ, ПОСЛЕДИЦЕ

Демографски раст престонице, чије се урбано ткиво након Другог светског рата популационо утростручило, најбоље се види на Новом Београду, потпуно новом насељу формираном од досељеника из свих бивших СФРЈ република.

Данас је то општина с највећим бројем становника у земљи. Убедљиво најбржи популациони раст у последњих пола века бележе насеља у делимично

урбанизованом појасу око градског језгра Београда попут Калуђерице (25 пута већа), Борче, Лештана, Сремчице (десет пута увећана). Изузимајући поједина насеља у општинама Тутин, Нови Пазар или Рашка, чије је становништво за пола века увећано од седам до десет пута захваљујући природном прираштају, најбрже су расла (и до пет-шест пута), индустријализацијом успостављена нова градска средишта централне Србије усисавајући радну снагу из непосредног сеоског окружења. Како је временом сеоско залеђе популационо исцрпљено, а индустрија скоро замрла, Београд је почео да привлачи знатан део радноспособне популације из мањих и средњих градова Србије, који су свој популациони максимум доживели још пре распада СФРЈ.

Такође, готово трећина свих избеглих и расељених лица у Србији настанила се у Београду, тако да је сваки десети становник главног града дошао у протеклих 15-20 година из Хрватске, БиХ односно са Косова и Метохије. Имајући у виду да се укупан број становника Београда од 1991. до данас није битније променио, јасно је да су избегли донекле компензовали одлазак оних који су у истом периоду престоницу напустили.

И овај вид миграција довео је у Београд млађе и образованије становништво у односу на досељенике који су се настанили у остатку државе. Међутим, огромне генерације досељеника временом улазе у групу старог становништва, што прети да у блиској будућности, у одсуству ранијег обима досељавања, претвори Београд у лидера популационог старења у земљи.

Урбанизација у Србији никада није пратила темпо индустријализације, а један од показатеља био је хроничан недостатак стамбених јединица. Овај индикатор додатно је погоршан током последње две деценије, што се посебно осетило у Београду. Град се ширио у правцу приградских насеља у општинама Гроцка, Палилула, Земун и Сурчин.

Сличан прилив миграната током последње две деценије остварио је још само Нови Сад, што је превасходно заслуга избегличке популације. И управо на простору између та два највећа урбана центра у земљи ствара се потенцијално густо насељена зона урбанизације.

Та зона би у блиској будућности могла да представља регион највеће популационе концентрације у Србији, што, имајући у виду неповољне демографске показатеље, представља огромну препреку уравнотеженом регионалном развоју државе. Будући да Србија има повољне географске услове за равномерно популационо насељавање на већем делу територије, актуелно концентрисање становништва не може се сматрати прихватљивим просторним развојем.

Становништво урбане зоне Београда (без приградских општина) чини иначе 15 одсто укупне, а 26 одсто градске популације Србије. По овом показатељу, главни град се уклапа у глобални тренд метрополизиције, где поједини градови окупљају и до 60 одсто укупног броја становника земље (у Европи предњаче Грчка, Аустрија, Ирска, Финска, Данска, Португал, Шведска и Мађарска). Оно што, у том погледу, разликује Србију од развијених држава је одсуство центара који би у одређеним друштвеним сегментима заиста парирали највећем граду. Но, у нашој земљи у градовима живи тек 58 одсто популације у односу на просек од 75 одсто у развијеним државама. Достизање ове бројке не значи аутоматско изумирање села, што се често погрешно апострофира као један од највећих демографских проблема Србије. Напротив, наслеђену нерационалну мрежу насеља требало би уравнотежити.

Међутим, одиграва се управо супротан процес: дуготрајна економска криза усмерава већину „унутрашњих” миграната ка Београду, баш на уштрб мањих и средњих градова (у чију инфраструктуру је уложено много средстава током претходних пола века), што успорава очекивани пораст урбане популације и развој модерног села у Србији.

ОТВОРЕНО ПИТАЊЕ ГРАНИЦЕ

Преглед, Датум : 6.11.2009, Страна : 2

Шеф српске дипломатије Вук Јеремић изјавио је јуче у Бриселу да је остварен извештај почетни напредак по питању српско-хрватске границе на Дунаву али да се то креће споро јер је, како је рекао, јако тешко кад се крене од нуле. Јеремић је рекао да ће бити уложени напори заједно са Хрватском да се то питање реши „пре осталих приоритета“. Јеремић је такође нагласио да је питање српских избеглица из Хрватске и даље веома тешко и сложено питање. Он је рекао да очекује да се у фебруару у Београду заједно са Високим комесаријатом УН за избеглице и вероватно са Европском комисијом одржи састанак са хрватском страном да би се убрзало решавање тог проблема.

СРБИ ЖЕЛЕ ДА СЕ ВРАТЕ У ЂАКОВИЦУ

Политика, Датум : 6.11.2009, Страна : А6

Око 800 расељених Срба из Ђаковице могло би најкасније до пролећа да се врати у тај град на Косову и Метохији, каже за „Политику“ Бојан Анђелковић, помоћник министра за КиМ. Да би се уверио у стање њихове имовине и могућност повратка, он је јуче посетио Ђаковицу, у којој је свештенство Цркве успења пресвете Богородице једино српско становништво.

„Куће 228 породица, које су се до сада пријавиле Министарству за КиМ и Високим комесаријату УН за избеглице да желе да се врате у Ђаковицу, нису оштећене, али су их бесправно уселили локални Албанци.

Порука свим етничким заједницама јесте да људска права сви морају да поштују и ако и има отпора повратку Срба, мислим да то долази од мањег броја људи”, каже Анђелковић који је у Ђаковици затекао уништено православно гробље на чијем једном делу је саграђена стамбена зграда.

КАД СУ ЦВЕТАЛИ МОЗГОВИ

Данас, Датум : 6.11.2009, Страна : 5

Промена система, материјалне обавезе према Србима ван Србије, избеглице и блокада изменили су лице Србије. У том измењеном лицу треба тражити одговор за многе нове појаве, па и за криминал.

Не, ово нису речи српског академика Драгослава Михајловића. Ову умотворину је потписала Мира Марковић, ригидна комунисткиња а у слободном времену још ригиднија колумнисткиња с краја прошлог века. Кад год би у њеним текстовима чемпреси престали да шуме; пахуље снега губиле у блештавости; а коприва, као и сваки цвет, почела да заостаје у развоју, колумнистички жар распирила би - мржња. На нишану су, по правилу, били они који нису стигли да окопају своје њиве јер су се, бежећи испред стрељива, тамо, преко Дрине, запутили ка мајци Србији.

„И ја, припадајући овом смољавом и слинавом свету Србије, повремено пожелим да људима са планине, којих због њихове физичке заводљивости и преварног шарма имам у приличној количини и у фамилији, поручим да нам се скину са врата и да се носе дођавола натраг својим заборављеним гладним козама“.

Не, ово нису речи руског академика Мире Марковић. Ову смишљотину је, недавно, у дужем дијалогу са немачким професором др Робертом Ходелом, преко уста превалио академик Драгослав Михајловић, писац култног дела „Кад су цветале тикве“, у слободном времену - ригидни Србин. Жалећи се на „стечене предности динарске расе у Србији“, академик је недвосмислен у оптужбама на рачун оних „који су напустили своје козе и овце у планини и незвани дошли у један питом и доста њањав свет да му кажу да су најбољи и да имају право да му седе на глави“. Преведена на академски језик и извучена у наслов текста који је НИН пренео та оптужба гласи: „Трпимо терор горштака“!

Да су се академичке речи нашле на мајци несрећног Владана Лукића, председника групе грађана „Црвена звезда“ републички јавни тужилац Слободан Радовановић не би „силазио“ са малих екрана. Да их је изговорио какав други беневољентни дркација са етикетом „двераша“, „стројаша“ или „образовца“, обе би се Србије, такво је време, ујединиле у осуди. Да су скиниси или каква друга маргинална али групација, без косе или мозга, свеједно, вербално парадирани улицом са макар једном академичком реченицом, ризиковали би блиски сусрет са оном дугуљастом справом за утеривање памети у главу, како још зову пендрек.

Ономад, кад је гомила ћелавих лудака у Београду направила шовинистички кермес са трагичним исходом, Александар Деспић, тада потпредседник САНУ, у својој краткој рецензији случаја препоручио је институцији луднице и палице: „Те људе треба изоловати. У овом случају, терапију треба да пружи полиција а олакшавајућа околност је што се ове психопате лакше препознају!“

Инвективе српског академика Михајловића, које алармирају неопходност ако не лечења, онда неминовно изолације од јавности, остале су без јавног одјека. Јер, академици су најздравија супстанца српског народа. Нису за хабање. А и нема те олакотне околности зване - лака препознатљивост.

Драгослав Михајловић, међутим, као особа којој ово није први (не)академски излет у (не)познато, одавно је препознатљив. Чим би његов списатељски жар затињао бледуњавим одсјајима, уредно би оверио сваку, па и најмању прилику да лансира академску абецеду национализма, шовинизма или, како он то крсти - „антиквизијугословенства“.

Скромно несклон давању мишљења међу првима је констатовао да је „за Србе Тито био страшнији од Хитлера“ јер је Југу „желео да види као земљу без Срба из Србије и он је то спроводио, ређе преко Хрвата и Словенаца, а чешће преко других Срба, пре свега преко Црногораца“. Вечито запитан о смислу и потреби сведочења ретко је пропуштао прилику да упозори на опасност да ће Србија „подвијена репа ускоро потписати да је духовна колонија Црне Горе“. Упркос упозорењима десила се трагедија: „Уместо да се ми одвојимо од Црне Горе, десило се да се једна ништавна Црна Гора одвојила од нас“. Разочарење је проширило и на друге Несрбијанце: „Припадници нашег народа рођени преко Дрине и Саве који данас живе у Србији надгорњавају се са Србијанцима као с најгорим непријатељима“.

И не само то: ти горштаци су и даље ту, у Србији, немогућој држави које је „већ трећи пут у диму и крви нестала, а малоумне југословенске идеје и стечене предности динарске расе у Србији су остале“.

Тиме је академска расправа у кривизи виолентних Динараца и невиности моравско-вардарског типа Срба - неповратно окончана. Што значи да се обистињује оно пророчанство (не Тарабића) да ће се Срби, кад не преостане достојних непријатеља, поклати сами међ собом. А под оном знаменитом шљивом остаће само луцидни академици држећи на нишану - Алцхајмера.

Тог јунака, међутим, види се из приложеног, још нико није надјачао. (Овај текст је писан 870. дана откад је Томислав Николић обећао да ће се иселити из Булеvara Зорана Ђинђића)

СТАРАЧКИ ДОМ ГРАДЕ БЕЗ ГРАЂЕВИНСКЕ ДОЗВОЛЕ

Блиц, Датум : 6.11.2009, Страна : 1

Спор власти Ваљева и министарства

Град није дао дозволу јер Министарство за рад није платило накнаду за грађевинско земљиште. У министарству наводе да им Ваљевци нису послали рачун са износом накнаде.

Старачки дом у ваљевском насељу Градац нема грађевинску дозволу, иако је градња почела пре пет месеци. Инвеститор, Министарство рада и социјалне политике локалним властима није уплатило ни динара накнаде за грађевинско земљиште, па зато није ни добило сагласност за изградњу тог објекта од 5.500 квадратних метара. У Министарству наводе да им градске власти нису испоставиле рачун колико би накнада требало да износи, док у градској власти тврде да нису добили пројекат од министарства, па накнаду нису могли да израчунају.

Како сазнаје „Блиц“, министарство на почетку није било „расположено“ да плати накнаду за грађевинско земљиште да би се потом градским властима обратило са захтевом да грађевинску дозволу за изградњу старачког дома добију одмах, а да накнаду уплате касније, и то на рате. Одговорни у градској власти нису имали нимало слуха за такав захтев.

- Министарство за рад и социјалну политику нам се обратило са захтевом да их у потпуности ослободимо од плаћања накнаде за грађевинско земљиште. То, међутим, ниједном нашем скупштинском одлуком није ни предвиђено ни прописано. Правило да се плаћа накнада за грађевинско земљиште важи за све инвеститоре - каже начелница Градске управе Драгана Ђенић, додајући да је у случају ове инвестиције град већ показао гест добре воље, пошто је министарству без икакве накнаде у власништво пренето 1,7 хектара плаца на којем се гради будући старачки дом.

У Министарству за рад и социјалну политику пак наводе да не беже од плаћања те обавезе, али објашњавају да папир са износом који треба да уплате у ваљевску касу још нису ни добили из Ваљева. Тако је Урош Кандић из тог министарства изјавио да ће Министарство новац уплатити, „без обзира да ли ће висина накнаде бити умањена или не“ када им Дирекције за урбанизам и изградњу Ваљева саопшти колико то тачно износи. Он је додао да у Министарству ипак очекују извесне олакшице при одређивању висине накнаде за грађевинско земљиште, „с обзиром на чињеницу да ће 41 одсто капацитета будућег Геронтолошког центра намењено за потребе града Ваљева“.

„Рашомонијада“ са утврђивањем износа и достављања накнаде за грађевинско земљиште на праву адресу, међутим, употпуњује се чињеницом да је „Блицу“ у градској дирекцији речено да од Министарства за рад и социјалну политику још нису добили пројекат изградње Геронтолошког центра „како би на основу њега уопште

могли да утврде колико накнада треба да износи, па тек онда да је пошаљу на адресу министарства“.

Антрфиле : Јапанци дали 2,5 милиона евра

Иначе, градилиште будућег старачког дома са 180 места, који би требало да буде завршен до 2012. године, пре два месеца је обишао потпредседник Владе Србије задужен за социјалну политику Јован Кркобабић. Он је тада констатовао да ће ваљевски дом за старе бити најмодернији у Србији и да ће, иако се налази непосредно поред гробља, имати „прелеп поглед на панораму Ваљева“ и хотелске услове у око 5.500 квадрата стационара, дневног боравка, амбуланте, простора за негу и прихватне станице. Геронотолошки центар се, иначе, гради захваљујући донацији од 2,5 милиона евра коју је даровала Влада Јапана.

PRESS CLIPPING

Субота 07.11.2009. год.

ДОМ ЗА ДЕСЕТ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА Грађански лист, Датум : 7.11.2009, Страна : 11

Иако данас у овој општини избеглички статус има 1.200 породица, сигуран сам да је тај број реално много већи. Нажалост, Србија је прва у Европи по броју избеглица и, према проценама стручњака, спада у једну од шест земаља на свету коју тресе избегличка криза - речи су помоћника републичког комесара за избеглице Ивана Гергионова.

СРЕМСКА МИТРОВИЦА - Потпредседник Владе Републике Србије Јован Кркобабић уручио је јуче у Сремској Митровици члановима десет избегличких породица уговоре о додели грађевинског материјала избеглим лицима за адаптацију објеката неусловних за становање или за довршетак започете градње. На иницијативу Сремске Митровице средства за ове намене у укупном износу од милион и по динара обезбедио је републички Комесаријат за избеглице.

Велико срце

- Сремска Митровица је трећа општина у Србији где смо потписали ове уговоре. Влада улаже максималне напоре како би се избегли и расељени што пре интегрисали у локалне заједнице. **За цео програм помоћи избеглима и интерно расељенима, којих у Србији тренутно има око 86.000, влада је обезбедила 15 милиона евра од међународне заједнице и 100 милиона динара из републичког буџета - рекао је потпредседник Владе Јован Кркобабић.**

По речима помоћника републичког комесара за избеглице Ивана Герги-онова, Сремска Митровица је показала да има велико срце јер је на своју територију својевремено прихватила више од 20.000 избеглих и прогнаних.

- **Иако данас у овој општини избеглички статус има 1.200 породица, сигуран сам да је тај број реално много већи.** Нажалост, Србија је прва у Европи по броју избеглица и, према проценама стручњака, спада у једну од шест земаља на свету коју тресе избегличка криза. Зато је овај корак локалне самоуправе прави пример осталима како се сопственим залагањем и трудом могу привући средства међународних донација за решавање овако важних питања - истакао је Гергионов.

Интеграција

Заменик градоначелника Сремске Митровице Срђан Козлина каже да је овај пројекат практична подршка реализацији Локалног акционог плана за решавање проблема избеглих и интерно расељених, који је усвојен на седници Скупштине града.

- Суштина је да желимо да се избегли и интерно расељени интегришу у локалну заједницу, путем низа пројеката који су предвиђени тим акционим планом - каже Козлина. - Реч је о низу конкретних мера, од помоћи у куповини грађевинског материјала, преко обезбеђивања стамбених јединица, па све до преквалификације и доквалификације тих људи.

МОНОШТОР ИМ ОСТАО У СРЦУ
Грађански лист, Датум : 5.11.2009, Страна : 11,

Јован и Даница Цупаћ после 14 година поново у родном крају

СОМБОР - Након 14 година избеглиштва, седамдесетпетогодишњаци Јован и Даница Цупаћ недавно су се вратили у Хрватску, у родни Корлат код Бенковца. У Србију су дошли 1995. године заједно с колоном избеглица, а у Бачком Моноштору су пронашли нов дом.

По доласку у Србију најпре су боравили у Београду, потом у Свилајнцу. Одатле су убрзо отишли и неко време провели у Новом Саду и Риђици, да би се након обрели у Бачком Моноштору, који је тада примио око 500 избеглих. Полусрушену кућу у коју су били смештени прво су поправили, а касније и откупили. Јован је радио на пословима попут сређивања башта, резивања воћњака, винограда и косидбе, а Даница је плела и водила домаћинство. Током година стекли су много пријатеља, а Јово је, како и сам каже, постао тражен јер је био вешт и сналажљив у пословима, крепак и пун духа и оптимизма.

Папирологија и комплетна процедура повратка била је више него напорна. Чак четири године чекали су одговор на жалбу поводом прве процене штете. Њихова кућа у Хрватској биће обновљена, а дотле ће живети у старој кући коју су им средили кћерка и зет из Немачке. Трактор и приколица са стварима отишли су шлепером до Бенковца, а одатле у Корлат. Тамо сада живи десетак породица с презименом Цупаћ, заједно с неколико десетина осталих повратника. У нов живот крећу с осмехом, а Моноштор ће, како кажу, заувек носити у срцу.

PRESS CLIPPING

Недеља 08.11.2009. год.

ПОМОЋ ПОВРАТНИЦИМА

Вечерње Новости, Датум : 8.11.2009, Страна : 33

МАЛОБРОЈНИ СРБИ У ОПШТИНИ ИСТОК ОПСТАЈУ УПРКОС ПРИТИСЦИМА

Државни секретар Оливер Ивановић обећао повратницима струју и воду

ОПТИМИЗАМ који влада међу српским повратницима и њихова жеља да остану на својим огњиштима представља добру будућност за све оне који желе да се врате - оценили су јуче, приликом посете селима Осојане и Жач у општини Исток, државни секретар у Министарству за Косово и Метохију и амбасадор Словеније на Косову, Оливер Ивановић и Јожеф Хлеп.

- Људи у Жачу, који су се индивидуално вратили и живе у шатору, изненадили су упорношћу и жељом да остану на своме. Њихова жеља за опстанком мотивисала ме је да поново дођем и помогнем им да добију основне услове за живот. **Обезбедили смо им контејнере, настојаћемо да им обезбедимо струју и воду, јер оптимизам и жеља коју људи имају некада може да се угаси** - рекао је Оливер Ивановић и додао да из Министарства за Косово и Метохију “морају чешће да буду на терену, како би брзо реаговали у оваквим ситуацијама”.

Помоћ у транспорту контејнера до села Жач обезбедили су припадници словеначког контингента Кфора, а амбасадор Словеније Јожеф Хлеп обећао је да ће ова земља и даље пружати помоћ повратницима.

- Видео сам право стање на терену. Материјална и социјална ситуације је веома лоша, али оптимизам људи који су се вратили говори да овде постоји будућност за опстанак и повратак протераних - рекао је Хлеп који је обишао и породичну кућу брачног пара Јокић из Осојана, који су после 40 година проведених у Словенији купили плац и започели изградњу породичне куће у овом селу.

Антрфиле : У ЖАЧ СЕ ВРАТИЛО ПЕТ ФАМИЛИЈА

У СЕЛЮ Жач, почетком септембра, индивидуално се вратило пет српских породица које су смештене у шаторима УНХЦР-а. Министарство за Косово и Метохију одобрило је 500.000 динара као ургентну помоћ овим породицама.

ПРИТИСАК

Курир, Датум : 8.11.2009, Страна : 14

Челници пећке општине Албанцима додељују плацеве у српским селима, што изазива додатни немир међу тамошњим становништвом

ПЕЋ - Локално руководство у Пећи у два од свега четири преостала српска села у тој општини насељава Албанце, додељујући им плацеве у Брестовику и Сиги, односно у непосредној близини српских кућа, што изазива додатни немир међу тамошњим Србима.

Очајни Срби на том подручју траже заштиту од косовске владе јер су немоћни да своја права остваре преко органа локалне самоуправе, а спремни су да, како кажу, своја села бране свим легалним средствима. Према речима мештана, уколико не буде спречено насељавање Албанаца у њихова два села која су вековима насељена Србима, мораће на крају да се сви колективно иселе.

- На сеоском земљишту у центру села Брестовика руководиоци пећке општине су, на површини од пет хектара, започели расподелу плацева грађанима албанске националности. Очигледно је да је то перфидна политика општинског руководства да се овај простор насели Албанцима и тако се изврши притисак на Србе, који овде живе вековима, да се иселе, а на оне који су најавили повратак да одустану од тога - каже Миодраг Дашић из Брестовика.

Он наглашава да су Срби дискриминисани и да су им ускраћена сва грађанска права, да нико није запослен и да немају право на деонице из приватизованих предузећа у којима су радили. Мештани Брестовика и Сиге који су остали да живе у својим селима, а међу којима има вишечланих породица с малолетном децом, истичу да су они своја домаћинства после 1999. обновили у намери да живе у њима и трајно остану на своме.

- Због такве наше намере ми имамо и крупније планове, да на сеоском земљишту које су наши преци пре више од 100 година купили за испашу стада отворимо занатске радионице и неке мини-погоне. То су наши давнашњи планови, које нисмо реализовали управо зато што нас дискриминишу челници СО Пећ, па нас заобилазе кредити и стимулације. Уместо тога, општина намерава да ту насели Албанце и тако нас присили на колективно иселење - каже Дашић, који у Брестовику живи са супругом и четворо деце школског и предшколског узраста.

Из ова два села упућен је апел за помоћ свим међународним органима, Еулексу, Унмику, Оебсу и другима, али и Влади Косова, ради мирног решавања овог проблема. Тамошњи Срби кажу да им је потребна заштита бар неког од њих, тим пре што Министарство за Косово и Метохију становницима српских села на подручју Пећи не може да обезбеди ни минимум правне заштите. Томе у прилог, како наводе, говори и чињеница да на платном списку српске општине Пећ нема ниједног правника који живи и ради на подручју те општине.

Антрфиле : Приучени "правници"!

Недостатак било какве правне заштите, посебно у области имовинско-правних односа, један је од највећих проблема с којима се суочавају Срби на подручју пећке општине. Тај недостатак, како кажу мештани Брестовика и Сиге, користе разни приучени "правници", који посредовање са судовима добро наплаћују.

НА ГРОБЉУ У ПРАТЊИ ПОЛИЦИЈЕ

Глас Јавности, Датум : 8.11.2009, Страна : 3

К. МИТРОВИЦА - Више стотина Срба обишло је јуче, у пратњи Косовске полиције, гробље у јужном делу Косовске Митровице и затекло запрепашћујући призор: оскрнављено је више од 80 одсто надгробних споменика.

Вандали су са гробова однели све што су могли да продају - металне ограде, бронзане бисте и слова, а од поломљених споменика мермером су поплочали пут до оближњих албанских и ромских кућа. Гробови су обрасли трњем и растињем, између њих, као на

депонији, могу се видети стари телевизори, шпорети и остало смеће. Инцидената није било, а на гробље су дошли и многи расељени Срби из централне Србије, уочи митровданских задушница. Бета

PRESS CLIPPING

Понедељак 09.11.2009. год.

ДИСКРИМИНАЦИЈА СРБА ИЗ ХРВАТСКЕ

Политика, Датум : 9.11.2009, Страна : А10

По Закону о здравственом осигурању пензионери из Србије пензионисањем стичу трајно право на здравствено осигурање, али не и они који примају умањене хрватске пензије. Аутори новог закона позивају се на међудржавни Уговор између СРЈ и Хрватске о социјалном осигурању. Заиста невероватно. Ево шта пише у члану 13 поменутог уговора:

„1. На корисника пензије, остварене према правним прописима обе државе уговорнице, примењују се искључиво правни прописи оне државе уговорнице на чијем подручју има пребивалиште.

2. На корисника пензије, остварене према правним прописима једне државе уговорнице, који има пребивалиште на подручју друге државе уговорнице, примењују се правни прописи те државе уговорнице и пружа здравствена заштита, као да је право на пензију остварено према њеним правним прописима, а на терет надлежног носиоца.

3. Корисник пензије из става 2 овога члана, с пребивалиштем на подручју једне државе уговорнице, чије стање за време боравка на подручју друге државе уговорнице захтева хитно пружање здравствених услуга има право на те услуге према правним прописима и на терет носитеља друге државе уговорнице”.

Из овог члана уговора стручњаци за ову област Министарства здравља Србије извели су следеће захтеве за хрватске пензионере: потврду од полиције да ли је држављанин Србије или је поднео захтев за држављанство; ако је то учинио мора се одјавити у Хрватској (без обзира на многе последице), он и његова породица; потврду о висини пензије, како би се увела одговарајућа плаћања здравственог осигурања; онај ко је држављанин или је поднео захтев за држављанство, а не одјави се у Хрватској, мора плаћати 12,3 одсто од износа своје пензије, без обзира на Уговор с Хрватском из којег се види да носилац осигурања (Хрватска) у свим случајевима плаћа здравствено осигурање.

Ови захтеви стварају велике проблеме старим, болесним и изнемоглим Крајишницима, од којих око 70 одсто живе као подстанари у Србији. Многе избеглице из Хрватске су по савету комесара, Санде Рашковић-Ивић, узели држављанство Србије, али нису узели легитимацију Србије и нису мењали место пребивалишта. Задржали су матичне бројеве из Хрватске, како би у тој држави остварили: станарска права, ратну одштету, обнову минираних и спаљених кућа, целокупне покретне и непокретне имовине. Све је учињено брзо и без било каквог прелазног периода, па су десетине хиљада избеглица, последњих девет месеци, и сада у ери епидемије свињског грипа, остале без здравствене заштите. Многи су у паници.

ОЕБС је најавио округли сто за крај новембра, на којем ће се указати на неодрживост одузимања здравственог осигурања избеглицама у Србији, посебно пензионерима који су стекли трајно право на здравствено осигурање, а што за Србију представља значајан девизни прилив.

Мр Миле Дакић, председник Удружења за помоћ избеглицама и прогнаницима из Хрватске

ИЗБОРИ - РАСКРСНИЦА ЗА СРБЕ

Глас Јавности, Датум : 9.11.2009, Страна : 3

ЧАГЛАВИЦА - **Лидер Српског покрета отпора и кандидат за градоначелника Грачанице Момчило Трајковић** изјавио је **КИМ Радију** да су локални избори раскрсница за Србе и да не очекује велики одзив Срба, али верује да ће ипак изаћи више „него што очекују неверне Томе“. Народ је у тешкој катастрофи и види **немоћ наших институција и снагу нових институција**, оценио је Трајковић.

„Број који даје легитимитет треба да се креће у оквиру оног броја који су добили они представници који су били на српским изборима пре два месеца, а то је око две хиљаде бирача са Косова и још толико избеглих“, нагласио је Трајковић. Између два зла, ми сматрамо да је мање зло изаћи на изборе и да је могуће да то мање зло претворимо у добро“, поручио је Трајковић.

НЕДОРЕЧЕНИ ПРЕДСЕДНИК СТЈЕПАН МЕСИЋ

Данас, Датум : 9.11.2009, Страна : 8

Раденко Попић

Реаговање

У листу Данас од 5. новембра 2009. године имали смо прилику прочитати интервју са актуелним председником Хрватске Стјепаном Месићем, који својим изјавама по ко зна који пут покушава спасити БиХ од ње саме, овог пута савјетујући Београд како да реагује на све оштрију реторику премијера Републике Српске Милорада Додика.

Месић тако оптужује Додика „да наставља политику деведесетих година и да би му одговарало стварање трећег ентитета јер би тако маргинализовао Хрвате у БиХ“ . Наставља у старом стилу „да је РС настала на етничком чишћењу (као да Хрватска није) и да се зато у Хагу суди вођама босанских Срба (као да се не суди и неким Хрватима који су се „прославили“ током војних акција Бљеска и Олује или рата у БиХ). Кад је у питању Харис Силајџић „не бих утврђивао било чију одговорност“ али зна „да се он увијек залагао за цјеловиту БиХ“. О избјеглим Србима каже да се увијек могу вратити у Хрватску да се ОН „увијек залагао за њихов повратак „.

Шта не зна или неће да зна председник Месић?

Не зна да је Додик заједно са Сејфудином Токићем током најкрвавијих сукоба у БиХ у Перуђи у Италији, потписивао заједничку изјаву о формирању владе БиХ у сјени која је имала за циљ да оспори легитимитет националних странака у БиХ које су шириле мржњу и започеле рат, и да је због тога био жигосан као издајник и да су му сународници због тога пријетили ликвидацијом. Да се Милорад Додик једнини у РС јавно залагао да се у Хаг пошаљу сви оптужени за ратне злочине, па и Радован Караџић и Ратко Младић, због чега је такође био анатемисан и означен као издајник српског народа. Председник Месић такође не зна или неће да призна да је управо Запад на власт у РС довео Додика и да је управо тај исти Запад најкривљи што БиХ и данас живи подијељена и осиромашена без икакве шансе да се у скорије вријеме нешто битније промијени.

Кад је у питању етничко чишћење у БиХ, председник Месић (не помиње трагично подијељени Мостар), не зна да је поред Бања Луке или Пала и Сарајево етнички готово очишћен град.

Што се тиче повратка избјеглица, предсједник Месић не зна да је управо Хрватска чији је он предсједник оцијењена као главни кочничар provedбе Срајевске декларације, документа који је предвиђао да се проблем свих избјеглих прогнаних и расељених у троуглу БиХ-Хрватска-Србија, мора коначно ријешити до краја 2006. године!!!!. Власт у Загребу коју персонифицира и предсједник Месић и даље чини све да обесмисли повратак протјераних и спријечи враћање њихове имовине. А када већ помиње политику деведесетих морао би одговорити и на питање зашто управо закони који су у Хрватској донесени тих година, а донесени су са циљем да спријече процес повратка избјеглица никада ни у послератним годинама нису мијењани. Је ли то та прва држава о којој говори. Не зна вјероватно ни одговор на питање како су то у БиХ враћени сви станови са станарским правима, а у Хрватској није ни један, и како је од 145. 000 кућа грађених из буџета Хрватске за потребе повратника више одијељено Хрватима избјеглим из БиХ него Србима повратницима из Србије и РС.

И још је нешто заборавио рећи господин Месић, а то је да би на евентуалном референдуму о преуређењу БиХ више Хрвата у БиХ данас подржало концепт Милорада Додика него празну причу предсједника Хрватске. Зашто? Па зато што су на власти у БиХ и данас углавном острашћени националисти који су и током рата одлучивали о животу и смрти и који на пљачки имовине оних који су протјерани праве империје и политичке каријере у свим крајевима БиХ. Са изнимком Милорада Додика који је у таквом окружењу и сам постао дио ружне приче и политике подјела, али који за разлику од полтрона, улизица и превртљиваца каквих је пуна БиХ ипак има храбрости да отворено каже оно што мисли и до краја стоји иза својих ставова.

И на крају, у велике успјехе своје политике Месић је заборавио да напомене и признање независности Косова од стране Хрватске чиме су односи Хрватске и Србије поново враћени у деведесете године. Јер да је то рекао онда, изјава како „БиХ мора остати јединствена ради наше регије, али и ради Еуропе, и у том смислу нико нема праваиздвајати дио БиХ“ не би имала никаквог смисла.

Шта закључити након свега.

Па то, да би било добро када би предсједнички избори у Хрватској били одржани већ сутра.

Аутор је председник Регионалног одбора за помоћ избеглицама Војводине

ЖИВОТ БЕЗ РАДОСТИ

Вечерње Новости, Датум : 9.11.2009 Страна : 12

У ПОСЕТИ МАЛОБРОЈНИМ ПРИШТИНСКИМ СРБИМА

Десетак малишана детињство проводи у страху

Какав напредак, какво слободно и мултиетничко друштво. Ништа се овде није променило боље. Немамо слободу кретања, право на свој језик, вероисповест, али пре свега на истину - револтирано, готово љутито одговара средовечна жена, једна од малобројних храбрих Српкиња, која станује у центру Приштине, на питање о животу Срба у овом граду. Мада је она одавно престала да страхује, и једино се још Бога боји, каже да јој је уместо бољитка овде сваким даном све теже и теже.

- Ма нема нас ни педесет. Међу нама је и десетак деце, којих ми је и највише жао, јер са нама живе у страху и без радости - сведочи за “Новости” ова жена тегобу приштинских

Срба које готово више нико и не посећује. Закључани у тишини својих станова питају се докле ће издржати живот у страху и неизвесности. - Не знам да ли ми је теже када ме на улици, погрдним именима ословљавају млађи Албанци или када ми они старији лупају на врата и пресрећу на улици са питањем хоћу ли да продам стан?!

Иако свако носи своје бреме, каже да не зна да ли је теже њој, њеним брату и сестри осредњих година оболелим од страха и самавања, или старицама које ни по цену живота не желе да напусте своје станове. Болесни, а међу њима и неколицина непокретних, само очекују повремене посете оних који се усуде да их обиђу и донесу им понешто намирница.

- Један од великих проблема преосталих Срба је и набавка намирница, плаћање рачуна, адекватно лечење, али и саобраћајне комуникације - објашњава Саша Илић, директор невладине организације Центра за мир и толеранцију, која помаже преосталим приштинским Србима. Основана 1999. године, организација се тада старала о близу 2.000 људи, којих је временом у граду бивало све мање. Поготову од мартовског погрома када је из града отишло неколико стотина Срба...

Близу стотинак иселило их се тада и из такозване зграде Ју програма у којој је и сада, упркос уличној гужви, страх опасао малобројне Србе. Зграда са више од стотинак станова саграђених средствима Владе Србије намењених повратку и опстанку расељених Срба, сада је настањена Албанцима. Од Срба су остали само они који нису имали куда. Међу њима и две породице са децом. Нико од њих не жели јавно да говори за новине, а још мање да се фотографише. Констатују да им то неће помоћи да живе боље. - То је доказ како овде живимо - кажу углас.

- Нама је све теже, једино што смо постали равнодушни на све што нам се дешава. Али није нимало пријатно када нас на улици ословљавају погрдним називима, гађају каменицама, а поготову када знамо да нам ниједна институција није доступна. До њих не смемо ни да одемо, а не да затражимо неку помоћ - наставља причу наша саговорница једна од ретких која се упркос свему сама креће градом.

Свестан окружења у коме се налази, и четрдесетдеветогодишњи отац троје малолетне деце каже да страхује, али да нема избора, па тако са породицом живи у адаптираном пролазу једне зграде. У родном месту Албанци су му запалили кући у којој су му претходно убили мајку.

- Најтеже ми је због кћерки. Али једноставно немамо где. Ни ја ни супруга немамо примања, живимо само од повремених ангажовања на чишћењу станова странцима - признаје невољно овај човек, који има много више питања него одговора.

Антрфиле : ПАРОХИЈСКИ ДОМ

За разлику од Албанаца, који се из свих крајева Косова сливају у град, Срба је све мање и мање...

- Надам се да ће оживети наша црква, да ће почети да се одржавају литургије и да ће се вратити прогнани Срби - моли се томе Ранђел Нојкић један од представника Срба из покрајине који је смештен у парохијском дому цркве светог Николе, само да светиња не буде празна....

СТАРАЧКИ ДОМ

Међу преосталим приштинским Србима налази се и двадесетак корисника Дома за старе у улици испод цркве светог Николе. Реч је о старим особама које или немају родбине или нису желеле да напусте родни град и који старост проводе у потпуном албанском окружењу, јер запослених Срба у установи нема.

- Иако смо претходних година у складу са нашим могућностима преосталим Србима пружали разне видове помоћи, сада смо и ми остали без средстава за рад. Немамо возило, а ни новца којим бисмо им набављали лекове и друге потрештине - истиче Илић напомињући да помоћ изостаје и од државе Србије.

PRESS CLIPPING

Уторак 10.11.2009. год.

КУПИЛИ КУЋУ НА ТУЂОЈ ЗЕМЉИ

Дневник, Датум : 10.11.2009, Страна : 10

МУКЕ ИЗБЕГЛИЧКЕ ПОРОДИЦЕ ПАВЛОВИЋ ИЗ ЛАЋАРКА

СРЕМСКА МИТРОВИЦА: Избеглицу из Босне Бору Павловић а и његову породицу, супругу Јању и синове Ђорђа и Николу стално прате муке и проблеми. Пред рат је морао да напусти посао у Словенији и да се врати под Озрен у Босни, а онда с једном торбом и много туге да стигне до Лаћарка код Сремске Митровице, без игде ичега. **У Лаћарку је живео у туђим кућама, људи су му помагали, а одна му се пружио прилика да купи плац и започету кућу на крају села, у Железничкој улици без броја. Погодио се са Авдом Селимовићем из Лаћарка да кућу, која је била озидана до прве плоче, на шест ари плаца, купи за три хиљаде евра.**

- Дао сам хиљаду евра капаре, а остатак је по договору требало да исплатим кад ми власник препише плац и кућу. Авдо је рекао да морамо да сачекамо док му кћерка стигне из Загреба, јер су код ње документа. Ништа нисам сумњао, али кад је Авдо изненада умро, отишао сам у катастар, кад тамо нити има куће, нити земље. Тих шест ари што ми је продато је државна земља, тако да је кућа саграђена на сред сеоског пута – објашњава Павловић.

Ту није крај његовим мукама, јер убрзо пошто је схватио да је преварен, у Месној заједници су му рекли да ће кућа морати да се руши, јер намеравају да асфалтирају пут. **Поднео је и захтев за легализацију, али у Општини су му рекли да не може да се легализује кућа на туђој земљи и сеоском путу.** Сада му и брат од покојног Селимовића тражи преостале две хиљаде евра, али Павловић не да паре јер како каже нити има плац нити кућу. -Решење за рушење не стиже, а ја молим људе из Месне заједнице и Општине да се то некако реши, да ме не дирају, јер све изнова не бих могао да почнем каже Павловић.

У Секретаријату за стамбенокомуналне послове Сремске Митровице, начелник Зоран Береж ни каже да је упознат са случајем Павловића, али у овом часу не зна ни сам шта је право решење. **Предложио му је да сачека усвајање новог плана о просторном уређењу Србије и легализацији стамбених и других објеката који су саграђени без грађевинских дозвола и документације.** Можда у том новом закону постоји трачак наде и за случај Боре Павловића.

ЧИНИ МИ СЕ ДА САЊАМ

Вечерње Новости, Датум : 10.11.2009, Страна : 13

НОВИ ЖИВОТ ЈОВАНА БАСАРЕ, ПОСРНУЛОГ ДЕЧАКА ХЕРОЈА ИЗ „ОЛУЈЕ“

Посао у салону Дејана Марковића. После три дана положио „пријемни“

АКО ти, сине, умеш да радиш и имаш жељу да промениш свој живот, овде су ти врата отворена. Па, и ако не успеш, наћи ћемо неко друго решење. Има још добрих људи, помоћи ће.

- Не можете ни да замислите, чика Дејане, колико ми је важан посао и колико желим да радим.

- Онда, сутра у девет, на посао. Два-три дана пробе, а после стални посао. Овако се, после формалних јављања на оглас, завршио сусрет Јована Басаре, дечака јунака из „Олује“ и Дејана Марковића, власника фризерског салона на београдској Звездари, у Улици Живка Давидовића, одмах испод окретнице трамваја, раскрсница Булевара краља Александра и Устаничке. Јован у неверици:

- Да ли је ово сан или стварност - питао је.

- Није сан, ја о теби већ све знам. Радим на грађевини са твојим Личанима. Они су ми о теби све најлепше испричали. А читао сам и у „Новостима“. Сутрадан је петнаест минута пре почетка радног времена, био пред салоном. Сијале су очи младића, а оног дечака хероја из „Олује“ који је, са само својих 12 година, возећи трактор, тринаест дана и тринаест ноћи од његовог Доњег Лапца до Србије, спасао седамнаесторо стараца, а онда у избеглиштву посрнуо.

Време и живот са којим се сударио су, као што су „Новости“ писале, од Јована направили преступника. Дечак који је снажно држао волан у рукама није имао снаге за нови подвиг.

Наши репортери су са Јованом започели његов први радни дан. Желео је да ради обе смене. А прва муштерија - момак из Сурдулице, у Београду ради ентеријере. „Јединица горе, од врата без косе“, захтевао је младић.

Да ли ће положити први тест Јован Басара, који је фризерски занат испекао у Васпитно-поправном дому у Крушевцу. И, положио је. Други дан радио је, опет, до последњег сата. Трећи исто. Казао је: „Желим да и сам видим колико умем“. Јуче смо питали Дејана Марковића, да ли је Јован успешно прошао пробу.

- Како да не, примљен је - одговорио нам је Дејан.

У салону су нас дочекали Јован, његова колегиница Јелена и деца Марковића: Тамара која такође учи за фризера и млађи Кристифор, друга година Грађевинско-техничке школе.

Међу њима насмејан Јован, младић који вешто барата маказама и чешљем. Који жели нови, потпуно нови живот. Одлучан да следи пут до свог новог дома који сања и о коме нам је говорио по изласку из затвора: „Молим вас помозите ми да нађем посао. Било какав посао. Овакав живот више нема смисла.“

- Срећан сам - каже данас Јован Басара. - Ако у наредним данима буде као до сада, остаћу са Марковићима све док им је потребан радник. И све ми се ово чини као да сањам.

Антрфиле : МАЈКА МАРА

Вест да је Јован почео да ради највише је обрадовала његову мајку Мару у Апатину.

- Е, моје намучено дете - једва је говорила. - Нека и њега Бог једном погледа.

А и све који су му помогли.

ЛАНАЦ ДОБРОТЕ

Репортаже у „Новостима“ о Јовану Басари нису покренуле само породицу Дејана Марковића, већ и многе друге добре људе који су разумели судбину овог младог човека. Пре него што ће наћи посао, наша редакција је прикупила скромну помоћ за почетак новог живота. Одазвао се одмах и Петар Срњић, београдски добротвор, и Јовану упутио 3.000 динара. Драган Ђурић из „Зекстре“ даровао је Басари одећу. Помоћ су понудили и Радомир Наранчић из Апатина, Ранко Гајић из Бањалуке. А када је за Јованову судбину сазнала његова београдска газдарица Мира Станчев, снизила је цену станарине.

Маринко М. Вучинић

Србија је одавно већ постала земља разних чуда и још чудеснијих преседана. Више се не зна где је граница нашег самопонижавања и саморазарања. Објављивање интервјуа одлазећег председника Стјепана Месића у листу Данас у коме он говори о улози Србије у решавању дубоке политичке кризе у Босни и Херцеговини још један је у низу доказа да је у нашој земљи озбиљно нарушено елементарно осећање за национално достојанство и државни интерес. Будући доживотни бивши председник Републике Хрватске у овом разговору насупрот свим утврђеним и познатим дипломатским обичајима и обзирима дели лекције држави Србији као сувереној и независној земљи шта би она морала да ради у актуелним дешавањима у БиХ.

Он при томе у старом добро опробаном стилу не пропушта да оштро прекори службену Србију што се озбиљније не бави пацификовањем премијера Републике Српске за кога је РС константа а не БиХ. Председник Месић отворено оптужује премијера РС да тражи издвајање овог ентитета и не пристаје на целовиту БиХ. Ово је још једна прича о Србима у Босни као реметилачком фактору и службеном Београду који остаје само на декларативној подршци јединственој БиХ, а при томе се брижни Месић још једном оглашава као изворни чувар целовите БиХ. И при томе не пропушта да каже да не треба заборавити да је РС створена етничким чишћењем а да у исто време Додик наставља исту политику у РС. Свако карактерисање РС као политичке творевине настале на етничком чишћењу је у ствари позив за њено укидање и брисање са политичке мапе. Зато се не може рећи да је оваква оцена озбиљан политички допринос за очување целовите БиХ у којој је РС стално на оптуженичкој клупи. Напротив, оваквим изјавама само се продубљују разлике и политички сукоби без обзира на то што Месић наступа као лицемерни помиритељ и идеолог босанског државног јединства. На сличан начин је он бранио и целовитост социјалистичке Југославије.

Месић није ни овога пута одолео да нам исприча дирљиву причу о својој великој и искреној бризи за повратак прогнаних хрватских грађана српске националности у Хрватску која им је својим уставом гарантовала висок ступањ права. Ово је заиста више него цинична изјава када се зна да је тзв. повратак Срба у Хрватској само празна пропагандистичка прича која се понавља као нека коректна и коњунктурна европска мантра. Он при томе амнестира Хариса Силајдића од кривице за креирање тренутне кризе у БиХ тврдећи да се овај члан Председништва БиХ увек изјашњавао за целовиту БиХ делећи наравно Месићево мишљење да је РС настала као резултат етничког чишћења и геноцида. Управо Харис Силајдић најупорније заговара укидање РС, а све под политичком фирмом стварања функционалне државне босанске или боље речено бошњачке заједнице у којој би било укинута ентитетско гласање. У задњих 10 година успели смо од Хрватске створити правну државу у којој вреде европски стандарди на сваком подручју. Требало би питати преостале Србе и повратнике како се у Хрватској спроводе ове узвишене европске вредности. Пласирање интервјуа Стјепана Месића на овакав начин отвара питање и за уредничку политику листа Данас.

Шта би се десило да је председник Републике Србије говорио на исти начин о томе шта би службена државна политика Хрватске требало да чини у БиХ. То би одмах било проглашено као флагрантно мешање у унутрашње ствари једне независне државе и то на страницама Данаса и осталих медија који непрестано Србију оптужују за некооперативност, да није довољно учинила на нормализацији односа у региону, већ је и даље фактор дестабилизације. Тако нешто се, наравно, не би могло десити у неком од

хрватских листова, али је то могуће у Србији и у листу Данас који је на овај начин дао прилику Месићу да нам се још једном покаже у добро познатом светлу.

ФИНАНСИЈЕ КЉУЧ РЕШАВАЊА ПРОБЛЕМА

Данас - специјални додатак, Датум : 10.11.2009, Страна : 2

Конференција Данаса о интеграцији и дискриминацији ромске популације

Ивана Тошовић

Београд - Србија има документе, законе, стратегију и акционе планове, али нема довољно финансијских средстава за ефикасно решавање питања интеграције Рома, као и побољшања њиховог положаја, оцењено је на конференцији Данас конференс центра - „Роми-између интеграције и дискриминације“. Земље чланице Декаде инклузије Рома су у овој години, што је половина Декаде, почеле да предузимају договорене мере, јер су сада испуњене финансијске, структурне, организационе претпоставке за њихово спровођење. Основни приоритети Декаде, која траје од 2005-2015. су побољшање положаја Рома у области становања, запошљавања, здравства и образовања.

Светозар Чиплић, министар за људска и мањинска права, истакао је да је прича о положају Рома у Србији, али и Европи прича о вишевековној дискриминацији. Како је објаснио, Декада инклузије Рома представља политички оквир, који се појавио међу државама Европе, од којих су неке чланице ЕУ, неке формално кандидати, а неке као Србија, потенцијални кандидати.

- На том политичком плану постоји и акција, али и документи Декаде инклузије Рома, као и Европска ромска платформа, као документ који је произашао из Декаде, специфичан по томе што су је прихватиле као своју политичку платформу земље чланице ЕУ. Декада инклузије Рома окупља 13 влада. Најбитније је да мора да се ради на јединствен, организован, кохерентан начин, да се искуства земаља морају поделити - истиче Чиплић.

Он додаје су у том смислу донети и национални стратешки документи у свакој од чланица Декаде, Стратегија за унапређење положаја Рома, као и акциони планови који служе за реализацију овог програмског и планског документа.

- Све земље чланице Декаде сагласиле су се да постоје темељи на којима када се ради евидентно ће се унапредити положај Рома, а реч је о запошљавању, здравству, образовању и становању. Показало се да је потребно, у овако организованој акцији, не само свести активност држава на ове области, него и учинити неке кораке и помаке у међусекторским темама, као што су равноправност полова, сузбијање дискриминације и смањење сиромаштва - наглашава Чиплић. Он додаје да свака држава, да би могла да има резултате и постигне напредак мора да има и структуре које ће бити посвећене реализацији циљева, односно побољшању положаја Рома.

- Међутим, тек на крају ове године, свака од држава Декаде почиње да предузима договорене мере, јер су сада испуњене финансијске, структурне, организационе претпоставке, да оно што је пет година рађено у припреми докумената, сада може бити реализовано - додаје Чиплић.

Како наводи, свака држава чланица Декаде се тренутно бори са механизмом евалуације, који ће дати колико толико егзактан одговор на питање шта је то заиста промењено, колико је промењено и да ли су мере које се предузимају најбоље и најефикасније да би се живот Рома побољшао. У политичком смислу је, како додаје, посебно значајна Европска ромска платформа, документ који су иницирале Мађарска и Србија за време председавања Декадом, као иницијативу државама ЕУ да се и оне укључе или у Декаду или на

организован начин почну да решавају питање унапређења положаја Рома као што то раде земље чланице Декаде.

- С друге стране, идеја нема само политичку позадину, не жели се само политички промовисати чињеница да чак и неке државе које нису део ЕУ већ раде на унапређењу положаја Рома, него се кренуло од чињенице да је Европа матична држава Ромима. Дакле, пошло се од тога да ће уједињење финансијских извора и држава чланица и оних које нису чланице ојачати пре свега финансијске капацитете за унапређење положаја Рома - напомиње Чиплић.

Када је реч о Србији, према његовим речима, афирмативном акцијом у образовању у Србији у последњих шест година уписано је 913 ученика у средње школе, 626 студената на универзитете. Уз то, Министарство здравља ангажовало је 60 здравствених медијаторки и само у последњој години одобрило седам милиона динара за пројекте ромских невладиних организација, а Министарство економије и регионалног развоја реализовало је конкурс за јавне радове на коме је одобрило око 50 милиона динара. Министарство животне средине и просторног планирања подржава израду планске документације за ромска насеља у девет локалних самоуправа у Србији, Министарство културе организује конкурсе за

подршку пројектима националних мањина у области културе, медија и информисања и подржава издаваштво, а Министарство омладине и спорта подржава пројекте у области омладинских организација углавном у области образовања и становања.

Истичући значај националних савета као механизма остваривања мањинске самоуправе, Петар Антић, помоћник министра за људска и мањинска права, објаснио је да су Законом о националним саветима националних мањина, који је усвојен 3. септембра прецизно одређене надлежности Савета из области културе, образовања, информисања, службене употребе језика и писма, поступка избора националних савета, као и друга питања значајна за рад ових тела.

- Избори ће бити организовани за ромску националну мањину, односно ромски национални савет који броји 35 чланова. Избори за национални Савет могу бити непосредни или путем електорске скупштине - објашњава Антић. Иначе, упис у посебне бирачке спискове националних мањина почео је јуче. Како додаје Антић, упис на посебни бирачки списак националне мањине трајаће од новембра до марта наредне године. У марту ће Министарство донети одлуку о начину расписивања избора. Ако се испуне услови за непосредне изборе онда се формирају листе и на њој може бити највише онолико кандидата колико се чланова националних савета бира. Што се тиче ромске националне мањине и ромског националног савета, указује Антић, то значи да је могуће највише 35 кандидата. Избори ће бити организовани најкасније шест месеци од дана ступања на снагу Закона, што значи најкасније почетком јуна 2010.

- Уверен сам да ће формирањем ромског националног савета на основу нових законских услова бити омогућено делотворније учешће Рома у јавном животу и да ће се у оквиру њега поставити демократски дијалог о свим важним питањима за Роме, указивати на проблеме и сарађивати са представницима државних органа на унапређивању положаја Рома - додаје Антић.

Милан Кркобабић, заменик градоначелника Београда, истакао је да Србији „папира не мањка“, али да је реални живот нешто друго. Он је објаснио да је пројекат расељавања нехигијенског насеља испод Газеле износио око два милиона евра.

- Ако кажемо да данас у Београду, мада то нико прецизно не зна, имамо између 100 и 200 нехигијенских насеља, кад се то помножи са два милиона евра, добија се цифра од 400 милиона евра. Без новца ништа конкретно не може да се промени у животу ромске популације, ни у Србији, ни у Европи - објашњава Кркобабић.

Давор Рако, представник мисије УНХЦР-а за правну заштиту, навео је да су Роми најугроженија и најмаргинализованија национална мањина у Србији и на западном Балкану.

- Између 35 и 60 одсто Рома није уписано у школу, док између 60 и 80 одсто Рома нема завршену основну школу-напомиње Рако. Он је истакао да, према проценама УНХЦР, у Србији има 17.000 лица без држављанства, а већина су Роми.

- Данас је у Србији регистровано 23.000 Рома, интерно расељених лица с Косова и Метохије, али претпоставља се да је број знатно већи, јер се многи нису, по напуштању Косова, могли регистровати због недостатка документације. Роми интерно расељена лица су још угроженији од осталих Рома и двоструко маргинализовани - истиче Рако.

Он наглашава да су Роми апатриди искључени из друштва, немају приступа основним правима гарантованим Уставом свим грађанима Србије.

- Роми без личних докумената нису уписани у матичне књиге рођених и суочени су са бројним потешкоћама. Ти људи су правно невидљиви, а разлози недостатка докумената су, између осталог, немогућност уписа у матичне књиге, уништене и изгубљене матичне евиденције с простора Косова и Метохије, живот у неформалним насељима без адресе и пребивалишта, али и дуготрајне процедуре, маргинализација, дискриминација, као и непостојање свести о важности

поседовања личних докумената - додаје Рако. Према његовим речима, превасходна је одговорност државе да реши тај проблем.

- УНХЦР има програме бесплатне правне помоћи за интерно расељена лица и избеглице, између осталог и Роме и програме финансиране од Европске комисије за упис у матичне књиге рођених и прибављање документације. Истовремено заговарамо законска, системска решења за отклањање проблема правно невидљивих лица кроз модел закона о правном субјективитету који ће на једноставнији начин омогућити Ромима, односно правно невидљивим лицима да се упишу у матичне књиге рођених. Овај закон би био први кључни корак у системском решавању овог проблема - додаје Рако.

Осман Балић, координатор Лиге за Декаду Рома указује да су ромске невладине организације погонско гориво еманципације Рома, као и да су једна од ретких група која зна шта хоће и зна како извести те промене. Он указује да су Роми од игре и песме, чиме су показивали да постоје, сада постали прворазредна политичка тема, као и да они хоће да живе као сав нормалан свет.

- Роми ће постати озбиљан народ с којим ће морати озбиљно да се разговара, али не са позиције патернализма - указује Балић. Он истиче да је Декада Рома најуспешнији србијански и европски пројекат, кад је реч о транзиционим процесима. Међутим, он упозорава на расизам у Србији, који се, како додаје, не испољава отворено и зато је опасан, јер је „прикривен, а има га чак и у Влади и државној администрацији“.

Он додаје да је добро што су до сада Роми добили статус националне мањине, културну аутономију, национални савет, стратегију за унапређење положаја Рома, интерминистарску групу, буџетски раздео за Роме и постигли свеукупно одличне резултате у све четири области Декаде.

- Декада је најуспешнији реформски пројекат у Србији од 5. октобра. Следећи тест достигнуте политичке културе су избори за ромски национални савет - наглашава Балић.

Даница Вученић, ауторка и водитељка емисије „Кажипрст“ на РТВ Б92, наглашава да су Роми стално део неког пројекта, јер само онда када политичари оду у неко насеље и поведу камере, тада се извештава о ромском питању.

- Ромски медији у Србији, радио и тв Нишава, с пуним правом имају огромну дозу несигурности, јер кад год закораче на улицу сусрећу се са суптилном или откритом дискриминацијом. Имају фрустрацију да њихов програм не може да реши ромско питање, да не може да едукује циљну групу, јер немају довољно новца, нису едуковани и недоступне су им одређене институције. Невладин сектор можда ради добро, али политичари пристају да контактирају са ромским новинарима и гостују само онда кад је њима у интересу, значи да потцењују тај медиј и третирају га другачије него већинске

медије. Уз то, мислим да велике компаније које желе да буду корпоративно одговорне морају да нађу начин да сарађују са тим медијима и финансирају њихов редовни програм - објашњава она. Вученићева напомиње да је јако важно да Роми престану да се у медијима третирају као део пројекта

- Морамо да престанемо да их третирамо као пројекте и да почнемо редовно да извештавамо о њима. Поред едукације ромских новинара, морају се едуковати и већински новинари како извештавати о Ромима - указује она.

Срђан Радуловић, главни и одговорни уредник НИН-а, наглашава да предрасуде које постоје код просечног грађанина Србије могу да добију потврду или чак да се шире захваљујући некоректном или непрофесионалном понашању медија.

- Зашто у вестима често у наслову пише да су Роми нешто украли, напали некога, потукли се. Нигде не пише, кад је реч о сличним ситуацијама, да су то Срби, Мађари, Бошњаци. То је пример како предрасуде које имамо о Ромима преносимо и ширимо кроз медије уместо да то покушамо да то елиминишемо. Ових примера је данас мање, али то не значи ништа у односу на чињеницу да их има. Други значајан фактор је улога медија у промовисању позитивних примера. У медијима постоји устаљена шема писања о Ромима, они су симбол немаштине, сиромаштва. Због досадашњег односа медија и они успешни не желе да се експонирају. Желим да укажем на потребу да заједно и медији и ромска заједница, међамо ове односе и да се ангажујемо на решавању проблема Рома - напомиње Радуловић.

Антрфиле : Чиплић: Обезбедити инвестиције у домену становања

- Изазови за наредни период су обезбеђивање довољних средстава за инвестиције у домену становања, јер становање је једна од циљаних области, тамо где је могуће легализација ромских насеља, као и побољшање социјалног здравственог положаја Рома - указује министар за људска и мањинска права.

Вученић: Неопходна едукација новинара

Даница Вученић, новинарка РТВ Б92, каже да је неопходно прилагодити језик политичара и невладиног сектора кад се говори о Ромима, јер људи не разумеју шта значи стратегија или Декада Рома. Уз то, како истиче, неопходно је едуковати новинаре већинских медија како треба да извештавају о мањинама, а „како изгледа суптилна дискриминација у коју сви западамо, с времена на време, а да тога нисмо ни свесни“.

Рако: Половина ромске популације живи у сиромаштву

Скоро половина ромске популације живи у сиромаштву, док се процењује да две трећине деце из ромских насеља живи испод границе сиромаштва. Између 60 и 80 одсто Рома интерно расељених лица са Косова и Метохије живи у нехигијенским изолованим насељима. Роми су око седам и по пута изложенији сиромаштву у односу на остатак становништва. Стопа смртности међу децом млађом од пет година је 28 на хиљаду деце, што је три пута већа стопа од просечне стопе у Србији - указао је Рако.

Светозар Чиплић

министар за људска и мањинска права

Декада инклузије Рома окупља 13 влада и најбитније је да је свест у овим државама о положају Рома и обавеза тих држава према својим грађанима ромске националности таква да мора да се ради на јединствен, организован, кохерентан начин, да се искуства морају поделити, да акције које се предузимају као и области у којима се предузимају морају

бити јединствене. Изазови за наредни период су обезбеђивање довољних средстава за инвестиције у домену становања, јер становање је једна од таргетираних области, тамо где је могуће легализација ромских насеља, као и побољшање социјалног здравственог положаја Рома.

Петар Антић

помоћник министра за људска и мањинска права

Према Закону о националним саветима националних мањина, избори за националне савете биће организовани и за ромску националну мањину, а ромски национални савет броји 35 чланова. Упис у посебне бирачке спискове националних мањина почео је 9. новембра. Избори ће бити организовани најкасније шест месеци од дана ступања на снагу Закона, што значи најкасније почетком јуна 2010. Уверен сам да ће формирањем ромског националног савета на основу нових законских услова бити омогућено делотворније учешће Рома у јавном животу и да ће се у оквиру њега поставити демократски дијалог о свим важним питањима за Роме, указивати на проблем и сарађивати са представницима државних органа на унапређивању положаја Рома.

Милан Кркобабић

заменик градоначелника Београда

Србији папира не мањка, али је реални живот нешто друго. Пројекат расељавања нехигијенског насеља испод Газеле износио је око два милиона евра. Без новца ништа конкретно не може да се промени у животу ромске популације, ни у Србији, ни у Европи. Без одговарајућих материјалних средстава, намењених за битно побољшање позиција ромске популације, у Србији, у околним земљама, у земљама ЕУ, њихов положај се апсолутно неће променити.

Давор Рако,

представник мисије УНХЦР у Србији

Роми су, према подацима УНХЦР, најугроженија и најмаргинализованија национална мањина у Србији и на Западном Балкану са много проблема и у Европи. Према проценама УНХЦР у Србији има 17.000 лица која су де факто лица без држављанства, а већина су Роми. Данас је у Србији регистровано 23.000 Рома, интерно расељених лица с Косова и Метохије, али претпоставља се да је број знатно већи, јер се многи нису, по напуштању Косова, могли регистровати због недостатка документације. Роми интерно расељена лица још су угроженији од осталих Рома и двоструко маргинализовани. Неопходна су законска, системска решења за отклањање проблема правно невидљивих лица кроз модел закона о правном субјективитету који ће на једноставнији начин омогућити Ромима, односно правно невидљивим лицима да се упишу у матичне књиге рођених.

Срђан Радуловић

главни и одговорни уредник НИН-а

Предрасуде које постоје код просечног грађанина Србије могу да добију потврду или чак да се шире захваљујући некоректном или непрофесионалном понашању медија. Зашто у вестима често у наслову пише да су Роми нешто украли, напали некога, потукли се. Нигде не пише, кад је реч о сличним ситуацијама, да су то Срби, Мађари, Бошњаци. То је пример како предрасуде које имамо о Ромима преносимо и ширимо кроз медије уместо да покушамо да то елиминишемо. Други значајан фактор је улога медија у промовисању позитивних примера.

Осман Балић

координатор Лиге за Декаду Рома

Ромске невладине организације су погонско гориво еманципације Рома, а они су и једна од ретких група која зна шта хоће и зна како извести те промене. Роми ће постати озбиљан народ с којим ће морати озбиљно да се разговара, али не са позиције патернализма. Добро је што су до сада Роми добили статус националне мањине, културну аутономију, национални савет, финансијска средства, стратегију за унапређење положаја Рома, интерминистарску групу, буџетски раздео за Роме и постигли свеукупно одличне резултате у све четири области Декаде. Декада инклузије Рома је најуспешнији реформски пројекат у Србији од 5. октобра у све четири области, запошљавању, образовању, становању и здравству.

Даница Вученић

ауторка и водитељка емисије „Кажипрст“ на РТВ Б92

Нисам сигурна да смо ми, већински медији, који пледирамо да бринемо о људским и мањинским правима, едуковани довољно како да не подлегнемо суптилној дискриминацији ромске популације. Роми су стално део неког пројекта, онда када политичари оду у неко насеље и поведу камере, тада ми извештавамо о ромском питању. Политичари пристају да контактирају са ромским новинарима и гостују у емисијама само онда кад је њима у интересу, значи да потцењују ромске медије и третирају их другачије него већинске медије. Морамо да престанемо да Роме третирамо као део пројекта и да почнемо редовно да извештавамо о њима. Поред едукације ромских новинара, морају се едуковати и већински новинари како извештавати о Ромима.

PRESS CLIPPING

Среда 11.11.2009. год.

РЕГИОНАЛНИ СКУП О ИЗБЕГЛИЦАМА

Правда, Датум : 11.11.2009, Страна : 7

Директор за Западни Балкан Европске комисије Пјер Мирел, на расправи у Пододбору за људска права Европског парламента у Бриселу, изјавио је да Комисија и Високи комесаријат УН за избеглице поздрављају иницијативу Србије да се одржи регионална конференција за решавање питања избеглица у очекивању да тај процес доведе до опипљивих закључака.

Мирел је истакао спремност Европске комисије да подржи одржавање те конференције, коју је за фебруар у Бриселу најавио шеф српске дипломатије Вук Јерemiћ.

ПОМОЋ ЗА МАЛИШАНЕ

Блиц – Србија, Датум : 11.11.2009, Страна : 1

ВАЉЕВО

Градonaчелник Ваљева Зоран Јаковљевић уручио је новчану и материјалну помоћ за 16 сиромашних малишана са евиденције Центра за социјални рад из старатељских породица, без родитељског старања, са сметњама у развоју или са статусом избеглих лица.

Они су, у оквиру помоћи сиромашној деци кроз Локални акциони план за децу, добили пакете зимске гардеробе, средстава за личну хигијену и потврде на износ од 6.000 динара за куповину зимске обуће.

БЕСПЛАТАН ПРЕВОЗ И ГРЕЈАЊЕ

Блиц – Србија, Датум : 11.11.2009, Страна : 3

Власт у Лесковцу помаже сиромашне

Упркос тешкој финансијској ситуацији, лесковачке власти спремиле су за идућу годину социјални програм. По први пут град ће дати једнократну помоћ свим рођеним бебама, труднице, деца и пензионери неће плаћати превоз код лесковачких превозника, повећаће се давања за најсиромашније, а планирана је и градња вишеспратнице за расељене са Косова и најугроженије лесковачке породице, саопштио је јуче Љубиша Стефановић, заменик градonaчелника, на заједничкој конференцији са вицепремијером Јованом Кркобавићем.

- Сиромашни Лесковчани имаће попусте у плаћању струје, а град је одлучио и да се сва домаћинства, корисници социјалне помоћи и додатка на туђу негу ослободе

плаћања рачуна даљинског грејања. Код нас је много таквих и потребе за помоћ превазилазе могућности града - казао је Стевановић.

Град ће и наредне године са 480.000 динара помоћи рад Удружења пензионера и обезбедиће по један оброк дневно за преко 500 најсиромашнијих суграђана преко народне кухиње.

У овој години, нагласио је, број материјалне помоћи повећао се са 1.300 на 1.700, и за те намене издваја се одређена сума из градске касе. Из истих извора сваког месеца се издвоји 350.000 за једнократне помоћи преко Центра за социјални рад.

- И та сума је недовољна јер се Центру месечно обрати за помоћ од 350 до 400 грађана - казао је заменик градоначелника.

Такође, град суфинансира рад Прихватилишта за децу и жене жртве насиља, а у току је реализација пројекта Помоћ у кући герентодомаћица, којим је обухваћено 60 старачких самачких домаћинстава. План је да се пројекат настави и идуће године уз субвенцију града.

Град је за неколико ромских породица, повратника из Београда, обезбедио новац за реконструкцију и адаптацију њихових руинираних објеката или куповину напуштених кућа. Осим тога, локалном руководству УНХЦР је одобрио пројекат за изградњу стамбеног објекта са 20 станова за расељена лица са Косова, чиме ће бити угашен и последњи избеглички колективни центар, а у тој згради четири стана добиће социјално угрожене породице. Такође, град суфинансира рад персоналних асистената за инвалидна лица.

ЗА ПОКРЕТАЊЕ МАЛОГ БИЗНИСА ОД 10.000 ДО 140.000 ЕВРА

Блиц – Србија, Датум : 11.11.2009, Страна : 4

Немачки Хелп помаже пројекте у Србији

БЕОГРАД - Немачка невладина организација „Хелп“ потписала је јуче Меморандум о разумевању и сарадњи са 17 градова и општина Србије, о помоћи пројектима малог бизниса у 2010. години, вредан 800.000 евра.

Регионални представник за југоисточну Европу „Хелпа“ Тимо Стегелман рекао је приликом потписивања меморандума у Привредној комори Србије (ПКС) да је током 10 година рада те организације у Србији реализовано око 50 пројеката у вредности већој од 18 милиона евра.

„Хелп“ је помагао у набавци хране и огрева за најугроженије грађане Србије, реконструкцији школа и обданишта, али и изградњи 255 станова за избегле и расељене, прецизирао је он и додао да је у последњих шест година фокус на стварању нових радних места, пре свега у области пољопривреде, занатства и услуга. Према његовим речима, до сада је „Хелп“ креирао и подржао 3.169 малих занатских, услужних и пољопривредних бизниса.

Амбасадор Немачке у Србији Волфрам Мас истакао је да је Влада Немачке до сада подржала програме организације „Хелп“ са четири милиона евра. Навео је да је „Хелп“ усперен на помоћ малом бизнису у регионима, пре свега Санцака и јужне Србије, где је становништво сиромашно, а стопа незапослености висока и оценио да рад те организације показује да мали пројекти могу помоћи стварању запошљавања и прихода.

Амбасадор Швајцарске Ервин Хофер оценио је да помоћ његове земље организацији „Хелп“ не представља донацију, већ инвестицију у будућност Србије, приватног предузетништва и будућности Европе, јер је Србија један од главних играча у

региону. Скупу је присуствовао и амбасадор Холандије у Србији Рон Ван Дартел, земље која је такође помагала пројектима „Хелпа“ у Србији.

„Хелп“ ће наредне године помоћи предузетништву у Алексинцу, Босилеграду, Бујановцу, Гацином Хану, Крагујевцу, Краљеву, Лесковцу, Нишу, Новом Пазару, Пироту, Прешеву, Смедереву, Сремској Митровици, Сурдулици, Трговишту, Ужицу и Врању донарајући за пројекте у тим општинама од 10.000 до 140.000 евра.

ПОМОЋ ЗА 12 СЕЛА НА КОСОВУ

Курир, Датум : 11.11.2009, Страна : 15

БАЧКА ПАЛАНКА - Из Бачке Паланке јуче је упућена нова, 12. у овој години, хуманитарна помоћ угроженим породицама на Косову и Метохији. Помоћ се састоји у храни, одећи и обући, школском прибору, играчкама и другој најпотребнијој помоћи, коју су недељама, уз помоћ многобројних донатора, сакупљале чланице Савеза жена „Мајчино крило“ из Бачке Паланке.

Помоћ ће за 12 села подно Брезовице уручити Драган Прелевић, председник Савеза удружења расељених и прогнаних са КиМ у Војводини „Опстанак“, уз помоћ представника Призренског округа.

МЕСИЋЕВ ПОЗИВ СРПСКИМ ИЗБЕГЛИЦАМА

Блиц, Датум : 11.11.2009, Страна : 7

Стјепан Месић, хрватски председник, упутио је јуче позив избеглим грађанима српске националности да се врате у Хрватску. „Поручујем онима који се још нису вратили, а имају жељу да се врате или се још нису сасвим одлучили, одлучите се и вратите у Хрватску јер и ви сте наши грађани“, навео је Месић

„И ви сте жртве рата и треба да се вратите својим кућама. Мој позив свима гласи: вратите се у сигурност и дођите на своја имања“, додао је председник током обиласка Кордуна уочи округлог стола о помирењу и повратку избеглица.

Хрватски председник је посетио породицу Недељка Гламочлије, Србина из села Горњи Скрад који је један од повратника. Међутим, **Месић је навео да има и примера кад повратници живе у тешким условима и затражио да се њихови проблеми реше.**

Месић је изразио задовољство што на подручју које је посетио нема међунационалних инцидената.

ЕКСТРАДИЦИЈА

Данас, Датум : 11.11.2009, Страна : 6

Министар за људска права и избјеглице Сафет Халиловић у изјави за Дневни аваз упозорио је да би сваког дана могао бити покренут екстрадициони поступак за око 80.000 бх. држављана који у дијаспори немају ријешен статус.

- Питање је дана када ће ти људи бити испоручени у БиХ. Већина њих налази се у сусједним земљама и њихов статус требало би ријешити међудржавним споразумима. Тренутно нам је приоритет ријешити статус тих људи - рекао нам је

државни министар за људска права и избјеглице. С друге стране, у БиХ има око **150.000** избјеглих и расељених особа које од надлежних органа траже подршку за повратак, док трећина бх. становништва живи изван БиХ. Проблема повратка требала је ријешити Ревидирана стратегија повратка, коју је, упркос подршци у Вијећу министара БиХ и Представничком дому Државног парламента, срушио Клуб Срба у Дому народа.

- Стратегија је у року од пет година требала ријешити све ове проблеме. Њоме је било предвиђено рјешавање питања повратка, али и његове одрживости. У БиХ имамо велики број оних који су се вратили у пријератна пребивалишта, али социјална, борачка, здравствена и друга права остварују у ФБиХ - истакао је Халиловић.

Државни министар за људска права сматра приоритетним омогућити повратницима минималне стамбене увјете, али и одржив повратак, за шта је укупно потребна милијарда КМ.

- Када је подржао Ревидирану стратегију повратка, Представнички дом Парламента БиХ донио је закључак да се БиХ кредитно задужи за 500 милиона КМ како би се та стратегија провела. У међувремену смо направили програм повратка, односно операционализацију стратегије, гдје смо по годинама пројицирали колико се људи треба вратити и колико је средстава за то потребно - испричао нам је Халиловић.

Тако би за повратак у 2010. години било потребно 208 милиона КМ у буџету. Но, Министарство финансија БиХ није предвидјело ниједну марку за ову намјену, да би у коначници Вијеће министара БиХ предложило 10,5 милиона КМ. Бошњачки министри гласали су против оваквог приједлога, али је буџет, ипак, усвојен прегласавањем.

PRESS CLIPPING

Четвртак 12.11.2009. год.

НЕЗАДОВОЉНИ МАЛИ АКЦИОНАРИ

Преглед, Датум : 12.11.2009, Страна : 13

Хотелско-угоститељско предузеће „Балкан“ - Лесковац

По рачуници акционара Угоститељско предузеће „Балкан“ продато за 1,03 милиона евра, а стварна вредност је двадесет пута већа

Од самог тренутка промене власничке структуре, незадовољни смо како је приватизација спроведена. Због тога смо тражили заштиту пред судом, али за сада од тога нема готово никаквог ефекта. Надамо се да ће, ипак, правна држава профункционисати и „случај“ Хотелског предузећа „Балкан“ бити дефинитивно решен. Овако је, између осталог, изнео ставове мањинских акционара Хотелског предузећа „Балкан“ Грујица Ивковић, председник Управног одбора на састанку стотинак сиромашних, ојађених акционара, који су остали и без радних места и икаквих извора прихода.

Група мањинских акционара, који тврде да им припада 30 одсто вредности Балкана, нису крајем минуле недеље могли да уђу у хотел Београд, који је део ХИП Балкан, јер им није дозвољено, па су састанак, боље речено протест, одржали на отвореном простору, односно готово у најстрожем делу града.

- Један од наших предлога је да већински власници преузму наше акције или да се изврши подела објеката ХУП „Балкан“ – истиче Грујица Ивковић, председник Управног одбора мањинских акционара.

По рачуницама ових акционара, међу којима је доста врхунских мајстора који су пронели глас лесковачког роштиља, Угоститељско предузеће Балкан продато је за 1,03 милиона евра, а његова стварна вредност је двадесет пута већа! Грујица Ивковић, председник Управног одбора мањинских акционара Балкана, сматра да је у питању лоша приватизација која има несагледиве последице не само за колектив, него и за сам град.

Некадашњи радници Балкана од 3. новембра 2007. године, када је промењена структура капитала њихове фирме, односно продат Балкан, преживљавају најтеже дане и готово сви су повели судски спор тражећи намирење вишемесечних зарада, уплату доприноса за пензијско-инвалидско осигурање, као и исплату отпремнина. Нажалост, решење се протегло као „гладна година“ и, бар за сада, крај се не назире!

Према слову купопродајног уговора, већински власник требало је да уложи у развој Балкана неколико милиона евра, а оцена мањинских акционара је да су инвестиције симболичне.

Антрфиле : Избеглице у мотелу

У депандансу мотела Атина, који је такође део Балкана, налазе се избеглице, којима је то једини кров над главом. Такође, шездесетак радника који су радили у Балкану, поседују и извршна судска решења, али ништа није урађено да се исплате њихова вишемилионска потраживања.

Неуспеле аукције

Балкан је продат после три неуспешне аукције, а располаже вредним објектима међу којима су хотел „Београд“ са 7.164 метра површине, „Дубочицу“ са 1.780, ресторан „Козара“ од 599 квадратних метара и „Кондир“ 255 метара. „Балкан“ поседује и земљиште у површини од 63.700 квадратних метара. У „Балкану“ је некада радило више од 300 рандика.

О БОРБИ ПРОТИВ ТРГОВИНЕ ЉУДИМА

Курир, Датум : 12.11.2009, Страна : 4

БЕОГРАД - Заменик премијера и министар унутрашњих послова Ивица Дачић данас ће потписати два споразума - о борби против трафикинга и илегалних миграција између МУП и ресорних српских министарстава, најавио је МУП.

Он ће потписати споразум о сарадњи у области борбе против трговине људима између МУП и министарстава финансија и рада и социјалне политике, саопштио је јуче МУП.

Дачић ће потписати и Споразум о образовању Савета за супротстављање илегалним миграцијама између МУП и министарстава спољних послова, финансија, рада и социјалне политике, одбране, правде, економије и регионалног развоја и Комесаријата за избеглице, наведено је у саопштењу.

НЕМЦИ ИЗГРАДИЛИ ДОМ ЗА ИЗБЕГЛЕ У ЉУБОВИЈИ

Блиц, Датум : 12.11.2009, Страна : 3

Љубовија

Домско одељење Центра за социјални рад „Стара болница“ у Љубовији отворено је јуче, а у њега је усељено је 14 избеглих и расељених особа које су дуже од две године били принудно смештени у крајње неусловним помоћним објектима дома здравља.

Реконструкција објекта, који је са 250.000 евра финансирала немачка хуманитарна организација АСБ, завршена је још пре две године, а до сада није усељен јер није постојао договор између министарстава и локалне власти око начина коришћења. Љиљана Лучић, државни секретар министарства за рад и социјалну политику, истакла је да ће у наредној години трошкове рада установе финансирати ресорно министарство.

- Добро је да ови људи сада пред зиму добију адекватан простор и сигуран кров над главом. Здравствене услуге корисници ће добити од Дома здравља - изјавила је Лучићева. У новоотвореном објекту посао је добило пет радника.

СПОРАЗУМ О БОРБИ ПРОТИВ ТРАФИКИНГА

Дневник, Датум : 12.11.2009, Страна : 13

ДАНАС ПОТПИСИВАЊЕ ВАЖНОГ ДОКУМЕНТА

Заменик премијера и министар унутрашњих послова Ивица Дачић сутра ће потписати два споразума - о борби против трафикинга и илегалних миграција између МУП-а и ресорних српских министарстава, најавио је МУП. Он ће потписати споразум о сарадњи у области борбе против трговине људима између МУП-а и министарстава финансија и рада и

социјалне политике, саопштио је јуче МУП. Дачић ће потписати и Споразум о образовању Савета за супротстављање илегалним миграцијама између МУП-а и министарстава спољних послова, финансија, рада и социјалне политике, одбране, правде, економије и регионалног развоја и Комесаријата за избеглице, наведено је у саопштењу.

PRESS CLIPPING

Петак 13.11.2009. год.

ДЕМАНТИ О ИЗГРАДЊИ РАФИНЕРИЈЕ У СМЕДЕРЕВУ

Преглед, Датум : 13.11.2009, Страна : 11

Градоначелник Смедерева Предраг Умичевић демантовао је да је потписао меморандум с представницима компаније Комико оил о изградњи рафинерије у том граду.

„Одговорно тврдим да нисам потписао тај меморандум. Испитао сам случај и утврдио да се та информација поткрала као грешка у медијима“, истакао је градоначелник на конференцији за новинаре у Смедереву. Он је додао да је био позван као гост од Института ЦИП, ћерке фирме Железница Србије, која је у Београду потписивала меморандум за израду пројекта са фирмом Комико оил, али да он ништа није потписивао. Градоначелник је додао да је с представницима међународне хуманитарне организације Хелп, која је обележила 10 година деловања у Србији, потписао меморандум о разумевању.

Умићевић је обавестио новинаре да ће Хелп помоћи Смедереву да збрине избегле који привремено живе у том граду и да ће та организација дати 76.500 евра, а локална самоуправа 13.500 за набавку грађевинског материјала за избеглице. Друга донација, додао је градоначелник, биће изградња шест монтажних кућа за избеглице.

ПОВРАТНИЦИМА НЕ ДАЈУ НИ ЗА КРОВ

Вечерње Новости, Датум : 13.11.2009, Страна : 6

ОЕБС КРИТИКУЈЕ КОСОВСКЕ ПРИВРЕМЕНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ ЗБОГ ИГНОРИСАЊА ОНИХ КОЈИ ЖЕЛЕ ДА СЕ ВРАТЕ

Није се вратио ни један одсто од 250.000 расељених Срба и неалбанаца

АЛБАНСКА већина предузела је мало конкретних корака, откако је 2007. године усвојена Стратегија за реинтеграцију повратника. Привремене институције самоуправе не испуњавају ни обавезу да помогну Србима и неалбанцима који су се вратили на Косово и Метохију - закључак је из извештаја Организације за европску безбедност и сарадњу о стању на КиМ.

Амбасадор мисије ОЕБС на Космету Вернер Алмхофер позвао је локалне и централне власти да помогну „рањивим групама тако што ће им наменити неопходна средства“. Према његовим речима, привремене институције у Приштини недовољно помажу око смештаја, образовања, здравствене заштите и запослења.

- Наравно да нисмо задовољни чињеницом да се у последњих десет година на Космет вратило 19.000 особа, од којих око 10.000 Срба, а на то свакако утиче и целокупна економска ситуација - каже Саша Рашић, актуелни министар за заједнице и повратак. - У сарадњи са УНХЦР у току је реализација повратка расељених смештених у колективним центрима, која ће обухватити око 1.300 породица заинтересованих да се врате на Космет.

Рашић наводи и да се граде станови за 60 породица у Лапљем Селу, 21 куће за повратнике у селу Синаје у општини Исток, 20 кућа у селу Клобукару у новобрдској општини, 15 кућа у општини Вучитрн исто толико у Племетини...

- Да су досадашњи пројекти повратка минорни у односу на број расељених најбољи је показатељ то што се на Космет није вратио ни један одсто од 250.000 расељених Срба и неалбанаца - истичу представници Министарства за КиМ у Влади Србије. - Уверени смо да нема добре воље једностраних косовских институција да допринесу процесу повратка расељених Срба.

Представници овог министарства истичу и да је и недостатак безбедности, осим отпора албанских власти, основна препрека повратку расељених Срба. А, најбољи је показатељ то што починиоци етнички мотивисаних злочина - почев од убица Срба у Старом Грацку, минирања аутобуса код Подујева, убиства Столића у Обилићу и деце у Гораждевцу - нису приведени лицу правде. Нема ни правне сигурности, а доказ је 18.000 захтева за повратак узурпиране имовине или надокнаде штете.

ИЗГРАЂЕНО 150 СТАНОВА У НОВОЈ ОПШТИНИ ГРАЧАНИЦА

Блиц, Датум : 13.11.2009, Страна : 5

Све се више младих враћа на Косово у намери да тамо остану

„Улудо смо потрошили десет година. Спремни смо да успоставимо сарадњу са свим институцијама и Владом Косова јер нам је основи циљ да омогућимо боље услове за живот у Новој општини Грачаница“, речи су Славише Тодића из Лапљег Села, одборника у Скупштини општине Приштина, поводом почетка радова на канализационој и водоводној мрежи у селу Добротин.

За последњих неколико месеци близу два милиона евра обезбеђено је путем донација и из буџета Косова за реализацију пројеката стварања Нове општине Грачаница која ће обухватити српске средине са подручја општина Липљан, Косово Поље и Приштина. Започета је изградња водоводне и канализационе мреже у селима Добротин, Ливађе, Доња Гуштерица, Суви до и Лепина. На подручју садашње општине Липљан, насипани су путеви у свих 16 села која чине Нову општину Грачаницу, асфалтиран је пут Грачаница - Лапље Село у дужини од четири километра, изграђена је канализациона мрежа у насељу Бадовац у самој Грачаници и низ других пројеката који ће помоћи да се заустави исељавање и започне процес организованог повратка.

- Успели смо да убедимо људе да одустану од исељавања и анимирамо оне који су заинтересовани да се врате. Једноставно људи виде да сеоске средине постају урбана насеља у којима је могуће организовати живот, у којима живе и враћају се млади уместо како је то донедавно било само стара и изнемогла лица - каже Бојан Стојановић, први човек Срба у Косовском Парламенту, наводећи имена више десетина Срба млађих од 25 година који су се у последњих неколико месеци вратили.

За неколико дана кључеве станова изграђених у Добротину ће добити 14 српских фамилија протераних из Словиња. Кров над главом обезбеђен је и за 60 српских породица, 20 расељених и 40 интерно расељених у новосаграђеним зградама у Лапљем Селу и 16 социјално угрожених породица у насељу Падалиште у Грачаници.

У току је изградња још 60 станова намењених кадровима у Лапљем Селу, а започети су радови на изградњи још 14 станова у Добротину у којима ће за месец дана бити уселени социјални случајеви - интерно расељена лица из општине Липљан. У покушају да се створе услови за живот младих започела је изградња спортских терена у свим селима.

- Циљ је да се млади одвоје од кафића и порока који све више узимају маха - каже Сениша Сојевић из Доње Гуштерице.

- Морамо се окренути реалности. Наш живот је везан за ово парче косовске земље на њему ћемо опстати уколико успемо да се организујемо и осмислимо живот сходно и времену и условима у којима живимо. Доста нам је лажних обећања којима су нас засипали изасланици из Београда - каже он.

Студент четврте године педагогије Јелена Живић једино жели да остане у српском Косову и Метохији у родном Добротину.

- Ово је јединствена прилика да ми млади коначно преузмемо одговорност за своју будућност и зато не бирамо средства нити начине да закуцамо на сва врата смо да би обезбедили средства за развој ових наших сеоских средина - каже она, наводећи да је око 3.500 Срба од 18 до 25 година опстало и да су одлучни да о својој судбини сами одлучују.

ПОПУСТ ЗА ПРЕВОЗ НЕМА 14.000 ЉУДИ

Блиц, Датум : 13.11.2009, Страна : 8

Ускраћена права избеглим

Избегли и расељени студенти, незапослени и ђаци морају да добију посебну потврду како би им месечна карта била јефтинија 30 одсто, иако испуњавају све услове

Око 14.000 избеглих и расељених особа које живе у Нишу, али немају пријављено пребивалиште, већ само боравиште, не могу да користе попуст од 30 одсто за градски превоз, иако испуњавају услове, већ морају за то да добију посебну потврду. Тако студенти, незапослени, пензионери и ђаци прво морају да поднесу захтев Управи за дечју, примарну и социјалну заштиту, од чије процене зависи да ли ће им месечна карта бити јефтинија. Уколико их Управа одбије, плаћају месечну карту од 1.250 до 2.000 динара, зависно од зоне.

Милован Бошковић (67), родом из Призрена, дошао је са колоном изгнаника с Косова и Метохије. Дуже времена је живео у кампу, а данас има боравиште у Мокрањчевој улици.

- Значило би ми да се мало смањи цена превоза, јер имам потребу да одем до пијаце, код лекара. Од пензије један део шаљем сину у Београд где живи са породицом и ради лимарске послове на црно. Никоме данас није лако да преживи месец - каже Бошковић.

Већница Душица Давидовић каже да је Градско веће имало неколико жалби грађана с Косова и Метохије којима није допуштено да имају повластице у превозу у Нишу.

- Сасвим је нормално да неко ко има само боравиште у Нишу не може да има попуст или бесплатну аутобуску карту. У том случају би теоретски цела Србија могла то да користи, само да пријаве како најмање шест месеци станују код неког рођака у граду. Расељена и избегла лица и сада могу да имају попуст у превозу као и домаће становништво, али претходно морају да поднесу захтев Управи за дечију, примарну и социјалну заштиту која ће на основу њиховог имовног стања, степена инвалидитета и других параметара, одредити да ли могу да добију потврду или не о испуњеном праву за повластице у превозу. Очекујем да на следећој седници Скупштине града Ниша све решимо око превоза расељених и избеглих лица - навела је Давидовићева.

Опозиционе странке предлагале су три пута Градској скупштини да донесу одлуку којим би избегли и расељени могли да добију попуст за превоз.

- Ми тражимо да сва расељена и избегла лица могу да користе повластице у превозу, а не само инвалиди и труднице. Није у реду да неко ко је силом прилика дошао да живи у Нишу нема привилегије у превозу само зато што нема пребивалиште. Тражили смо да се у

Управним одборима четири аутобуска оператера уврсте категорије расељених и избеглих лица којима ће се субвенционирати превоз, а тај новац би требало да надомести град - каже Саша Илић, одборник ДСС.

БОШЊАЦИ КОЧЕ ПОВРАТАК СРБА

Политика, Датум : 13.11.2009, Страна : А23

Тузла – Председник Клуба српских делегата у Већу народа Републике Српске Сташа Кошарац изјавио је да бошњачке власти константно опструишу повратак избеглих Срба у Тузлански кантон.

„На подручју Тузланског кантона, у чијем је саставу 13 општина, тренутно живе 8.632 српска повратника, док је по попису из 1991. године на том подручју живело више од 100.000 људи српске националности”, рекао је Кошарац медијима РС.

Он је приликом јучерашње посете Тузли, у разговору са представницима удружења грађана „Повратак у кантон Тузла”, обавештен да су Срби повратници веома незадовољни због нерешавања њихових егзистенцијалних питања.

На делу је и дискриминација у области запошљавања, јер у седам, од 13, општина кантона нема ниједног запосленог Србина, а у осталих шест ради 39 Срба, од којих ниједан није повратник.

НАСТАВЉА СЕ СЕОБА СРБА

Политика, Датум : 13.11.2009, Страна : А44

Сребреница – Исељавање преосталих Срба из Сребренице, општине у Републици Српској, наставља се због притиска и дискриминације локалне бошњачке власти, изјавио је јуче Тањугу председник Скупштине општине Радомир Павловић.

„Због осећаја обесправљености и угрожености од 2000. године, откако су Бошњаци преузели локалну власт, Сребреницу је напустило 10.000 Срба који су у овој општини нашли уточиште након што су побегли из Федерације БиХ и тај се процес наставља”, казао је Павловић.

Он је додао да је дискриминација најизраженија у области расподеле донаторских средстава за обнову порушених стамбених објеката и запошљавања у општинској администрацији, јавним установама и предузећима.

„После рата обновљено је 600 српских, а више од 2.500 бошњачких кућа, а у последње четири године запослено је више од 300 Бошњака, а ниједан Србин”, рекао је Павловић.

Он је додао да због опструкције локалне бошњачке власти, око 5.000 Срба избеглих из Сребренице 1992. године у Србију не могу да се врате кућама јер су порушене.

Поповић је поново упозорио да Бошњаци оживљавају предлоге од пре две године да Сребреницу територијално и административно „истргну из уставно-правног система РС. Али, када је у питању медијско покривање, Сребреница је давно истргнута из медијског система РС, јер овде доминирају бошњачки медији”, казао је Павловић.

ДРЖАВЕ РЕГИОНА МОРАЈУ СЕ МЕЋУСОБНО ПОМАГАТИ НА ЕВРОПСКОМ ПУТУ

Члан Савета Игманске иницијативе Живорад Ковачевић оценио је да су односи у региону бољи него што су били, али да су још далеко од тога какви би требало да буду, па су самим тим и подстицај и кочница на путу ка ЕУ.

„Међусобни односи земаља у региону су и подстицај у мери у којој напредују, а кочница због тога што нису још добри... Сви ми у региону морамо да развијемо јаку свест о томе да смо сви у истом чамцу и да нема стабилности региона без стабилности земаља које га чине“, поручио је Ковачевић поводом деценије постојања Игманске иницијативе.

Он је објаснио да су тешкоће које је Хрватска имала у приступним преговорима с ЕУ због блокаде Словеније успориле напредовање целог региона ка Унији, и нагласио да је потребно регионално залагање и по питању „беле шенгенске листе“, односно да треба помоћи и БиХ да што пре дође на њу. **Ковачевић је, међутим, указао и на то да су међусобни односи у региону још оптерећени и нерешеним питањима ратног наслеђа, у која спадају и питање избеглица, прогнаних, као и незаврш ена сукцесија и границе, али су уздрмани и проглашењем независности Косова.**

„Треба онемогућити да питање Косова буде регионална јабука раздора и не доводити у питање ничији основни став, односно прихватити Бајденову изјаву током посете Србији 'слажемо се да се не слажемо'", навео је Ковачевић. По његовим речима, суседи Србије требало би да имају у виду деликатност ситуације у којој је српска политичка елита. „Та елита је довела себе у ситуацију да не може да одустане од става да је Косово неодвојиви део Србије, и то ће вероватно трајати годинама“, напоменуо је председник ЕПус-а.

Копредседник Игманске иницијативе за Србију Александар Попов рекао је да је, осим приоритета да све земље региона буду у систему визне либерализације, за ту иницијативу веома важно и да дође до трајне суспензије визног режима између Србије и Хрватске. Копредседник Игманске иницијативе за Хрватску Зоран Пусић навео је да је Хрватска у спору са Словенијом на тежак начин научила лекцију да не блокира друге државе региона на путу ка ЕУ, и нагласио да ће у том смислу Хрватска осталим земљама помоћи, јер ће и свака држава појединачно напредовати ако цео регион буде напредовао.

Копредседник Игманске иницијативе из БиХ Вехид Шехић је, пак, говорећи о унутрашњим проблемима у тој држави, истакао да се тамо још не схвата да су Србија, Хрватска и Црна Гора иностранство као што су и све друге земље. Игманска иницијатива, подсетимо, окупља више од 140 невладиних организација из Србије, БиХ, Хрватске и Црне Горе, а циљ јој је нормализација односа у региону, очување људских права и развој сарадње у области политике, економије и културе.

PRESS CLIPPING

Субота 14.11.2009. год.

МОНТАЖНЕ КУЋЕ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Блиц, Датум : 14.11.2009, Страна : 2

ЛОЗНИЦА - На подручју града Лознице тренутно 1.691 лице има продужени избеглички статус, а према речима Драгана Станића, повереника комесаријата за избеглице у овом граду, **недавно је са Међународном организацијом за миграције потписан уговор о додели пет монтажних кућа за избегличке породице које су власници плаца на подручју града. Вредност једне монтажне куће је око 12.500 евра, а реализација овог пројекта уследиће наредних дана. Такође, у сарадњи са италијанском невладином организацијом „Интер-СОС“ за три избегличке породице обезбеђен је откуп сеоских домаћинства. „Вредност инвестиције је у просеку око 620.000 динара, а средства се уплаћују директно на рачун продавца.**

Одмах по усељењу избегличке породице ће добити по 80.000 динара за адаптацију и реконструкцију тих кућа - каже Станић, додајући да је у сарадњи са НВО „Интер-СОС“ за две избегличке породице обезбеђен грађевински материјал у вредности од 4.000 евра који ће бити допремљен на парцеле у власништву тих породица.

КРОВ ЗА 16 ПОРОДИЦА

Вечерње Новости, Датум : 14.11.2009, Страна : 32

У ВЕЛИКОЈ ПЛАНИ ПОЧЕЛА ИЗГРАДЊА СТАНОВА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Европска комисија улаже 288.000 евра. Општина дала плац

ВЕЛИКА ПЛАНА - У Булевару деспота Стефана почела је изградња зграде за социјално становање, површине 800 метара квадратних, са укупно 16 станова. Извођач радова ГП „Сигма“ обећава да ће користити сваки леп дан, па се завршетак очекује наредне године.

Делегација европске комисије у Београду у објекат улаже 288.000 евра, преко Данског савета за избеглице у Србији. Општина Велика Плана обезбедила је плац и инфраструктуру. Пројекат још подржавају УНХЦР и Комесаријат за избеглице Србије.

- У 13 станова уселиће се најугроженије породице избеглих и расељених, који су сада у колективним центрима у региону, а у три, најугроженије овдашње породице. То су самохране мајке, породице особа са инвалидитетом, стари без подршке - наводи Марина Крмонезе из Данског савета за избеглице. По речима Дејана Шулкића, председника општине, на подручју Велике Плана тренутно је смештено око 2.000 интерно расељених и избеглих.

Антрфиле : ПОДРШКА

ОВО је само један од програма који ће бити реализован у сарадњи са Данским саветом за избеглице. Неким породицама пружићемо помоћ и у грађевинском материјалу за завршетак започетих кућа, градиће се монтажне куће, а биће и тзв. економских грантова за оне који желе да започну неки посао - најављује Шулкић.

АМБАСАДОР КОСОВА У СКОПЉУ СРБИН

Ало!, Датум : 14.11.2009, Страна : 3

Најозбиљнији кандидат за место амбасадора Косова у Македонији је Србин, пишу тамошњи медији! Виши саветник премијера Хашима Тачија Срђан Сентић већ је виђен за ово дипломатско место у Скопљу. С друге стране, Сентић је у изјави за „Ало!“ демантовао ову причу.

- Медији су ме само погрешно цитирали. **Ја јесам чуо те приче да сам кандидат од неких званичника, али о томе уопште не размишљам. Овде где сам ја сам у позицији да помажем српској и другим националним мањинама на Косову, док то не бих могао да чиним тамо.** На крају крајева, постоји закон који каже да је процедура за именовање амбасадора таква да је неопходно аплицирати за то место, а ја то нисам учинио - каже Сентић.

Овај тридесетогодишњак је пре послова у влади Косова обављао функцију вишег саветника специјалног представника генералног секретара УН-а на Косову, а његов рад се фокусирао на пружање стратешких савета о правима мањина и повратак расељених лица на Косово. Сентић је члан саветодавног већа за заједнице и централног ревизорског механизма. Дипломирани је правник, ожењен је Албанком, отац једног детета и прича енглески и албански језик.

PRESS CLIPPING

Недеља 15.11.2009. год.

ИМА НАДЕ

Курир, Датум : 15.11.2009, Страна : 5

Оливер Ивановић тврди да ће Срби са Косова и Метохије који су извадили нови пасош пре 1. новембра моћи да путују у земље ЕУ без виза

БЕОГРАД - Државни секретар за Косово и Метохију Оливер Ивановић тврди да ће Европска комисија тек одлучивати о томе да ли ће визна либерализација важити и за држављане Србије који живе на КиМ! Упркос поруци министра унутрашњих послова Ивице Дачића да грађани Србије који живе на Космету неће моћи да искористе предстојећу визну либерализацију, Ивановић каже да ништа још није коначно и објашњава да медији Дачићеву изјаву нису добро пренели.

- Сви држављани Србије са КиМ којима су пасоши издати пре 1. новембра 2009. сигурно ће моћи да путују без виза. Ми се боримо да то важи и за пасоше подигнуте после 1. новембра, с тим што они морају бити издати у Координационој полицијској управи за Косово и Метохију у Љермонтвљевој улици у Београду. Али, то зависи од коначне одлуке Европске комисије - наглашава Ивановић. Он објашњава да ни расељени не би требало да имају проблема, уколико имају регистрован сталан боравак у неком другом месту у Србији.

- Пошто измештене полицијске управе са КиМ неће више бити надлежне за пасоше, мислим да ће расељени водити пасоше у полицијској управи на чијем су подручју пријавили боравиште. Претпостављам да неће морати да иду у Координациону управу, а свакако неће морати да се одјављују с Косова. Али, то су више питања за МУП - каже Ивановић.

Наш саговорник сматра да ће на одлуку ЕК утицати то што је Србија потписала споразум о реадмисији, којим је прихватила обавезу да прими назад на своју територију сваког носиоца српског пасоша, без обзира на то кад је издат.

- Играће улогу и то што смо израдом биометријског пасоша стекли техничке услове за брзу и ефикасну проверу. Од значаја је и споразум са Еулексом о појачаној контроли административне линије - истиче Ивановић.

Председник СПОТ Момчило Трајковић каже да Србија никоме не сме да поставља услове и да он то разуме.

- Наша позиција не би требало да отежава пут Србије ка ЕУ. Чињеница је да су на простору Космета присутни и Унмик и ЕУ, односно да смо под неком врстом протектората. Управо зато Србија не сме да буде изричита и да поставља ултиматуме у стилу „све или ништа“, већ да без Космета убрзано иде ка визној либерализацији. Уверен сам да само таква Србија може да помогне Косову - каже Трајковић, додајући да је Ивановићева тврдња охрабрујућа, уколико је тачна.

Председник Покрајинског одбора СПО Ранђел Нојкић сматра да сви грађани Србије треба да буду једнако третирани, али наглашава да неће бити проблематично ни ако Срби с простора Космета буду морали још неко време да чекају у редовима за визе.

- Не треба људе дискриминисати. Веома је лоша порука да ће онај ко је предао за пасош до неког датума имати визне олакшице, а ко је окаснио неће. Спорно је то што ни Београд, као ни приштинске власти нису урадили довољно да покажу ЕУ да су одлучни у борби

против криминала на Косову. Ако нам и даље буду потребне визе, неће бити ништа страшно, јер ће бити много мање гужве, па ће се до њих лакше и долазити - констатује Нојкић.

Подсетимо, Ивица Дачић је изјавио да одлука да „шенген“ користе само грађани који имају пребивалиште на територији централе Србије није добра, и да је то желела ЕУ, а не Влада Србије. **Дачић тврди да су грађани с Космета изузети из визне либерализације због криминала који постоји у албанској популацији широм западне Европе и јер би укидање виза и њима значило отварање врата за ширење криминала.**

Антрфиле : Забринутост Европске комисије

Извор Курира из Владе Србије каже да је крајем октобра прекинут пријем документације за издавање пасоша у измештеним полицијским управама, јер је почела с радом Координациона полицијска управа у Београду.

- До тога је дошло због забринутости Европске комисије да ће велики број косовских Албанаца искористити могућност да добије нов српски пасош како би могли слободно да путују Европом, па је издавање пасоша по измештеним управама прекинуто - истиче наш саговорник.

Стевић: Ништа није коначно

Државни секретар у Министарству за Космет и председник Координационог центра Звонимир Стевић такође каже да одлука да за грађане Косова не важи визна либерализација није коначна.

- **Улажемо напоре да сви имају право на визну либерализацију, рачунајући и грађане Србије који живе на простору Космета - каже Стевић, који има пребивалиште у Грачаници.**

PRESS CLIPPING

Понедељак 16.11.2009. год.

НИ СРПСКИХ ПОВРАТНИКА, НИ ГОРАНОВЕ „ЈАМЕ”

Политика, Датум : 16.11.2009, Страна : А20

У Ливно се вратило тек стотинак Срба. Нико од њих не ради, готово да нема млађег од шездесет година а у школи нема деце српских повратника

Ливно – Кула Старца Вујадина, хајдука из српског села Казанци, тамо према Босанском Грахову, и данас је на литици изнад Ливна. Камених зидина нико се и не би сетио да не штрче над градом који је заборавио и Ивана Горана Ковачића. Велики поета је под литицом, уз врело Бистрице, на месту Думан, друге године оног рата, привео крају писање своје „Јаме”.

У Ливну су заборавили и на век и по православног храма Успенија пресвете Богородице, али и на 1820. годину, када је у овом граду основана прва српска православна основна школа у Босни.

Срба у ливањском крају данас замало па да више нема. Део њих је побегао средином 1992. а остатак у лето идуће године када је Ливно, уз пратњу Унпрофора и Међународног комитета Црвеног крста, напустило више од хиљаду Срба.

Од око четири хиљаде Срба у предратној ливањској општини, а кажу да их је било још око хиљаду који су се изјашњавали као Југословени, данас је у граду њих педесетак. У приградском насељу Губер их је још петнаестак. И никог више. Међу њима нема млађег од шездесет година. У основним школама нема ниједног детета српског повратника. Ни до радног места нико од Срба у Ливну није дошао, изузме ли се само један који је запослен у Босанском Грахову. Он свакодневно до радног места прелази око сто педесет километара.

– Када упитате локалну и кантоналну власт, рећи ће да то није истина пошто они располажу подацима о десетак Срба који ипак раде. А неће да признају да су они углавном из мешаних бракова, који су се изјашњавали као Хрвати, чак и католици, да би послератних година прешли на православље и постали велики Срби само да би дошли до радног места – тврди Душан Шуњака.

– Ако је у ливањском чемеру бар нешто за утеху, онда је то чињеница да исту судбину у Ливну са Србима деле и Бошњаци. Јесте да су они у мало бољем положају, али само због чињенице да их је много радило у иностранству тако да не брину толико хоће ли имати сутра хлеба – кроз сузе говори Драго Радета, несрећан што ће „скончати, а неће дочекати да се Срби расејани по свету врате на дедовину”.

– Нити ми ко долази нити имам коме отићи. У Ливну нема ни оних наших старих комшија. Немам с ким кафу да попијем – наглашава и Мара Црногорац. Дејтонским крчмљењем Босне, девет српских села у Доњем ливањском пољу, која су била у саставу предратне босанскограховске, припало је ливањској општини. У њима је још теже стање.

– Куће српских повратника Владимира Броћете и Луке Давидовића недавно су запаљене. Људи су опет отишли у избеглиштво. Стоку нам краду, не дају нам новац за обнову домаћинства. Једноставно, свакодневно нам дају до знања да нама Србима више нема места у ливањском крају – прича Драган Јурић из Сајковића испод Динаре.

Да не би било баш све тако црно када су Срби у питању „потрудио” се локални фратар Марко Гело. Када су, пред сам почетак рата, почела дивљања националиста и у ливањском крају и на територији на којој је формирана Хрватска заједница

Херцег Босна, фра Гело је из пламена у којем је био православни храм извукао и спасао много реликвија и шездесетак икона непроцењиве вредности. Чувао их је у жупском уреду, а пре неколико месеци све је враћено српској православној цркви. Без обзира на то што је био критикован што помаже „четницима”, фра Гело је истрајао у очувању заједничког живота у ливањском крају.

– Мирнија времена, на радост многих нас, дошла су и у Ливно. Фра Марка Геле више нема међу живима. Умро је пре неколико месеци, али је иза себе оставио причу коју често помињемо и која нас обавезује да верујемо једни другима и да се надамо да зла више никада неће бити – каже ливањски жупник фра Марко Јурић.

КРОВ ЗА ПРОГНАНЕ

Вечерње Новости, Датум : 16.11.2009, Страна : 33

ВЕЛИКА ПОМОЋ КОМЕСАРИЈАТА ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И МЕЂУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ”ИНТЕР СОС”

ЛОЗНИЦА - Кров над главом ће ускоро добити пет избегличких породица, које су Лозницу изабрале за своју трајну адресу, јер је овдашње повереништво Комесаријата за избеглице такав договор "оверило" са Међународном организацијом за миграције.

Реч је о монтажним кућама, чија је појединачна вредност 12.500 евра. Новом дому обрадоваће се и три избегличке породице на селу, којима је повереништво за избеглице, уз помоћ италијанске невладине организације "Интер сос", обезбедило откуп три сеоска домаћинства, чија је просечна цена 620.000 динара.

Услов је да паре "иду" директно на рачун продавца куће и окућнице. У повереништву истичу да нови власници одмах, по усељењу, добијају по 80.000 динара, како би своје сеоско газдинство средили да се "цакли".

У настојању да избеглицама буде боље локална власт непрестано помаже, поред осталог, и одрицањем од обавеза за плаћање такса, које је у надлежности града.

PRESS CLIPPING

Уторак 17.11.2009. год.

КРОВ ЗА 25 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Политика, Датум : 17.11.2009, Страна : А36

Нови Сад – У покрајинском Фонду за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним лицима потписани су купопродајни уговори за стамбено збрињавање 25 породица из Хрватске и Босне и Херцеговине у вредности од 23 милиона динара. Новац је обезбедила Канцеларија УНХЦР-а у Београду, а поред купљених 25 кућа са окућницама у 20 војвођанских места будући власници добиће и грађевински материјал у вредности од 100.000 динара, наводи се у саопштењу покрајинског секретаријата за информације.

Према речима директора тог фонда Дејана Павловића, током претходне три године откупљено је 210 кућа и збринуто око 1.000 избеглих лица, од чега је новцем из покрајинског буџета купљено 185 кућа чија је укупна вредност око 200 милиона динара, наводи се у саопштењу.

СТАРИ, СИРОМАШНИ И ЗАБОРАВЉЕНИ

Политика, Датум : 17.11.2009, Страна : А7

Социјалну помоћ прима 15.054 особа старијих од 65 година

Сваког дана Драган Ивановић из народне кухиње доноси ручак онемоћалом оцу Миливоју, сестри Весни и брату Јовици, који нису најбољег здравственог стања.

Ова четворочлана породица се храни у народној кухињи. Ивановићи примају социјалну помоћ која је нешто већа од 6.000 динара месечно и са Миливојевом пензијом од 4.000 динара нису у могућности да обезбеде пристојан живот. Живе у Добановцима, у породичној кући са две просторије, без купатила. Имају малу окућницу и неколико засађених воћака.

Драган је најмлађи члан ове породице и он брине о оцу, сестри и брату. Набавља дрва, лекове, ради у башти, иде по ручак у народну кухињу. „После осамнаест година рада добио сам отказ у 'Лоли', у Железнику. Потрошио сам отпремнину тако да сада сви живимо од 10.000 динара месечно. Посао не могу да нађем... Да нам није народне кухиње не знам како бисмо преживели”, прича Драган. Успео је да набави дрва за огрев, али то неће бити довољно до краја зиме.

Струју не плаћају годинама. Електродистрибуцији дугују више од 100.000 динара. „Долазили су да нам исеку струју, па кад су видели како тешко живимо, одустали су од сече”, каже Драган.

Љиља Радиновић, члан невладине организације „Ластавица”, долази једном месечно да провери да ли им је потребна лекарска помоћ и, ако затреба, доноси им лекове. По потреби доведе и лекара који им уради основне претраге, измери крвни притисак, шећер у крви, температуру...

Радиновић каже да у општини Сурчин има 85 социјално угрожених породица. Међу њима има избегличких породица које су у јако тешком положају. Многи од њих нису добили држављанство, па тако не могу да буду на програму социјалне помоћи. Тако је без икаквих прихода брачни пар Стеван и Јека Јеловац, избеглице из околине Огулина, у Хрватској. Јеловци живе у кући коју изнајмљују за 80 евра месечно. До пре неколико месеци Стеван је радио као ноћни чувар на једном стоваришту у Земуну. Док је зарађивао 20.000 динара месечно, он је штедео. Кад је остао без посла, полако „крцкају” уштеђевину. На сву срећу, помаже им синовац Ђуро из Земуна који их редовно обилази и доноси им храну.

„Не можемо да се хранимо у народној кухињи, с обзиром на то да нисмо регулисали статус у Србији. У Хрватској нам је запаљена кућа, па немамо где да се вратимо. Остало је имање које је сада запуштено. За сада нема наговештаја да бисмо ту земљу могли да продамо”, каже Стеван.

Породици Ивановић и брачном пару Јеловац вероватно би било много теже да их не помаже невладина организација Амити. У овој организацији има много волонтера који помажу сиромашним и старим људима. Амити и мрежа Хумана су урадили истраживање о положају старих и сиромашних људи у Србији чија примања не прелазе 6.500 динара као и оних који су без икаквих примања. Истраживање је урађено летос на узорку од 1.200 људи. По речима Надежде Сатарић, из невладине организације Амити, 45 одсто испитаника живи у породици са просечним приходом мањим од 6.000 динара.

„Без деце, унука, блиских сродника је свака шеста старија особа која живи сама”, истиче Сатарићева. Више од 54 одсто старијих од 65 година који примају социјалну помоћ једу месо једном месечно или ређе, резултати су истраживања. Социјалну помоћ прима нешто више од један одсто становништва старијег од 65 година (15.054 лица), мада је прошле године више од десет одсто тог становништва живело испод границе сиромаштва. Сиромашни и старији углавном су са села и власници су имовине (куће, више од пола хектара земље), што их искључује из права на социјалну помоћ.

ЛИМЕНИ ЗБЕГ У ЦЕНТРУ ЛЕПОСАВИЋА

Политика, Датум : 17.11.2009, Страна : А20

У хангару који је својевремено користила Војска Југославије, већ десет година у „привременом смештају”, иза оgrade и три метра високе капије, живи двестотинак Рома

Лепосавић – У центру Лепосавића, на само неколико корака од зграде општине, у хангару који је својевремено користила Војска Југославије, већ десет година у „привременом смештају“, иза оgrade и три метра високе капије, живи двестотинак Рома протераних из Митровице, Старог Трга, Првог Тунела, Приштине... Више гладни него сити, избегличке дане проводе овде, подно висова Копаника, у лименој кутији и око ње, а суморност овог места једино ублажава граја мноштва ромске деце, од које њих четрдесетак похађа основну или средњу школу.

Око импровизоване чесме из које шикља вода у плехана корита затичемо повећу групу житеља овог насеља. Довикују нам „јесте ли из неке организације“, вероватно се надајући да доносимо некакву помоћ, до које им ваља стићи пре осталих сапатника. Прилази жена која нам се представља као Фатима Гушани. Каже да је у контејнер насељу још од 1999, има петоро деце, најстаријем је осам година, најмлађем недељу дана.

– У заједничкој просторији живи нас 25, пре неки дан вратила ми се сестра из Немачке. Најурили их све. Ни сами са собом не знамо шта ћемо, а сада су нам и они ту – говори нам Фатима.

Начас прекидајући игру око чесме, окружују нас тамнопути малишани и углас причају како већ две године ништа не добијају, ни из Црвеног крста, ни из Комесаријата за избеглице. Да је заиста тако, потврдили су нам и надлежни из поменути две институције, уз утешну најаву да би пред Нову годину требало да стигну некакви хуманитарни пакети.

Питамо неке од житеља насеља, који нам рекоше да су из Митровице, зашто не покушају да се врате у тај град. Одмахују главом, веле, није им тамо безбедно, а и не би имали од чега да живе. Помињу неких десетак породица, које су се пролетос вратиле у јужни део града. Има и оних који су покушали да се домогну Мађарске.

– Што се оно каже, пре су се отуда вратили него што су пошли. Ко ће нас Цигане – прича нам Бајрам Ћоса, који је 1999. избегао из јужног дела Митровице са још око 8.000 сународника, којима је попаљена сва сиротиња коју су тамо имали. Он са тетком живи у једној од лимених соба, а издржава се као и већина осталих, ако му се посрећи да оде у надницу, да сече дрва, за тај посао може да се заради од пет до 20 евра.

– Највише добијемо на утовару и истовару цемента, брашна, трица. Неко од нас прима социјалу или некакву другу новчану помоћ, чега је све мање, али, најважније је да је глава на раменима. У Митровицу немамо где – говори Ћоса.

Улазимо у хангар, једва назиремо куда ходник води. Сијалице шкиље, тек где покоја. Пут пресецају развучене жице, на којима се суши одећа.

– Знаш, бре, дете, разболела сам се оног дана када сам избегла из своје куће. Док сам живела у Приштини, а никада ме није ни зуб заболоо – каже нам Ђуља Мустафа, позивајући нас да уђемо у њен собичак без прозора и попијемо кафу.

Продужавамо даље, до собе Шахире Бегеши, у којој затичемо троје од њено осморо деце. Каже, муж је оставио, отишао у Нови Пазар.

– Док је и свекрва била ту, мало смо лакше састављали крај с крајем – вајка се Шахира, док на дотрајалом електричном шпорету греје воду за купање у цинканој канти, коју је нашла поред контејнера.

Док одлазимо из насеља, праћени групом Рома који су нам се нашли као домаћини, питамо их плаше ли се овог новог грипа, о коме се толико прича, и да ли им је неко наговестио да ће бити вакцинисани. Мрште се и забринуто хукћу, али за те вакцине нису сигурни шта ће одлучити, кажу, чули су од својих из Немачке и Белгије да с тим нешто није у реду, ваљда ће им, надају се, неко то све објаснити...

– Ма, нас изједа страх да данас-сутра опет не будемо истерани на улицу, као пре десет година, па и не стижемо да се бојимо тог грипа – као за себе, а у име свих, причу на ову тему прекида жена која је са бебом у наручју изашла да нас испрати.

ОТКАЗИ САМО ПЉУШТЕ

Вечерње Новости, Датум : 17.11.2009, Страна : 9

ПРЕМА ПРОЦЕНАМА СИНДИКАТА ЗА ДЕВЕТ МЕСЕЦИ БЕЗ ПОСЛА ОСТАЛО ИЗМЕЂУ 155.000 И 250.000 ЉУДИ

Осам одсто запослених изгубило посао, односно без зараде је остао сваки дванаести

НЕ постоји прецизан податак колико је тачно радника за првих девет месеци ове године остало без посла, али се помињу цифре од 155.000 до 250.000 људи! То, на жалост, није коначан списак унесрећених због губитка радне књижице, јер су најављена

нова отпуштања. Економска криза највише је погодила запослене у текстилној индустрији и металском комплексу, који су најчешће проглашавани сувишним.

Председник Савеза самосталних синдиката Љубиша Орбовић сматра да је од првог дана 2009. године, па до краја септембра без посла остало 155.000 људи. Његова колегиница из Асоцијације слободних и независних синдиката Ранка Савић, међутим, тврди да је у том периоду отпуштено између 220.000 и 250.000 особа.

- Поражавајуће је што је толико радника остало без примања, али је најгоре то што је Влада наводно настојала да сачува радна места - сматра Орбовић. - По нашој евиденцији чак осам одсто запослених је за девет месеци изгубило посао, а то значи да је без зараде остао сваки 12. радно способан становник Србије! Нема области у којој није било отпуштања, а за наредни период најављени су откази за запослене у администрацији, НИС-у, РТС-у...

Ранка Савић упозорава да наша земља полако постаје једина у региону у којој ће се број запослених изједначити са бројем пензионера.

- Тренутно има око 1.850.000 људи који зарађују, а 1.700.000 старих који примају пензије - наводи Ранка Савић. - Најављена отпуштања „прете“ да се ове бројке изједначе. У државној управи ће око 3.500 људи наредне године остати без посла, а великих проблема имају и запослени у ИМТ, ИМР, Фабрици каблова...

Из дуванске индустрије је већ отишло 306 радника, из „Нитекса“ 300. Нада Новаковић, магистар социологије подсећа да је од 2000. године до данас без посла остало више од пола милиона радника свих квалификација и занимања.

- Само у току прошле године то је било 160 хиљада нових губитника посла - каже она. -

Тај процес ће се само увећавати и добијати на интензитету. Свака власт настоји да „прикрије“ стварну стопу незапослености. То раде променом методологије евидентирања, „брисањем са спискова“, смањењем материјалне помоћи и других бенефиција незапосленима, политиком „активног тражења посла“ истичући да је појединац одговоран за себе. Иза свега тога „промакне“ хиљаде људи без посла који немају услове да се званично евидентирају као такви, они који одлазе у „сиву“ економију, људи без „папира“ (избегли и расељени и сл).

Последица је апсурдна представа да се стопа незапослености спорије повећава него што радници остају без посла. **Актуелна стопа незапослености у Србији се процењује на око 15 одсто, а стварна је, сматра Новаковићева, премашила 30 процената!**

Антрфиле : ИЗ СТЕЧАЈА НА УЛИЦУ

ПРЕДСЕДНИЦА АСНС подсећа да је око 60.000 малих предузећа у блокади и напомиње да ће тек трећина од њих успети да се „извуче“ без стечаја.

- Ако узмемо да у свакој од тих фирми у просеку ради по четворо људи, добијамо податак да је пред отказом још око 80.000 запослених - објашњава Савићева. - Сви они који буду послати на улицу, немају баш неко решење. Држава нема идеју за отварање нових радних места, а напаћених и обесправљених људи је све више.

PRESS CLIPPING

Среда 18.11.2009. год.

ХУМАНОСТ НА ДЕЛУ

Преглед, Датум : 18.11.2009, Страна : 5

Након месец дана од почетка заједничке хуманитарне акције Фонда „Ана и Владе Дивац“ (ХОД) и ресторана „Литтле Бау“, остварен је први велики успех - прикупљена су средства намењена за куповину куће за Воштиће, шесточлану породицу, која већ десет година живи у колективном центру. На тај начин, ова породица је ушла у процедуру избора куће у којој ће живети. Акција коју Фонд спроводи у оквиру кампање „Можеш и Ти“ наставља се пуном паром, са циљем да се прикупе средства за збрињавање још једне породице до краја године.

Као и до сада, гости ресторана „Литтле Бау“ ће сваког понедељка, до краја године, имати могућност да за наручену храну плате онолико колико желе, а средства прикупљена на овај начин биће намењена за куповину домаћинства и збрињавање породица које још увек живе у колективним центрима у Србији.

Пројекат „Можеш и Ти“ се реализује у сарадњи са УНХЦР-ом, Интерсосом и Комесаријатом за избеглице, а само током прошле године кроз акцију „Можеш и Ти“ стамбено и економски је збринута 100 породица избеглих и расељених лица. Тренутно је у току решавање стамбеног питања за 68 породица.

ХЛЕБ И ВОДА ЗА СВА ТРИ ОБРОКА

Дневник, Датум : 18.11.2009, Страна : 13

СВЕ ВИШЕ МАЛИШАНА ОД РОЂЕЊА ПРЕДОДРЕЂЕНО НА БЕДУ

Мада се од 2002. до 2007. стопа сиромаштва у Србији преполовила, од средине прошле године она због светске кризе опет расте и највише погађа најмлађе, Роме, породице с децом и без личних докумената, избеглице и старе – закључ ак је недавне Конференције „Деца и сиромаштво – глобални контекст, национални приоритети и локална решења“. А у Србији данас сваки четврти малишан прима дечји додатак, за шта држава издваја 750 милиона динара месечно, а ипак је много деце којој је ускраћено све осим хране, а и она се често сведе само на хлеб и воду.

Државна секретарка Министарства рада и социјалне политике Љиљана Лучић је нагласила да се лоши трендови могу зауставити само покретањем нових пројеката, док председница Скупштине Славица Ђукић-Дејановић сматра да економска криза не сме да буде изговор за неактивност у социјалној области.

Директорка Канцеларије Уницефа у Србији Јудите Рајхенберг каже да је држава обавезна да новац троши ефикасније и не сме да ускрати ниједну услуга деци, док шеф Европске комисије у Србији Винсент Дегерт подсећа на то да је улагање у децу – улагање у будућност земље.

И мада се кризи још не назире крај, сви учесници сесије сложили су се с тим да се реформе у Србији не смеју зауставити, чак и по цену да држава мора да реагује додатним парама из буџета.

– Благо се повећава проценат бруто националног дохотка који се издваја за образовање, то је још увек јако далеко од онога што нам треба, но главни проблем је у томе што се чак 96 одсто новца троши на плате, па не остаје довољно за развој школства – рекла је чланица Савета за права детета и државна секретарка у Министарству просвете проф. др Тинде Ковач-Церовић, која као главне задатке свог ресора у петогодиш њем периоду наводи успостављање модерног система финансирања, квалитетно основно образовање и стварање услова за доживотно образовање, те укључивање у школе деце која и даље нису у клупама. Она издваја као највећи проблем то што њено министарство у својим пројектима нема социјалну подршку, па је неопходна да заједно с Љајићевим ресором континуирано помаже сиромашној деци. **Учесници скупа су надлежнима поручили да морају убудуће нудити свеобухватне услуге, јер је то један од услова за укључивање маргинализованих група и сиромашне деце у свакодневни живот.**

Антрфиле : Много бајат закон

Министар рада и социјалне политике Расим Љајић процењује да је у Србији између 675.000 и 700.000 људи сиромашно и најављује нови закон ради побољшања њиховог положаја. Јер је актуелним, који је стар 18 година, сада обезбеђена подршка за око 163.000 корисника, док ће новим правним актом бити обухваћено њих око 230.000. Но, он неће моћи да се примењује идуће години због недостатка новца, већ евентуално од 1. јануара 2011.

PRESS CLIPPING

Четвртак 19.11.2009. год.

ФОНД СКУЋИО ХИЉАДУ ИЗБЕГЛИЦА

Политика, Датум : 19.11.2009, Страна : А20

Новцем из покрајинског буџета до сада је купљено 210 сеоских кућа и имања за прогнанике који су се определили да остану у Војводини и баве се пољопривредом

Нови Сад – Према последњим подацима, на подручју Војводине је више од 47.000 особа које имају избеглички статус, а чак њих 75 одсто су прогнанници из Хрватске.

Будући да повратак у ранија места пребивалишта за многе од њих није реална опција, **Извршно веће АП Војводине је пре више од три године основало Фонд за пружање помоћи избеглим, прогнаним и расељеним особама које су у колективним центрима или живе као подстанари, а које имају намеру да остану у новој средини и баве се пољопривредом.**

– Од тада је купљено 210 стамбених објеката широм Војводине и на овај начин збринато готово 1.000 избеглица – каже за „Политику“ директор Фонда Дејан Павловић, прецизирајући да је новцем из покрајинског буџета плаћено 185 кућа са окућницом, за шта је издвојено више од 200 милиона динара.

– Нашој акцији се прикључила и Канцеларија УНХЦР-а у Београду са чијим представницима смо прошле седмице потписали уговор на основу којег ће ова хуманитарна организација са 23 милиона динара финансирати куповину 25 кућа за око 100 избеглица. Будући власници кућа добиће и грађевински материјал у вредности од по 100.000 динара, који могу искористити за побољшање услова становања, куповину намештаја и уређаја за домаћинство – истиче Павловић.

Поменутих 25 кућа се налази у 20 војвођанских насеља, а њихова просечна цена је око пет-шест хиљада евра. Избеглицама које су се пријавиле на досадашње јавне конкурсе **Фонд је за откуп кућа и сеоских имања обезбедио по максимум 6.000 евра у динарској противвредности.** Половина тог износа су бесповратна средства, а остатак треба да буде враћен Фонду у року од најдуже десет година од датума доделе средстава.

Избеглице које су се определиле да саме граде своје нове домове добиле су, такође, на основу јавног конкурса, грађевински материјал у вредности до 5.000 евра у динарској противвредности. Половина средстава добија се бесповратно, а остатак се враћа у року од осам година.

– Готово да нема општине у Војводини у којој није откупљена барем по једна кућа, при чему смо поштовали потребе корисника помоћи. Фонд организује и вишедневне посете избеглица ранијим местима пребивалишта у Хрватској и БиХ, како би и сами могли да процене да ли постоје услови да се врате у завичај. Онима који се одлуче за повратак такође помажемо на разне начине – наглашава Дејан Павловић.

СРБИ ОТИШЛИ ЗБОГ ИНДОКТРИНАЦИЈЕ

Правда, Датум : 19.11.2009, Страна : 6

БИВШИ МИНИСТАР СПОЉНИХ ПОСЛОВА ХРВАТСКЕ СВЕДОЧИО О ЗЛОЧИНИМА У „ОЛУЈИ“

ХАГ - Бивши министар спољних послова Хрватске Мате Гранић негирао је јуче пред Хашким трибуналом да је Хрватска у лето 1995. године спровела етничко чишћење у Книнској крајини, тврдећи да су Срби отишли планирано, на подстицај вођа у Книну и Београду.

Гранић сведочи у одбрану тадашњег команданта хрватске специјалне полиције, генерала Младена Маркача који је, заједно са генералима Антом Готовином и Иваном Чермаком, оптужен за прогон и друге злочине над српским становништвом током и после операције „Олуја“ у августу и септембру 1995.

- Јесте отишао велики број грађана Хрватске српске националности, али отишли су они који нису прихватили хрватску државу и они који су се плашили освете због тога што су учествовали у злочинима... Српско становништво било је индоктринирано из Београда од када је Слободан Милошевић дошао на власт - рекао је Гранић и прецизирао да је Хрватску током „Олује“ напустило „око 140.000“ Срба.

То није било етничко чишћење, зато што хрватске власти нису имале намеру да протерају српско становништво из Книнске крајине, нити су операцију „Олуја“ осмислиле и спровеле у том циљу. Гранић је нагласио и да Хрватска лиједан стратешки потез није повукла без сагласности САД", напомињући да је незваничан амерички услов био да се офанзива „Олуја“ спроведе „брзо“ и без угрожавања српских цивила и војника УН. Он је потврдио да су после „Олује“ „у значајном опсегу“ почињена злодела над Србима, укључујући убиства, пљачку и паљење њихове имовине, али су те злочине, према његовим речима, починиле „криминалне банде и појединци“, а не професионални хрватски војници и полицајци.

ПРЕТИ ЕГЗОДУС

Курир, Датум : 19.11.2009, Страна : 4

У општинама са српском већином на Космету, у којима су власт освојиле албанске партије, расту страховања да би могло доћи до колективног исељавања у Србију

БЕОГРАД - После локалних избора на КиМ, на којима је тријумфовала Тачијева ПДК, постоје реалне шансе да Срби колективно напусте Космет, као и да дође до сукоба међу њима!

На ову опасност упозорио је Оливер Ивановић, државни секретар за КиМ, што не искључују и други представници српског народа у јужној покрајини. **Могућност егзодуса с Космета посебно је присутна у оним општинама са српском већином као што су Штрпце и Ново Брдо, у којим су након недељних избора због слабог одзива Срба албанске партије освојиле већину!**

Звонко Михајловић, председник општине Штрпце, у којој живи 75 одсто Срба и 25 одсто Албанаца, у изјави за Курир каже да је сасвим извесно да ће доћи до међусрпског сукоба.

- Сукоб међу Србима ће изазвати нове српске локалне власти по налогу Приштине. Што се тиче Штрпца, сав прљав посао у вези с протеривањем српског становништва биће поверен управо Србима, јер је албанско руководство уверено да ће они то боље урадити од самих Шиптара. Прво ће се новоизабрано општинско руководство обрачунати с нама који смо

изабрани 11. маја. Потом, када нас буду истерали из општинске зграде, уследиће отимачина српске имовине у виду приватизације „Инекс ски центра Брезовица“, Националног парка „Шар-планина Брезовица“, поште, фабрике „Лола корпорација“, и на крају следи здравство и просвета. Кад нам преузму просвету, наша деца биће принуђена да уче по приштинском плану и програму, што ће нас приморати да их шаљемо на школовање у Краљево, Београд или Ниш. Међутим, кад она не буду ту, поставља се питање шта ћемо и ми на КиМ - објашњава Михајловић.

Председник општине Ново Брдо Стојан Станојевић, с друге стране, каже да не очекује сукобе између Срба, бар кад је у питању његова општина.

- Што се тиче осталих општина, ту нисам сигуран. Не верујем да ће доћи до егзодуса Срба из Новог Брда, иако ће од сада већину имати Албанци, јер смо се ми сродили с тешким ситуацијама - оцењује Станојевић.

Насупрот њима, Ранђел Нојкић, председник покрајинског одбора СПО, тврди да на КиМ неће бити сукоба међу Србима јер неће доћи до укидања већ постојећих општинских структура власти.

- Паралелно ће деловати општинска руководства изабрана на изборима 11. маја и 15. новембра. Свако ће радити свој посао, а тамо где буде преклапања, уз мало памети може доћи до усклађивања активности за добробит локалног становништва.

Иначе, Оливер Ивановић већ дуже време упозорава на могућност сукоба међу Србима на КиМ, тако да се просто може стећи утисак као да он позива на те сукобе. Што се тиче општина Ново Брдо и Штрпце, мислим да тамо неће доћи до егзодуса јер ће Албанци покушати да се покажу као душебрижници за Србе пред међународном заједницом - оптимистичан је Нојкић.

Антрфиле : Учињена штета Србији

Љубомир Краговић, председник покрајинског одбора СРС, за постојећи ситуацију на КиМ криви Владу у Београду.

- На дан избора Вук Јеремић је стално понављао како се нису стекли услови за излазак на изборе, али да се неће предузимати никакве санкције према онима који на њих изађу. То је навело један број Срба да изађу на косовске изборе, чиме је учињена штета Србији и голема услуга шиптарским сепаратистима. Надам се да неће доћи до сукоба међу Србима, али то треба да решава Министарство за КиМ. У сваком случају, треба спречити контакт између две општинске власти. Што се тиче Штрпца и Новог Брда, мислим да ту неће доћи до масовног егзодуса Срба, мада не искључујем појединачне случајеве - признаје Краговић.

ПРЕТИ ЕГЗОДУС

Курир, Датум : 19.11.2009, Страна : 4

У општинама са српском већином на Космету, у којима су власт освојиле албанске партије, расту страховања да би могло доћи до колективног исељавања у Србију

БЕОГРАД - После локалних избора на КиМ, на којима је тријумфовала Тачијева ПДК, постоје реалне шансе да Срби колективно напусте Космет, као и да дође до сукоба међу њима!

На ову опасност упозорио је Оливер Ивановић, државни секретар за КиМ, што не искључују и други представници српског народа у јужној покрајини. Могућност егзодуса с Космета посебно је присутна у оним општинама са српском већином као што су Штрпце и Ново Брдо, у којим су након недељних избора због слабог одзива Срба албанске партије освојиле већину!

Звонко Михајловић, председник општине Штрпце, у којој живи 75 одсто Срба и 25 одсто Албанаца, у изјави за Курир каже да је сасвим извесно да ће доћи до међусрпског сукоба.

- Сукоб међу Србима ће изазвати нове српске локалне власти по налогу Приштине. Што се тиче Штрпца, сав прљав посао у вези с протеривањем српског становништва биће поверен управо Србима, јер је албанско руководство уверено да ће они то боље урадити од самих Шиптара. Прво ће се новоизабрано општинско руководство обрачунати с нама који смо изабрани 11. маја. Потом, када нас буду истерали из општинске зграде, уследиће отимачина српске имовине у виду приватизације „Инекс ски центра Брезовица“, Националног парка „Шар-планина Брезовица“, поште, фабрике „Лола корпорација“, и на крају следи здравство и просвета. Кад нам преузму просвету, наша деца биће принуђена да уче по приштинском плану и програму, што ће нас приморати да их шаљемо на школовање у Краљево, Београд или Ниш. Међутим, кад она не буду ту, поставља се питање шта ћемо и ми на КиМ - објашњава Михајловић.

Председник општине Ново Брдо Стојан Станојевић, с друге стране, каже да не очекује сукобе између Срба, бар кад је у питању његова општина.

- Што се тиче осталих општина, ту нисам сигуран. Не верујем да ће доћи до егзодуса Срба из Новог Брда, иако ће од сада већину имати Албанци, јер смо се ми сродили с тешким ситуацијама - оцењује Станојевић.

Насупрот њима, Ранђел Нојкић, председник покрајинског одбора СПО, тврди да на КиМ неће бити сукоба међу Србима јер неће доћи до укидања већ постојећих општинских структура власти.

- Паралелно ће деловати општинска руководства изабрана на изборима 11. маја и 15. новембра. Свако ће радити свој посао, а тамо где буде преклапања, уз мало памети може доћи до усклађивања активности за добробит локалног становништва.

Иначе, Оливер Ивановић већ дуже време упозорава на могућност сукоба међу Србима на КиМ, тако да се просто може стећи утисак као да он позива на те сукобе. Што се тиче општина Ново Брдо и Штрпце, мислим да тамо неће доћи до егзодуса јер ће Албанци покушати да се покажу као душебрижници за Србе пред међународном заједницом - оптимистичан је Нојкић.

Антрфиле : Учињена штета Србији

Љубомир Краговић, председник покрајинског одбора СРС, за постојећи ситуацију на КиМ криви Владу у Београду.

- На дан избора Вук Јеремић је стално понављао како се нису стекли услови за излазак на изборе, али да се неће предузимати никакве санкције према онима који на њих изађу. То је навело један број Срба да изађу на косовске изборе, чиме је учињена штета Србији и голема услуга шиптарским сепаратистима. Надам се да неће доћи до сукоба међу Србима, али то треба да решава Министарство за КиМ. У сваком случају, треба спречити контакт између две општинске власти. Што се тиче Штрпца и Новог Брда, мислим да ту неће доћи до масовног егзодуса Срба, мада не искључујем појединачне случајеве - признаје Краговић.

ПУНОЛЕТСТВО ТРАГЕДИЈЕ
Данас, Датум : 19.11.2009, Страна : 9

После 86 дана опсаде припадници ЈНА ушли су у Вуковар, 18. новембра 1991. Битка је окончана потпуним разарањем града и протеривањем већине Хрвата који су у њему живели. Од 45.000 становника, око 10.000, колико је остало у граду, изашло је из подрума

где су провели скоро три месеца. Погинуло је између 3.000 и 5.000 људи, претежно цивила. Хрватска је после преласка Вуковара у руке српских снага добила велику међународну подршку у борби за своју независност.

Србија је однела Пирову победу.

Од насеља у којем су пре рата владали узорни међунационални односи, о чему говори чињеница да се небројено Вуковараца изјашњавало Југословенима, али и мноштво мешовитих бракова, Вуковар је, заједно са Сарајевом, постао симбол највећег ратног безумља из деведесетих.

Хрватска годинама након битке и интеграције Вуковара у свој државно-правни систем обележава Дан сећања. Вуковар је за Хрватску један од главних симбола сукоба који назива Домовинским ратом. У Србији, Вуковар се не помиње. Став прокламован са распламсавањем рата, да Србија у њему није учествовала преживљава до данашњих дана. Након што се Слободан Милошевић, захваљујући политици Запада, трансформисао из „балканског касапина“ у „незаобилазни фактор мира и стабилности“, Вуковар, заједно са ратовима у Хрватској и БиХ, потиснут је у дубоки заборав. Као да се ништа није ни догодило. Као, што је, уосталом, заборављена и потпуно игнорисана трагедија Крајине.

За разлику од Хрватске, која свих ових година не заборавља Вуковар, а након почетка процеса „детуђманизације“ ни Книн - на страну да ли је то сећање последица притисака или не - Србија континуитет симбола нема. Книна смо се сетили када смо поново ушли у сукоб са Западом. Демократска власт после 2000. инсистира да Хрватска учини све да омогући повратак Срба у Крајину, а удео својих претходника, пренет на плећа свих грађана Србије прихватили то или не, у ономе што се догодило и у Крајини и у Вуковару, помиње само када баш мора.

Ђаци у хрватским школама имају и те како јасну представу о Вуковару. Тај град и Дубровник су „кључне речи“ у деловима њихових уџбеника историје који говоре о крају прошлог века. Опет, на страну колико су, можда, оптерећени национализмом или једностраном. Ђаци у Србији о истим појма немају. Нико их не учи. Како да се разумемо и усаглашавамо ако игноришемо ствари које за једне или друге имају велики значај? Претпоставка да ће нас „мелтинг пот“ ЕУ довести у склад није реална. То је показао и пример Југославије.

PRESS CLIPPING

Петак 20.11.2009. год.

ПОМОЋ У ГРАЂЕВИНСКОМ МАТЕРИЈАЛУ ЗА 11 ПОРОДИЦА

Блиц, Датум : 20.11.2009, Страна : 2

СМЕДЕРЕВО - У Смедереву су потписани уговори о донацији грађевинског материјала за 11 породица интерно расељених са Косова и Метохије. За ову намену из градског буџета издвојено је 1.830.000 динара. Расељена лица добила су ову помоћ да би довршила започете објекте, а међу њима су и две породице, које овим стичу услов да се иселе из Центра за колективни смештај избеглих и ресељених у Радинцу.

„Ова донација помоћи ће ми да довршим започету кућу, а верујем у обећање градских власти да ће убрзо бити решено и питање инфраструктуре, јер шта ми вреди кућа без струје, воде и канализације - каже Љубиша Станковић, један од корисника донације. Чланица Градског већа задужена за здравство и социјалну политику др Весна Јеремид Драгојевић, приликом потписивања уговора са расељенима, најавила је за следећи месец расподелу 3,5 милиона динара у грађевинском материјалу за још осам породица.

У СИРОМАШТВУ ЖИВИ 10.000 ПИРОЋАНАЦА

Блиц, Датум : 20.11.2009, Страна : 5

Алармантни подаци Црвеног крста

Сваки шести становник живи са мање од 8.000 динара месечно. Број корисника народне кухиње утростручен за три године

Око 10.000 Пироћанаца, или сваки шести становник, живи у сиромаштву, подаци су Црвеног крста у овом граду. Све је више грађана који траже социјалну помоћ, а број корисника народне кухиње за три године је утростручен.

- Имам пензију од 10.000 динара, муж ми је болестан, а син и снаја су остали без посла. Можете да замислите како ове паре трошимо. Срамота ме је да идем на казан, али ћу морати да бар за деду и мене обезбедим један оброк - прича једна пензионерка из Пирота која од срама није желела да каже своје име.

Са просечном зарадом од 25.033 динара, што је за 20 одсто ниже од републичког просека, Пироћанци скоро да једва састављају крај с крајем. Око 10.000 становника општине живи у сиромаштву, процене су Општинске организације Црвеног крста. Сиромашном се сматра свака породица која има месечна примања нижа од 8.360 динара по члану.

Забрињавајући су и подаци Центра за социјални рад. Социјалну помоћ прошле године примало је између 465 и 675 породица, што је укупно 1.741 особа која је преживљавала са 5.500 динара, колики је износ за једночлано домаћинство, односно 10.800 динара месечно, колико добијају породице са пет и више чланова.

Једнократну новчану помоћ користило је 1.407 Пироћанаца, али се број људи који преко Центра за социјални рад траже помоћ стално повећава. И на народном казану у овој години храни се знатно више Пироћанаца него ранијих година. Свакодневно оброк добија 850 људи. Секретар Црвеног крста у Пироту Мирољуб Мијић каже да су сиромаштвом највише погођене особе са најнижим степеном образовања, незапослени, старији од 65 година, домаћинства са више од пет чланова, избегли и расељени, Роми, инвалиди и жене.

- Само за три године овај број је повећан чак три пута, од 300 на 1.100, колико их је тренутно, од којих су 250 на такозваној листи чекања. Са оваквим бројем корисника бојим се да више нисмо у стању да на квалитетан начин пратимо све те кориснике, па ћемо инсистирати да се укључи и Центар за социјални рад - каже Мијић.

Према речима директорке Центра за социјални рад Марије Васић, број грађана који су од почетка године закуцали на врата Центра тражећи помоћ, повећан је у односу на прошлу годину.

- У последњих годину дана број сиромашних стално се повећава. То видимо по захтевима за једнократну новчану помоћ и за остваривање права на материјално обезбеђење породице. Међутим, ови подаци не представљају реалну слику о броју сиромашних и социјално угрожених јер многе категорије, због законских ограничења, не могу да остваре право на овај вид помоћи. **Многе породице не могу да остваре право на материјално обезбеђење јер имају чланове који су још увек у фиктивном радном односу, а немају никаква примања, или имају више од пола хектара земље која не може да се користи за обрађивање нити доноси икакве приходе.** Ово је најчешће случај у селима, тако да је број сиромашних људи који немају никаква примања далеко већи него што показују ове бројке - каже Васићева.

Антрфиле : За помоћ сиромашним пет милиона

У прошлој години једнократну новчану помоћ из општинског буџета примило је 1.407 људи, а укупан износ је око пет милиона динара. Тај новац је углавном исплаћен за куповину животних намирница, плаћање станарине, лечење, куповину лекова, на трошкове сахрана, школовање деце, израду личних докумената. Реалне потребе за овом врстом помоћи су далеко веће, али наше могућности су толике колико нас финансира општина - каже директорка Центра за социјални рад Марија Васић.

ДРЖАВЉАНСТВА СЕ ОДРЕКЛО 1.100 ОСОБА

Данас, Датум : 20.11.2009, Страна : 6

Од почетка године у Министарству унутрашњих послова Србије уписано 5.000 нових држављана

Београд - **Од почетка године Министарство унутрашњих послова донело је 1.100 решења о отпусту из држављанства Републике Србије, док је око 5.000 особа у истом периоду уписано у евиденције држављана наше земље, речено је Данасу у МУП-у.**

Најчешћи разлози због којих се подносе захтеви за отпуст из држављанства, као и пријем, јесу ступање у брак са иностраним држављанима, проналазак посла у иностранству или бољих услова живота у другој земљи.

Захтев за отпуст из држављанства, иначе, може се поднети у полицијској управи, у којој је пријављено пребивалиште или у дипломатско-конзуларном представништву Србије. Од потребних докумената за овај поступак потребна је, између осталог, гаранција да ће подносилац захтева бити примљен у страну држављанство или доказ да га је већ стекао.

Процедура за отпуст из држављанства траје најдуже шест месеци, а трошкови износе 21.370 динара.

Српско држављанство могу добити и страни држављани, али под одређеним условима. Наиме, држављани Србије могу постати све пунолетне особе, отпуштене из страног држављанства, које имају најмање три године пријављено пребивалиште у Србији, као и они који су бар три године у брачној заједници са држављанином наше земље.

Антрфиле : Ценовник пријема

Грађани Србије без пребивалишта

12.110 динара

Држављанин бивше СФРЈ са

пребивалиштем у Србији

од најмање девет година

1.520 динара

Црногорски држављанин са пребивалиштем у Србији

1.520 динара

Рођени у другој републици СФРЈ, избегли, прогнани или расељени

680 динара

Странци 12.110 динара

ДАНАС СВЕТСКИ ДАН ДЕТЕТА

Преглед, Датум : 20.11.2009, Страна : 5

Дан најмлађих биће обележен и у Србији, на годишњицу потписивања Конвенције УН о правима детета

И поред значајних међународних докумената која штите дечја права, малишани су и даље жртве разних облика насиља, оружаних сукоба, трговине белим робљем, експлоатације...

Светски дан детета биће обележен данас широм света, али и у Србији на 20. годишњицу потписивања Конвенције УН о правима детета. У оквиру обележавања Дана детета, волонтери Народне канцеларије председника Републике Србије посетиће сутра Дом за ученике са оштећењем слуха. Како је најављено из Народне канцеларије, волонтери ће за ученике организовати спортски час и ликовну радионицу на тему дечијих права. Волонтери ће Дому за ученике са оштећењем слуха поклонити књиге, као и друштвене игре које ће малишани користити у слободно време. Акцији волонтера присуствоваће и директорка Народне канцеларије Татјана Пашић.

Центар за права детета и организација „Сејв д чилдрен“ из Норвешке одржаће у Културном центру „Рех“ конференцију за новинаре под слоганом „Нама је важно“. Како је најављено, том приликом јавност ће моћи да се упозна са резултатима рада дечје коалиције на праћењу остваривања права детета по Факултативним протоколима уз Конвенцију о правима детета. На Светски дан детета, у Београду ће бити уручене и годишње награде УНИЦЕФ-а за професионално и етичко извештавање о деци и дечјим правима за радијске, телевизијске и штампане новинарске прилоге објављене током 2009. године. Награде ће уручити директорка УНИЦЕФ-а за Србију Јудита Рајхенберг, шеф делегације Европске комисији у Србији Венсан Дежер и представник компаније „Теленор“ у Србији Сандра Штајнер.

Конвенција о правима детета потписана је 1989. године, а после тога донето је више декларација које се баве конкретним правима, али и поред значајних међународних докумената, малишани су и даље жртве разних облика насиља, оружаних сукоба, трговине белим робљем, експлоатације разних облика. Темељна права на којима се заснива Конвенција и без којих се ни друга не могу остварити су право на живот, опстанак и развој, право на недискриминацију, поштовање најбољег интереса детета и уважавање мишљења детета.

Преамбула Конвенције подсећа на основне принципе Уједињених нација и посебне одредбе одређених, релевантних инструмената о људским правима и потврђује да је деци, услед њихове осетљивости, потребна посебна заштита и брига и истиче примарну улогу породице.

Србија има обавезу да, у складу с Конвенцијом о правима детета, подноси Комитету за права детета иницијални и периодичне извештаје о примени Конвенције. Комитет УН за права детета објавио је 2008. закључне примедбе с препорукама властима Србије за побољшање положаја деце.

У њима се истиче да према деци избеглица, интерно расељених и повратника, која спадају међу најугроженије групе деце, држава треба да примени све неопходне мере, како би се избегла њихова дискриминација и омогућило пуно остварење права на регистровање, образовање, здравствену и социјалну заштиту.

ЧЕКАЈУ ЗИМУ У УЦЕРИЦИ БЕЗ КРОВА

Политика, Датум : 20.11.2009, Страна : А48

Седморо чланова породице Дањек из Равног Села код Врбаса живе у две просторије, без струје и воде, у сталном страху да ће се на њих обрушити и остатак таванице

Равно Село код Врбаса – **Седморо чланова породице Дањек из Равног Села, недалеко од Врбаса, живе у сталном страху да ће им се на главу обрушити поткљобучена таваница њиховог кућерка, чији се кров урушио у време првих обилнијих овојесењих киша.** Међу мемљивим и испуцалим зидовима, у две омање просторије, без воде и струје, која је искључена због неплаћених рачуна, Јелисавка Дањек живи са сином Сашом, кћерком Смиљком и четворо унучади узраста од шест месеци до осам година. Већ годинама, осим 3.600 динара дечјег додатка за двоје Смиљкине деце, једини извор зараде су Сашине наднице од сезонских пољопривредних и грађевинских послова, а и комшије су им помагале колико су могле.

– Кућа је већ поодавно орунула и планирао сам да је на пролеће колико-толико поправим, али недаћа ме је предухитрила. Права је срећа како те ноћи, пре десетак дана, када се срушио кров са таваницом, нико од нас није страдао. У прво време смо уточиште нашли код комшија, а онда смо се вратили у ово што је од куће остало, пошто сам претходно стубовима подупро плафон, али то не може да спречи прокишњавање. Не знам шта и како даље, једино ми је јасно да овде не можемо да дочекамо зиму, јер и да сачувамо главу, деца ће у оваквим условима живота изгубити здравље – каже нам Саша Дањек.

Поред комшија који им свакодневно доносе понешто хране, око збрињавања Дањекових здушно се ангажовао и мештанин Данило Мараш, председник Општинског одбора ПУПС-а у Врбасу, који их редовно посећује и упорно покушава да код надлежних за ову породицу издејствује помоћ. У два наврата, добили су скромну помоћ и од Самосталне месне организације пензионера у Равном Селу.

– Саша је на ратиштима у бившој Југославији провео пуне четири године, више пута је након тога лечен од преживљених траума, незапослен је, ни од кога не тражи милостињу, само би желео да ради, да може да издржава породицу – каже за „Политику“ Данило

Мараш и подсећа да су Дањекови, иако веома сиромашни, након „Олује“, у августу 1995. године у свој дом прихватили једну петочлану избегличку породицу из Хрватске, с којом су готово пет година делили оно мало што су имали.

ДЕЦА И ТРАНЗИЦИЈА

Курир, Датум : 20.11.2009, Страна : 3

не пуцај, брате

Полупразна је „Луда кућа“. Где је овај народ, питам конобарицу Стану. Пече газда Мишко ракију, па је половина отишла да дочека казан. Загребали пут Ледина. Није шала, толика лозовача, а свака има своје мишљење каква треба да буде, кад треба прекинути првјенац, кад почиње патока, и је ли џибра почела да „шапће“. А остали, питам, где су остали? Остали су отишли да чекају ред да се патријарху поклоне, последњи пут.

„Лако је теби“, шарена и оката каже Стана. „Ви новинари свукуд везу ухватите“. Стана је била дуго година конобар у државној фирми. Отуд јој остао борбени комплет: сако, панталоне, бела кошуља и неповерљив тон према сваком. И љути се на оне који хоће да добију пиће преко реда, а камоли на оне који су преко реда ишли да се поклоне патријарху. Истина, ишли су и фудбалери, али њима је опростити, немају кондиције па нису могли да издрже толико стајање. А морају и да чувају ноге, велику драгоценост наше навијачке публике.

Одлази патријарх.

Упокојио се у Господу. А мене, вечног скептика, при помисли на његов упражњени трон хвата језа. Знам ја нас. Они прекоредни су сви на броју. Захвални су патријарху што им се није мешао у посао. Док су пљачкали. Пуних двадесет година траје ломљење кичме Србији. Све идеје су потрошене и једино што нисмо попљували остала је Његова светост. Србија је банкротирала. Само нема ко то да нам каже. Продали смо све што се могло продати. Проћердали све из сопствене куће. Даваће нам кредите док будемо имали шта да залажемо.

Нисмо још продали струју и воду.

У том дому нагрђеном пљачком домаћи окупатори и страни издајници оставиће нас на ледини. Цунами звани светска криза имаће овде главни удар негде око 2012. Сваки дан је дуг као година кад ништа не радиш. А оних који ништа не раде у опљачканој земљи све је више.

Патријарх је о томе говорио на свој начин. Од одбачених женских чизама од квалитетне коже сам је себи направио ципеле. Путовао је градским превозом и стидео се оних владика с великим црним циповима. Кажу, питао је патријарх чије је то. „Чиме би се возио да није завет скромности положио?“

Среда вече. Од „Москве“ иде ред. Последњи пут је овај град видео такву колону кад је умро Тито. Онда се распала држава. Страх ме те празне патријархове столице. Страх ме трона на који треба да седне неки од владика. Шта ће с нама бити до послетка? Ко ће сад грехе да опрашта? Ко да се за нас прегрешне моли?

Од кога да опросницу грехова тражимо?

А много нам опроштаја треба. Затворили смо један временски и историјски круг. Затварамо књигу и крећемо према Новом Времену и Новом Поретку. Одлази последњи човек којег је народ волео. Одлази нада, а место уступа страху. Дан само такав. Овакав дан у новембру се није могао очекивати. На маргини Мирослављевог јеванђеља неки монах је дрхтавом руком уписао:

„Молим ти се, Боже, да ми ријеч ујасниш,“. Патријарх је био већи и јачи од речи. Он је своје речи делима ујашњавао. Он се за нас молио и грехе наше на себе преузимао. Он је био светлост у тами балканског мрака. Он је био последња свећа воштаница која је засигурно била наша. Помилуј га, Господе, и помилуј нас грешне. Ова три дана од његове смрти до сахране сви Срби света требало је да проведу у посту и молитви... Он није био човек од овог грешног и бездушног света. Био је ватра, пламичак, на који је свако могао да огреје руке на овој балканској ветрометини. Да огреје смрзнуто срце где туге за ближњег нема. Нема прављења државе без зла. Он је то знао и молио се за све нас грешне. За рањене и остављене у рововима. За промрзле и гладне у избегличким шаторима. За колону која је долазила бежећи од усташког ножа.

PRESS CLIPPING

Понедељак 23.11.2009. год.

МЕСТО ПРОГНАНИХ ЖИВОТА

Вечерње Новости, Датум : 22.11.2009, Страна : 13

РЕПОРТЕРИ НОВОСТИ У РАДИНЦУ КРАЈ СМЕДЕРЕВА, НЕКАД НАЈВЕЋЕМ ИЗБЕГЛИЧКОМ КАМПУ НА БАЛКАНУ

Затварањем кампа, најављено за 2012. годину, без смештаја остаје 500 избеглих

Каква криза? Нама је криза десет година. Што, бринемо да ли имамо да платимо рату за кућу ил' мерцедес? Или немамо за шминку? Да кукамо што уместо кило пазаримо пола кила меса? Од меса смо се одвикли, паре нисмо ни имали, па нема шта да нам фали.

Овако у избегличком кампу у Радинцу крај Смедерева у истом даху зборе о рецесији. Не хају за фамозну светску економску, јер њихов живот и није ништа сем кризе. Кризе идентитета, преживљавања и опстанка. Овим људима живот је у кризи од када су остали без домова и постали станари највеће избегличке братије под небом Балкана.

Као да је васколики јад запосео 540 душа док чекају једанаесту избегличку зиму, па питање о кризи звучи, ако не више, бар непристојно. Као псовка.

- Доста више са ти новинари и фотографи. Сликали смо се ми једном засвагда - сикће подбочена, ратоборна жена, а тирада речи које нису за новине добује по образу.

Стигли смо незвани. У време ручка. Провидно црвени паприкаш пуни пластичне кантице од поликолора и еурокрема. Свакоме по 300 грама. Парче сланине, два прста дебело, и хлеб по човеку. Следовање дана. А нико не воли да му се вири у тањир.

Људи су овде очврсли, отупели, некако се угасили. Само се невоља држи на површини, па госте дочекују као странце, као другим језиком да говоре. У свима виде оне што су их изневерили. А много их је, баш као и других који су помагали, али они се некако лакше забораве.

Деца, она се радују. Шта знају деца шта је свет иза буђавих зидова трошних дрвених барака. Виктор, Марија, Алекса... На списку их је 220. Најмлађих је двоје, тек им је отпала пупчана врпца. Седмомесечни Алекса не плаче, иако га будимо. Крупне, љубопитљиве очи. Не разуме, али слуша речи мајке Соње Матовић која их има још четворо.

- Помажу родитељи. Идем у надницу. Све радим. Сад по снегу брала сам јабуке. Књиге за децу не добијам. Муж ми је умро пре једанаест година. Речи да јој чупате из уста, не бисте се наразговарали. Замрле су у Штимљу, пред бомбардовање.

У Смедерево је са Косова дошло 20.000 људи. Из Хрватске још око 4.000. У кампу је после деценије остало 150 фамилија.

Добрила Девић има 66 година, али свака јој се по дупло оцртава на лицу. Девет пута се селила од када је из свог Клокота у непрегледној колони побегла у Србију. У свом деценијском путовању изгубила је све.

- Од куће у Клокоту остале само степенице и цокла. Пола бунара и чесма. Од живота ова четири зида. Мужа сам изгубила пре пет година - прича Добрила и плаче јер не пролази бол што је пре неки дан сама обележила крсну славу Ђурђиц. Умесиала славски колач, поделила комшијама, направила питу с јабукама, изнела је пред нас.

У камп се одавно не примају нови станари. Празне бараке печате се и односе, објашњава наш водич Миодраг Кнежевић Кића, који је овде "момак за све". Попије неку, да лакше поднесе безнађе које га гуши. Кад настану свађе, псовања и туче.

- Ту сам да ме питају, траже помоћ, грде, за све - каже Кића. Многе одговоре ни сам не зна. Зна, као и други, да ће до краја 2012. камп да се затвори.

- Немам куд. Шта ће држава да каже, чекам. Рекли, нећеш на улицу - вели старица Добрила затворена у четири зида своје доживотне самоће. У очима као да једино гори нада да судњи дан однесе неподношљиву тешкоћу постојања. Из собичка, као и други, једино види димњаке железаре и америчку заставу. Тамо одакле је, испратили су је амерички авиони, а овде дочекала њихова застава.

А није једина која се пита куда ће када коначно буде морала да напусти некадашње бригадирско насеље где се окупљала југословенска младеж да гради железару, која је сада америчка.

Антрфиле : ДОМОВИ ЗА УГРОЖЕНЕ

У СМЕДЕРЕВУ званично има 9.136 избеглих и расељених. Акциони план за унапређење живота избеглих и прогнаних који у наредне две године предвиђа изградњу 85 станова за најугроженије породице. Кроз програм локалног запошљавања годишње ћемо обезбеђивати и посао за двадесеторо избеглих и расељених особа - каже др Весна Јеремић - Драгојевић, члан Грдаског већа задужена за социјалну политику.

ЗАЈЕЧАР ВЕЛИКО ГРАДИЛИШТЕ И ПОРЕД ЕКОНОМСКЕ КРИЗЕ

Пресс, Датум : 23.11.2009, Страна : 15

ЗАЈЕЧАР - Економска криза није стопирала комуналну изградњу у Зајечару. После обилних киша, а са доласком лепог времена, настављени су започети радови на бројним градилиштима у граду.

Асфалтиран је први део Моравске улице, једне од најпрометнијих, а у току је пробијање другог дела улице. Прва фаза реконструкције биће завршена до краја године. Комплетан завршетак планиран је за јесен наредне године. Вредност радова је 68 милиона динара. Новац је обезбеђен из НИП-а и буџета града. Овај пројекат, важан за Зајечарце, „чучао“ је по фиокама око 50 година. Завршетком ове улице Зајечар ће добити нову аутобуску станицу и реконструисану пијацу са новим паркиралиштима.

Ове године из буџета града издвојено је 46 милиона динара за асфалтирање улица. Од почетка године до сад асфалтом је пресвучено шест улица, а припремљено је још 15.

У насељу Котлујевац, једном од највећих на територији града, у току је изградња Дома културе. Прва фаза биће завршена до краја ове године. Укупна вредност радова је 40 милиона динара. У истом насељу гради се стамбена зграде са 16 станова за избегла и расељена лица, уз помоћ ИНТЕСОС-а. Недалеко одатле је у изградњи и нови храм.

У четири градске улице урађена је канализациона мрежа за шта је утрошено 3,5 милиона динара. Из буџета је издвојено 2,8 милиона динара за нову амбуланту у селу Звездан која ће бити завршена до краја новембра. Ради се и Дом културе у селу Метриш вредан 2,5 милиона динара. У последње две године у зајечарским селима реновирано је 14 домова културе, укупне вредности 90 милиона динара.

- Доста се ради и гради, имајући у виду економску кризу. Има се, може се - шали се Љуба Ђуричић, директор Дирекције за изградњу у Зајечару, и додаје: - Недостаје нам 100 милиона динара. Таман онолико колико нам је република смањила буџет.

Планови у Зајечару су велики, а новца недовољно, па многи политички противници осуђују градоначелника Бошка Ничића да је "загризао" превелики залогај и да је презадужио град. Ипак, нико не спори да је град знатно променио изглед. Међутим и поред свега развој привреде стагнира, сиромаштво је узело маха, а на бироу је близу 8.000 незапослених.

ЖИВОТ МЕЉЕ СТОЈИЧЕВИЋЕ

Вечерње Новости, Датум : 22.11.2009, Страна : 32

Вишечлана породица, из Доњег Стајевца код Трговишта, већ две деценије Живи у воденици

У јединој соби све "богатство" - четири кревета, сто и неколико столица

Зора (43) и Добривоје (48) Стојичевић, из Доњег Стајевца код Трговишта, одавно не гаје никакву наду да би нешто могло да промени њихов суморни живот. Јер, они и њихово деветоро деце више од две деценије живе у напуштеној сеоској воденици! У тескобној просторији, у којој се некад давно окретао воденични камен, тискају се, осим њих двоје, још и Игор (24), Малиша (23), Момир (22), Мирослав (16), Срђан (14), Данијела (12), Иван (7) и Ивана (7). Недавно се Игор оженио, па им се придружила и снаја Александра (16) и њихова једногодишња ћерка Ексенија.

Имали смо и ћерку Сузану, али умре, јадна, у 15. години. Не знамо од чега. Чудим се како смо и ми после оволико година овде, још увек живи и здрави - почиње Добривоје туробну причу о свакодневном животу.

Стајевац је од Трговишта удаљен тек десетак километара, али кад дођете пред Стојичевића "кућу", имате утисак као да сте стигли на крај света. До њих, са главног пута, води земљана стаза. У воденицу се улази преко дебеле даске. Прва просторија је и ходник, и предсобље, и кухиња, и остава. Пољски тоалет је у дну дворишта, а купају се у лименом кориту.

- Доградили смо ово сопче да би Зора имала где да кува - извињавајући се објашњава Добривоје.

На прастаром шпорету на дрва, који код Стојичевића ради преко целе године, цврче паприке у тигању. У рерни се пече прва тура хлеба. Треба нахранити толику децу. Најмлађи Стојичевићи жељно гледају у тигањ. Гладни су. У јединој соби, десно од ходника, све њихово "богатство" - четири расклиматана кревета, сто и неколико столица. У углу собе лимена пећ. На једином прозору најлон уместо стакла. Зидови поцрнели од чађи, олјускани, на неколико места закрпљени блатом и сламом. Стојичевићи немају ни орман, па одећу каче на клинове закуцане свуда по зидовима.

- Ево, видите, овде је некад био воденични камен. Онда смо га извадили и преко ставили лим - показује Зора на средину собе. Воденицу су пре више од 20 година добили од Добривојеве фирме "Радост" као нужни смештај.

- Фирма се бавила сакупљањем и утоваром огревног дрвета. Али, пре неколико година отишла је на добош. Ја остадо' без посла, а радос' се претвори у жалос' - прича Добривоје. Без посла је остала и Зора. Радила је у "Симповој" фабрици тепиха, ту, у Стајевцу. Њу и још 12 радника прогласили су технолошким вишком.

- Живимо како морамо. Никад нисмо сви на броју код куће. Снаја и унука су тренутно код њених, у суседном селу. Ови старији иду, помажу комшијама, сакупљају дрва. Зараде понеки динар, тек да преживимо. Не примамо ни дечји додатак, јер се он даје само за прво троје деце, а ми, ваљда, имамо превише - помирљиво каже Зора. А овде ничег није превише. Све фали. Чак и нада.

Антрфиле : ДВЕ СТРАНЕ ПОНУДЕ

Понудио сам им плац у Трговишту, али они хоће искључиво ово место где су сада. Међутим, то земљиште је спорно, јер се не зна ко му је власник. Друга могућност је да од неког у Стајевцу купимо плац за њих, али да нам држава помогне у томе, јер ми смо најсиромашнија општина у Србији - наводи Власта Петровић, председник општине Трговиште. Стојичевићи, међутим, тврде да им нико ништа није нудио.
- Петровић са нама уопште не контактира, а камоли да нам нешто нуди. Никад није ни дошао да види где живимо - каже Зора.

НОВАЦ ЗА СТРУЈУ

Веровали смо да ће се нешто променити кад је један добри човек из Новог Сада пре две године поклатио 3.000 евра, да се скућимо. Општина Трговиште требало је да нам да плац, али од тога засада ништа. Недавно, кад је био потпредседник владе Јован Кркобабић, није могао да верује где живимо. Рекао је да наш проблем мора под хитно да се реши и дао нам је новац да платимо рачун за струју - каже Зорица.

ШАНСА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ МЛАДИХ

Преглед, Датум : 23.11.2009, Страна : 4

Први сајам праксе 26. и 27. новембра на Београдском сајму

Канцеларија за младе у сарадњи са Секретеријатом за привреду Београда организују први сајам праксе под називом "Тебе траже" који ће се одржати 26. и 27. новембра од 10 до 17 часова у Хали 5 Београдског сајма.

Представљајући ову манифестацију, Коста Андрић, директор Канцеларије за младе истиче да је привредна криза утицала на сужену понуду радних места, а већина послодаваца нерадо запошљава особе без адекватног радног искуства. Од пет понуђених послова на тржишту рада, четири садрже неопходност радног искуства, а због сужених финансијских могућности, систем пракси и волонтерског рада све је потребнији, али није организован на погодан начин, тако да се настоји спречавање постојећег хаоса. Сајам је, по речима Андрића, прилика за велики број младих и незапослених, као и оних који желе да се усавршавају у струци.

Послодавци, са своје стране, имају могућности да се боље упознају с могућностима и потенцијалима практиканата, на које могу рачунати у својој пословној шеми и приликом кројења будућих кадровских потреба. Постоји, дакле, простор да се након стажирања један део кандидата и запосли, односно добије свој први посао у животу. На сајму је учешће пријавило 65 компанија, међу којима је и интересантан програм Фонда др Зоран Ђинђић који ће представити пројекте за обављање праксе у немачким и аустријским компанијама, најављује Андрић.

Штандове ће да организују Б 92, Делта макси, Џонсон енд Џонсон, Витро груп, Универзитет Божидар Аџија, БИП, Карлсберг, Кошаркашки клуб Црвена звезда, Филип Морис, Пиреус банка, РК Београд и многе друге. Одазив фирми је заиста велики, што нисмо очекивали, јер морају да се испуне доста специфични и ригорозни услови за пријем младих стажиста, наводи Андрић. Програм праксе није третиран као формалност, већ је детаљно осмишљена и организована активност, укључујући време и место где се обавља практичан рад, уз помоћ одређених ментора и средстава и инструмената за конкретан посао или услугу. Након првог сајма пракси, осмислиће се и унапредити овај метод стручне

обуке чак и у оним компанијама које још нису развили овај модел пословања у односу с потенцијалним кадровима. Што се тиче профила, готово сви су заступљени, од веома тражених трговаца до грађевинских струка, технолога, артитеката, посластичара, ПР и ХР менаџера, правника, рачуновођа... Канцеларија покушава да смањи стопу незапослености од преко 40 одсто, која је најизраженија управо код омладине, али уз постепени излазак из кризе, шансе за младе стручњаке постају веће.

Антрфиле : Шпанија помаже младе

Фонд шпанске владе за достизање милинијумских циљева развоја МДГФ и Влада Србије издвојили су 3,5 милиона долара за Фонд за запошљавање младих. Средства су намењена финансирању програма запошљавања 3.000 младих у виду обука, субвенција доприноса, пробног рада и самозапошљавања. Приоритете имају угрожене категорије инвалиди, Роми, социјално угрожени, избегли, а реализује су у општинама три региона Јужнобачком, Београдском и Пчињском.

PRESS CLIPPING

Уторак 24.11.2009. год.

УКРАТКО

Вечерње Новости, Датум : 24.11.2009, Страна : 7

СТАНАРИ Колективног центра „Чардак“ и социјално најугроженије избеглице општине Ковин уселиће се данас у нове станове у Ковину.

Кључеве члановима 23 породице уручиће Јован Кркобабић, потпредседник Владе. Градња објекта финансирана је средствима Европске агенције за реконструкцију, а реализацију пројекта помогла је и међународна хуманитарна организације ХЕЛП.

ЗА СТАМБЕНО ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗБЕГЛИЦА 230.000 ЕВРА

Данас, Датум : 24.11.2009, Страна : 19

Меморандум о сарадњи Сремске Митровице и немачке невладине организације „Хелп“

Сремска Митровица - Сремска Митровица једна је међу 17 градова и општина у Србији, а једина у Војводини, која је потписала меморандум о сарадњи са представницима немачке невладине организације „Хелп“, у висини од 800.000 евра. Сарадња се односи на побољшање положаја социјално угрожених категорија становништва, јер ће први пут, поред избеглих и интерно расељених, помоћ бити усмерена локалном становништву.

Према речима Василије Броцић, ресорне начелнице у градској управи, Митровици је понуђена помоћ од 231.000 евра за алтернативно решавање стамбених проблема избегличке популације кроз пакете грађевинског материјала. Други део пројекта је стамбено збрињавање четири избегличке породице, постављањем четири монтажне куће.

- До сада су пројекти помоћи у решавању стамбених проблема увек били намењени избеглицама, а овог пута 20 одсто вредности грађевинског материјала, односно петина од укупног броја пакета, намењена је социјално угроженим грађанима - наводи Василија Броцић.

ОСТАЛИ БЕЗ ДОМА

Пресс, Датум : 24.11.2009, Страна : 17

На рунираном кућерку седмочлане породице Дањек из Равног Села близу Врбаса обрушио се кров. Они страхују да ће се на њих срушити читава кућа, јер са 3.600 динара, колико месечно примају, не могу да је поправе

ВРБАС - Седмочланој породици Дањек из Равног Села, у којој је четворо деце старих од шест месеци до осам година, обрушила се таваница породичне куће. Зато они већ две недеље живе у две трошне просторије, једине које још увек имају какав-такав кров. Са

зедњом гледају у велике пукотине мемљивих зидова, који још увек неким чудом стоје и стрепе од предстојеће зиме.

Уз сву ову невољу, ова породица већ дуже време живи без струје и воде и без икаквих сталних примања. Једини редован месечни приход који стиже у породицу Дањек је 3.600 динара децјег додатка за двоје малишана. Јелисавка Дањек, са којом живе њено двоје одрасле деце Саша и Смиљка, као и четворо унучади, каже да су до сада преживљавали од надница у сезонским пољопривредним и грађевинским пословима, као и уз помоћ добрих људи из комшилука. Тешили су се да имају барем кров над главом. Али сада су остали и без њега, јер су трошни кров и таваница попустили под кишом.

Помажу комшије

- Планирао сам да на пролеће некако, барем мало, поправим кућу која је поодавно оронула, али несрећа ме предухитрила. **Пре две недеље, усред ноћи, обрушила се таваница и право је чудо и срећа што нико од нас није страдао. Комшије су притекле у помоћ, па смо код њих боравили неко време.** Вратили смо се у две просторије где таваница није скроз пала. Стубовима сам подупро плафон, али знам да ту не смемо дочекати зиму. Не могу спречити прокишњавање и даље обрушавање, страх ме је за здравље и за животе деце - испричао је Саша Дањек.

Комшије свакодневно обилазе Дањекове и доносе им понешто од хране, јер, како кажу, реч је о поштеној и вредној породици која заслужује помоћ. **Сашу и његову породицу редовно посећује и Равноселац Данило Мараш, иначе председник Општинског одбора ПУПС-а у Врбасу, који се ангажовао код надлежних у општини да се Дањековима олакша мука.** До сада су два пута добили скромну помоћ од Самосталне месне организације пензионера у Равном Селу, док је општина понудила да им плаћа приватни смештај. Иако у овом месту постоје куће које годинама стоје празне, њихови власници, како каже Саша, нису били спремни да их изнајме, већ су их понудили на продају.

- Нико не би требало да остане равнодушан на ову грехоту. Породица Дањек живи у кући без крова, без воде и струје, који су им искључени због великих дуговања, без икаквих примања. Нико ме се до сада нису обраћали за помоћ. Саша ни од кога не тражи милостињу, веома је скроман и само би желео да ради, да може да издржава породицу. Био је четири године на ратиштима у бившој Југославији и, нажалост, лечен је више пута од преживљених траума - казао је Данило Мараш.

Помогли избеглицама

Иако веома сиромашни, Дањекови су 1995. године у свој дом прихватили петочлану породицу која је избегла из Хрватске, с којом су скоро пет година делили и оно мало што су имали, додао је Мараш, а сада су принуђени да и сами моле за смештај под туђим кровом.

Породици Дањек, која живи у улици Маршала Тита 98 у Равном Селу, поред нужног смештаја неопходни су храна, новац, одећа, обућа, покућство, као и грађевински материјал за поправку полусрушеног кућерка.

ДАЧИЋ О РЕШАВАЊУ ПИТАЊА ИЗБЕГЛИЦА

Правда, Датум : 24.11.2009, Страна : 5

Први потпредседник Владе - заменик председника Владе и министар унутрашњих послова Ивица Дачић учествовао је на Савету Међународне организације за миграције (ИОМ) у Палати нација у Женеви. Он је током савета одржао и говор на тему управљања миграцијама у Србији, истакавши да Србија јасно подржава рад Међународне организације за миграције.

Дачић се у току дана састао и са генералним директором ИОМа Вилијамом Леис Свингом, са којим је разговарао о унапређењу билатералне сарадње и програму подршке избеглим лицима.

PRESS CLIPPING

Среда 26.11.2009. год.

РАСЕЉЕНИ БЕЗ ПРАВА

Вечерње Новости, Датум : 26.11.2009, Страна : 6

ВИСОКИ комесар УН за избеглице Антонио Гутереш представио је јуче министру унутрашњих послова Ивици Дачићу проблеме УНХЦР око интерно расељених лица, јер УН не признају косовску владу и ова лица за њих немају статус избеглица.

- Проблеми избеглица морају се решити и колективни центри затворити, јер је у 21. веку недопустиво да Европа толерише постојање нерешеног избегличког проблема - рекао је Гутереш.

Према његовим речима, УНХЦР активно учествује у проналажењу решења за признавање права на имовину, пензију и друго, и друга права расељених. Гутереш је нарочито истакао важност програма Владе Србије за решавање проблема Рома.

Дачић је упознао Гутереша са проблемима проналажења трајног решења за повратак или интеграцију избеглица и интерно расељених.

ДО ПОЛОВИНЕ ДЕЦЕМБРА БИЋЕ УСЕЉИВО 18 СРПСКИХ КУЋА

Политика, Датум : 26.11.2009, Страна : А40

Гламоч – Одељење за обнову и повратак у општини Гламоч саопштило је да ће обнову и реконструкцију 18 српских кућа на подручју те општине у Федерацији БиХ бити завршена до 15. децембра, преноси Тањуг. „Ради се о породичним кућама већег оштећења које до сада нису биле обухваћене ниједним пројектом обнове стамбених објеката”, изјавио је представник тог одељења Слободан Стојисављевић.

Он је додао да овај пројекат обнове вредан 360.000 конвертибилних марака финансира Фонд за повратак у БиХ. На подручју општине Гламоч до сада се из избеглиштва вратило 2.000 Срба који живе у веома тешким условима јер су, како кажу њихови представници, дискриминисани у свим областима од кантоналних власти из Ливна. Велики број српских повратничких насеља нема струју већ неколико година.

PRESS CLIPPING

Петак 27.11.2009. год.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛЕ

Пресс, Датум : 27.11.2009, Страна : 14

НЕГОТИН - У Неготину су почели припремни радови за изградњу двадесет станова намењених избеглима, расељенима и социјално угроженим људима из локалне заједнице. - Станови ће имати од 25 до 45 квадрата и градиће се до септембра наредне године - каже Ђорђе Смиљковић.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ И СИРОМАШНЕ

Политика, Датум : 27.11.2009, Страна : А22

Краљево – Средином фебруара наредне године, девет породица расељених са Космета, као и три социјално угрожене породице са подручја Краљева, добиће станове у приградском насељу Берановац. Реч је о надградњи већ постојећих стамбених објеката, а новац за радове који су јуче отпочели (9,4 милиона динара) обезбедила је влада Немачке, Министарство рада и социјалне политике Србије и град Краљево.

Током ове године у насељу Берановац је већ изграђено и усељено 48 станова избеглима и сиромашнима, а како је најавио градоначелник Љубиша Симовић, сарадња града са поменути партнерима биће настављена, јер на овом подручју постоји још седам колективних центара у којима живи око 800 избеглих и расељених.

КУЋЕ ПРОДАЈУ ЗА 600 ЕВРА

Куир, Датум : 27.11.2009, Страна : 14

КИКИНДА - Бикач, некада богато село у коме су живели Мађари и Немци, готово је мртво.

У месту скрајнутом са свих путева, до кога се стиже цадом из три километра удаљеног Башаида, сада живи један једини Немац - Франц Маршал. Иако га синови, који живе и раде у Немачкој, често посећују, старина од 73 лета признаје да нема намеру да напусти огњиште.

- После смрти супруге убија ме самоћа, али желим да своје кости оставим овде - прича Маршал.

У његовој улици недостаје свака трећа кућа. Неке су од старости пале. Друге су власници порушили и материјал пренели у Башаид да би сазидали нове куће. **Мештанин Милан Танацков (45) признаје да у село путници намерници ретко навраћају, а још мање муштерије заинтересоване да купе куће, које се продају и за 600 евра.**

- Долазе само они који имају родбину. У Бикачу сем гостољубивих и вредних људи нема ничега, али се ипак живи. Највише мештана бави се пољопривредом, док они запослени раде у Кикинди. Млади немају никакву перспективу. Нама одраслима једина разонода је

сеоска продавница. Ту се виђамо, дружимо и уз ладно пиво разговарамо. Најстаријем Бикачанину Јожефу Ковалику је 76, док су ове године рођене две бебе - девојчица и дечак - каже Танацков.

Међу онима који су одлучили да у Бикачу потраже срећу је и пет избегличких породица. Вихор последњег рата их је из Хрватске довео на север Баната. Поповићи су из Пакраца стигли пре 13 година.

- Муж и ја смо овде купили кућу, изродили децу. Имамо Сузану (18), Аркадија (12) и Петру (4). Није лако живети на крају света, али се човек на све навикне. У селу са једва 200 душа, од којих је педесетак деце, роде још слећу, али је питање до када ће - прича Љубинка Поповић.

ТАДИЋ: ХРВАТСКА ДА ПОМОГНЕ ПОВРАТАК СРБА

Пресс, Датум : 27.11.2009, Страна : 4

БЕОГРАД - Председник Србије Борис Тадић изјавио је да се не слаже са изјавом Стјепана Месића да Милорад Додик ради на цепању БиХ.

- Нико не може да подели БиХ. То није корисно, ни добро ни за једну земљу у региону, не само за БиХ и народе који у њој живе. То је противно српским националним интересима. Додик је одговоран човек и добро зна да није добро повлачити потезе који су противни интересима српског народа. Такве изјаве, које долазе из региона, нису корисне. **Србија никада неће повући ниједан корак који ће дезинтегрисати било коју земљу у региону, а очекујемо да ће и Хрватска допринети регионалној стабилности, повратку избеглих Срба и решавању њихових имовинских питања - рекао је Тадић.**

PRESS CLIPPING

Субота 28.11.2009. год.

ДОБИЛИ КРОВ НАД ГЛАВОМ

Дневник, Датум : 28.11.2009, Страна : 11

ПОМОЋ ЗА ДВАНАЕСТ ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА У НОВОЈ ЦРЊИ

НОВА ЦРЊА: У оквиру програма подршке Локалним акционим плановима у Србији, намењеног избеглицама из Босне и Херцеговине и Хрватске, дванаест породица на територији општине Нова Црња добило је кров над главом, односно помоћ у грађевинском материјалу.

Програм је финансирао УНХЦР, а спроведен је преко Комесаријата за избеглице Србије. Заменик председника новоцрњанске општине и председник Комисије за доделу помоћи Бранислав Дамјанов изјавио је за „Дневник” да је ова средњобанатска комуна, у склопу поменутог програма, добила помоћ од пет милиона динара, под условом да издвоји још 250.000 динара својих средстава за збрињавање избеглих лица.

- Један део програма односио се на помоћ избеглицама које имају своје стамбене објекте, а био им је потребан грађевински материјал како би адаптирали и завршили куће. Ту врсту помоћи добило је шест породица, а исто толико их је добило готове куће – објашњава Дамјанов. По његовим речима, када је реч о другој врсти помоћи, цена једне куће није смела бити изнад 620.000 динара. У супротном, будућ и корисници морали би разлику сами да покрију. Избеглице су бирале куће у којима желе да станују и половина их се одлучила да откупе оне објекте у којима су пре тога живели као подстанари.

- Четири фамилије смештене су у Српској Црњи, и по једна у Војвода Степи и Александрову. Уз куповину куће, корисници су добили и новчану помоћ од по 80.000 динара за куповину грађевинског материјала или беле технике – прецизирао је Дамјанов.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Глас Јавности, Датум : 28.11.2009, Страна : 14

СМЕДЕРЕВО - У смедеревском насељу Тириловац почела је изградња 16 станова за избеглице и четири стана за локално угрожено становништво. Станови ће бити од 24 до 50 квадратних метара.

- У сарадњи са Владом Србије, УНХЦР, Европском комисијом и фондацијом Дивац локална самоуправа планира да до 2011. године, изградњом станова и донирањем грађевинског материјала затвори избеглички камп, рекао је градоначелник Предраг Умичевић при обиласку градилишта.

Локална самоуправа је проценила да је неопходно подићи бар још једну зграду да би био затворен избеглички камп.

СТАНОВИ ЗА ИЗБЕГЛИЦЕ

Пресс, Датум : 28.11.2009, Страна : 14

СМЕДЕРЕВО - У смедеревском насељу Тириловац почела је изградња 16 станова за избеглице и четири стана за локално угрожено становништво. Станови ће бити од 24 до 50 квадратних метара. Локална самоуправа је проценила да је неопходно подићи бар још једну зграду да би био затворен избеглички камп. Инвестиција је вредна милион евра.

ПОСЕТА ПОВРАТНИЦИМА

Глас Јавности, Датум : 28.11.2009, Страна : 5

БЕОГРАД - Државни секретар Министарства за Косово и Метохију Оливер Ивановић посетиће данас повратнике у селима Долац, Пограђе и Дрсник у општини Клина, најављено је из тог министарства.

У Дрснику су до сада изграђене 54 куће, у којима 30 породица живи стално а 15 повремено, док су две запаљене, наводи се у саопштењу и додаје да су за повратак у 2009. регистроване четири породице. У селу Долац започела је изградња 13 кућа за становништво које жели да се врати, а за повратак у 2009. години је регистрована 21 породица. У селу Пограђе је започела изградња 13 кућа за повратнике, а регистровано је, у 2009. години, десет породица које желе да се врате.

НАКНАДЕ

Вечерње Новости, Датум : 28.11.2009, Страна : 7

ИСПЛАТА новчане накнаде расељеним са Косова и Метохије за јун ове године, почеће данас, најавила је Национална служба за запошљавање. Исплата ће се обављати на шалтерима свих пошта.

РАСЕЉЕНИ ТРАЖЕ ДВОЈНО ДРЖАВЉАНСТВО

Политика, Датум : 28.11.2009, Страна : А17

Подгорица – Савез удружења расељених у Црној Гори затражио је у писму министру унутрашњих послова Србије Ивици Дачићу да званичници Србије „учине максимални напор како би се наставили преговори министарстава унутрашњих послова Србије и Црне Горе о двојном држављанству”.

Председник савеза Миленко Јовановић обавестио је министра Дачића да је црногорска влада усвојила акциони план за решавање радно-правног статуса интерно расељених и расељених лица у Црној Гори, према коме расељеници који се одлуче да остану да живе у Црној Гори треба да испуне одређене законске предуслове.

„Због недостатка основних личних докумената, многи расељеници са Космета, неће бити у прилици да свој статус реше на основу тог акционог плана, што је огроман проблем за ову популацију”, поручио је Јовановић у писму Дачићу.

Посебан проблем је у томе што велики број расељених са Космета нема лична документа, а ово је „нарочито изражено код ромске популације”.

„Због тога најбољи начин за решавање статуса држављана Србије са Косова и Метохије, који у статусу расељених лица бораве већ једанаест година у Црној Гори, остаје двојно држављанство”, сматра Јовановић.

БАЗАР РУКОТВОРИНА ЖЕНА ИЗБЕГЛИЦА

Правда, Датум : 28.11.2009, Страна : 9

Традиционални Божићни базар рукотворина жена избеглица отворен је у петак у београдској галерији „Прогрес”, под покровитељством Фондације принцезе Катарине.

Изложбу је отворио српски комесар за избеглице Владимир Цуцић, који је истакао да ова хуманитарна манифестација „треба да остане добра и поштена као што јесте. али да мења своју суштину и намену”. Подсетивши да је њен првобитни смисао помоћ женама избеглицама и њиховим породицама, Цуцић је нагласио да „традиција треба да живи, али тако да у њој буде све мање избеглиштва”.

PRESS CLIPPING

Понедељак 30.11.2009. год.

ОВЕ ГОДИНЕ 16 СТАНОВА

Вечерње Новости, Датум : 30.11.2009, Страна : 31

СВИЛАЈНАЦ - Општинска скупштина усвојила је план по којем ће у наредне четири године, у сарадњи за Комесаријатом за избеглице, бити знатно побољшани услови становања и запошљавања избеглих и расељених породица, које су одлучиле да се трајно настане у Доњој Ресави.

Утврђене су групе којима ће бити пружена помоћ, а приоритет ће имати материјално стање и број чланова породице, самохране мајке, породице са децом неспособном за рад и сличне категорије.

После ратних збивања у Хрватској и на Косову, кроз прихватне центре у општини Свилајнац прошло је 2.800 особа, а за стално пребивалиште у Доњој Ресави определило се 1.028 избеглих и 420 расељених.

Изградњом 14 станова и две монтажне куће, доделом шест плацева и са 21 породичном кућом, до сада су кров над главом добиле 43 породице, са око двеста лица. У току је изградња десет кућа, од којих ће шест бити завршено до краја ове године. Власницима се пружа помоћ у грађевинском материјалу у вредности од по 4.000 евра.

Буџетом општине предвиђено је годишње издвајање од по четири милиона динара помоћи избеглим и расељеним лицима.

СТАНОВИ ЗА 17 ПОРОДИЦА С КОСМЕТА

Куир, Датум : 30.11.2009, Страна : 14

ПАРАЋИН - У Параћину ће данас бити уручени кључеви од станова за 17 породица расељених са Косова и Метохије. Пресељењем ових породица у новоизграђену зграду, која се налази у насељу Данково у Параћину, биће затворен и последњих колективних центар у овој општини, који се тренутно налази у Поповцу код Параћина.

Зграду су заједничким средствима градила Општина Параћин и немачка хуманитарна организација ИСБ, а кључеве новим станарима предаће председник општине Саша Пауновић.

ЗБРИНУТО 12 ИЗБЕГЛИЧКИХ ПОРОДИЦА

Пресс, Датум : 30.11.2009, Страна : 14

ЗРЕЊАНИН - Шест избегличких породица које су одлучиле да се трајно населе у новоцрњанској општини добило је уселиве куће са окућницом у Српској Црњи, Војводи Степи и Александрову. Још шест породица које су стекле кров над главом добило је неповратна средства за адаптацију у износу од 100.000 до 320.000 динара.

Помоћ избегличким породицама вредна је 5,25 милиона динара, колико је општина Нова Црња добила за овај пројекат.

ХУМАНИТАРНА АКЦИЈА „МОЖЕШ И ТИ“

Глас Јавности, Датум : 30.11.2009, Страна : 13

Хуманитарна акција „Можеш и ти“ организована је протекле недеље у ресторану „Литле Бау“ с циљем да се прикупи новац за збрињавање избегличке породице Радовановић која живи у једном од колективних центара у Србији. На хуманитарној вечери, могли су се видети и наши спортски асови Милорад Чавић, Драган Тарлаћ и Саво Милошевић. Програм је водио Лука Мијатовић, уредник програма Радио Београда 202, а гости су имали прилику да уживају у наступу Оливера Њега.

- На хуманитарној вечери гости су донирали новац за седмочлану породицу Радовановић која је пре десет година остала без свог дома и тренутно живи у колективном центру-рекла је Снежана Дивац, оснивач и председница Управног одбора ХОД.

ФОКУСИРАТИ СЕ НА ПОВРАТАК

Глас Јавности, Датум : 29.11.2009, Страна : 3

КЛИНА - Министарство за Косово и Метохију треба да се усредсреди на питање повратка Срба, а све друге делатности, укључујући и здравство и просвету, треба да раде ресорна републичка министарства, изјавио је јуче државни секретар у Министарству за Косово и Метохију Оливер Ивановић. Током обиласка повратничких села у општини Клина, Ивановић је оценио да је та општина важна за стратешки повратак Срба на Косово, јер је тај процес у последњих годину-две готово замро.

- Жеља за повратком улива наду да ће процес повратка поново живети и доживети пуну афирмацију - рекао је Ивановић. Бета